

Μία παλιά φωτογραφία του καθηγητή Χόλμπεργκ, με την γυναίκα του και δύο από τους γιους του.

Ο άνθρωπος ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

Ένας καθηγητής Πανεπιστημίου ξαναβρίσκεται στο πρόσωπο ενός έργατη!...

ΠΡΟΣ όλους τους αστυνομικούς σταθμούς: Από της 11 Μαΐου 1955 άγνοείται η τύχη του δόκτορος Κάρλ Βέρνον Χόλμπεργκ, καθηγητού της Πολιτικής Οικονομίας στο πανεπιστήμιο των Σουρακούς της πολιτείας Ίλλινόις. Ο εξαφανισμένος έχει ξανθά μαλλιά, γαλανά μάτια και λεπτό πρόσωπο με κανονικά χαρακτηριστικά. Το αυτοκίνητό του βρέθηκε άδειο σ' ένα χώρο παρκαρισμένος όχι μακριά από την κατοικία του. Στο πίσω καθίσμα υπάρχουν δύο άδεια μπουκάλια, που περιείχαν προηγούμενος καθαρό οινόπνευμα.

Το παραπάνω σήμα, που μεταδόθηκε από τα «τελετάμπ» της αμερικανικής αστυνομίας, είχε προκαλέσει, εδώ και επτά χρόνια, στις Ηνωμένες Πολιτείες, την γενική κινητοποίηση για την ανεύρεση του εξαφανισμένου καθηγητή. Στο σπίτι του, η όμορφη γυναίκα του Ντόροθι Χόλμπεργκ και τα τρία παιδιά του, ο Κάρλ, ο Ρίχαρντ κι ο Λή περιμέναν μ' αγωνία τα αποτελέσματα των έρευνών.

Ωστόσο, μήνες «λόκλους» συνεχίστηκαν οι προσπάθειες της αστυνομίας χωρίς να οδηγήσουν στην ανακάλυψη του παραμικρού ίχνους του Κάρλ Βέρνον Χόλμπεργκ.

Η πιο πιθανή έκδοχή ήταν πως ο καθηγητής είχε πέσει θύμα της κλίσεως του προς το αλκοόλ, που είχε αρχίσει να παίρνει δραματικές διαστάσεις τα δύο τελευταία πριν από την εξαφάνισή του χρόνια. Είχε αρχίσει άραγε να πίνει και οι νόστιμοι καθαροί, μη βρισκοντας ικανοποίηση στα συνήθισμένα ποτά; Αυτό, τουλάχιστον, μαρτυρούσαν τα δύο άδεια μπουκάλια, που είχαν βρεθεί στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου του. Ίσως ο καθηγητής είχε πι, ενώ οδηγούσε, μια δύσκολη διαδρομή από αυτές που συνήθιζε και είχε χάσει τις αισθήσεις του υπό βολάν, αφού πρόλαβε, της τελευταίας στιγμής, να φρενάρι για ν' αποφυγή το δυστύχημα. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, σ' αυτή την κατάσταση της αναθροής να τον βρήκαν κακοποιοί και να μηγχαν στο σταματημένο αυτοκίνητο για να τον ληστέψουν. Ύστερα, αδηγόρησαν το αμάξι στο χώρο παρκαρισμένο και το παρατήσαν εκεί. Τί έκαναν όμως, τον καθηγητή;

Στο ερώτημα αυτό, δε μπορούσε να δώσει βεβαιότητα ο αστυνομικός. Στο μεταξύ, η οικογένεια του Κάρλ Βέρνον Χόλμπεργκ είχε πέσει στην έσχατη ένδεια. Ο καθηγητής ήταν ο μόνος προστάτης της και ο μισός του το μόνος της έσοδος. Για τρία χρόνια έζησαν από την φιλελεύθερη διάθεση των άλλων, ώσπου η δικαιοσύνη κήρυξε τον Χόλμπεργκ σέ άγνοια και, το 1960, η γυναίκα του μπόρεσε να ξαναπαρτηνική και να δώσει δευτερο πατέρα στα παιδιά της.

Τον περασμένο μήνα, ενώ πλησίαζε να συμπληρώσει μία επταετία από την ανεξήγητη εκείνη εξαφάνισή, οι αστυνομικοί του Ρόκφορντ, μιας μικρής πόλεως του Ίλλινόις — σε μικρή σχετικά απόσταση από τις Σουρακούς, που στο πανεπιστημίο τους ούσακε άλλωστε ο εξαφανισμένος καθηγητής — έπιασαν ένα μεσοκοπο άντρα, που οδηγούσε το αυτοκίνητο του μεθυσμένος. Ο οδηγός δήλωσε πως ονομαζόταν Βέρνον Χάνσεν και πως ήταν εργατής σ' ένα εργοστάσιο βαφών.

Οι αστυνομικοί του πήραν, για τους τύπους, τα δακτυλικά του αποτυπώματα... και, τότε, πέσαν από τ' αυτονόητο. Τα δακτυλικά αποτυπώματα του μεθυσμένου εργατή ήταν ακριβώς όμοια με εκείνα, του αναζητούμενου εδώ και έφτα χρόνια καθηγητή. Το πόρισμα της υπηρεσίας σημαντικής ήταν κατηγορηματικό: Ο εργατής Βέρνον Χάνσεν δεν ήταν άλλος από τον σοφό Κάρλ Βέρνον Χόλμπεργκ. Ής άλλου, τα επτά χρόνια, που είχαν περάσει, δεν ήταν αρκετά για να αλλάξουν τα χαρακτηριστικά του χεριού, ώστε να μη διαπιστώνεται, στο πρόσωπο του εργατή, μία έντονη ομοιότητα με το πρόσωπο της φωτογραφίας, που υπήρχε στα αρχεία της αστυνομίας του Ίλλινόις.

Ο εργατής, μόλις συνήλθε έντελώς από το μεθύσι του, υποβλήθηκε σ' υποστηρικτική ανάκριση, που δεν άργησε να αποδείξει πως ήταν ανώτερος από κάθε υποψία απάτης. Ήταν το ίδιο πρόσωπο με τον εξαφανισμένο καθηγητή, μα το άγνωστο απόλυτα και γέλασε σαν τούτο είπαν. Δεν έπρόκειτο, όπως είχαν υποθέσει οι αστυνομικοί στην αρχή, για την περίπτωση ενός ανθρώπου που εξαφανίζεται προσχεδιασμένα και επανεμφανίζεται, κάπου αλλού, με καινούργια ταυτότητα, για να ξεφύγει από άρισμένους δολοφονίες και άρισμένες υποχρεώσεις και να δημιουργήσει ένα νέο περιβάλλον. Στον Βέρνον Χόλμπεργκ, η αλλαγή σε Βέρνον Χάνσεν είχε γίνει ακούσια και άσυνείδητα. Ήταν η συνθησμένη στα μυητορήματα μα σπινωτάτη στην πραγματικότητα περίπτωση ενός ανθρώπου, που έχασε ξαφνικά το εγώ του.

Η κατάθεσι του Βέρνον Χάνσεν επιβεβαίωσε απόλυτα αυτή την έκδοχή: Ο εργατής θυμόταν πολύ καλά πως είχε βρεθεί ένα πρωί σε κάποιο δρόμο του Ρόκφορντ, ντυμένος με μία εργατική φόρμα και μ' ένα άδεια πορτοφόλι στην τσέπη του, που είχε τα αρχικά «B. X.». Έσπασε το κεφάλι του να θυμηθεί πως είχε βρεθεί εκεί, από πού είχε ξεκινήσει, ποιος ήταν. Μάταια, όμως, τότε, η διαπίστωση πως είχε χάσει τη μνήμη του, τον γέμισε τρόμο. Δεν θέλησε να το εμπιστευθεί αυτό σε κανέναν, να ζητήσει την βοήθεια κανενός για να ξαναβρεί το χαμένο νήμα της ως τότε ζωής του. Προτίμησε να σπληνική στα δύο μοναχικά στοιχεία, που ήξερε για τον εαυτό του: την εργατική φόρμα, που φορούσε, και τα αρχικά «B. X.». Παρουσιάστηκε, λοιπόν, σαν εργατής με το όνομα Βέρνον Χάνσεν, λογαριάζοντας πως θάταν, άσφαλως, κοντά στην πραγματικότητα.

Σε λίγο, δρική δουλειά στο εργοστάσιο βαφών. Οι συνάδελφοί του τον άγαπούσαν, μ' όλα που τους παραξένευε το ότι δεν μιλούσε ποτέ για το παρελθόν του, καθώς και η ασυνήθιστη, για το επάγγελμα, μά του, μόρφωσι που έδειχνε. Το 1959, ο Βέρνον παντρεύτηκε με μία συνάδελφό του στο εργοστάσιο, την Μέιμπλ Οστλιν, μα ο γάμος τους δεν κράτησε παραπάνω από χρόνο. Η νεαρή εργάτρια δεν μπόρεσε ποτέ να νοιώσει αληθινά δική της τον παράξενο αυτόν άνθρωπο με τα αινιγματικά παρελθόν, που μιλούσε για θέματα άκατανόητα σ' εκείνη, έπιμε με πάθος και λάτρευε την κλασική μουσική.

Οι ψυχίατροι, που εξετάσανε τον Χόλμπεργκ — Χάνσεν, δε μπορούσαν να του εξηγήσουν την συνείδησι του παλιού εαυτού του. Όταν του δείσανε τις φωτογραφίες της γυναίκας του και των παιδιών του, δήλωσε πως δεν είχε ξαναδεί ποτέ αυτά τα πρόσωπα. Μονάχα όταν τον φέρανε σε ζωντανή αντιπαράστασι με την αδελφή του, της είπε:

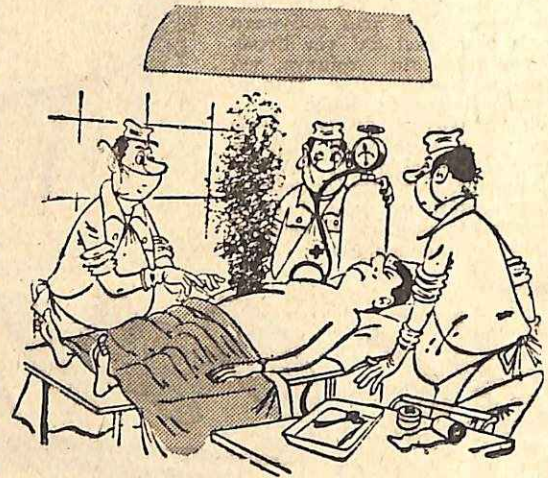
— Έχωμε, ίσως, ξαναβρεθεί. Μα δε μπορώ να θυμηθώ πως και πότε.

Στην ερώτησι, αν θάθελε να συναντήσει και πάλι την οικογένειά του, αποκρίθηκε αρνητικά:

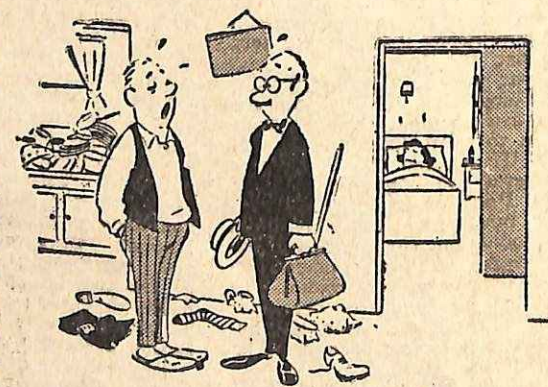
— Είμε μάταια, πρόσθεσε, να ξαναγυρί-ζη κανείς σ' ένα παρελθόν, που του έγινε ξένο. Πιστεύω πως είμαι αυτός που λέτε, μα το πιστεύω μόνο επειδή μου το λέτε.

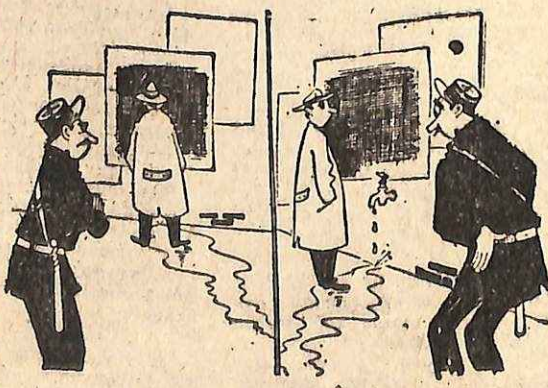
Μη σ' αγανακτείτε, δεσποινίς! Το αγοράκι πρέπει να μη από ένωρις στην ανώτερη ηαριέρε των διευθυντών!...

Φοβερός καπνιστής!

Αυτή η γριούπη της γυναίκας μου, γιατρέ, ανόχισε να με ανησυχή!...

Χωρίς λόγια.

ΤΑ «ΣΤΙΓΜΑΤΑ» ΕΝΟΣ ΙΤΑΛΟΥ ΠΑΠΑ

Και το αίμα του άγιου που ύυροποιείται

ΓΙΑ τους πιο πολλούς ανθρώπους, η παράξενη περιπτώσι των χεριών του παπά ενός γραφικού χωριού της ισουίτα Ιταλίας είναι ένα θαύμα. Προκειται για τον πάτερ Πίο, έφημεριο του Σαν Τροβάνι, της περιφέρειας της Φοτίνα.

Ο γέρος αυτός αλλά εαλερός ιερωμένος έχει στα χέρια του κάτι μυστηριώδεις πηγές, που δεν έπαιρουνονια ποτέ. Οι πηγές αυτές ανταποκρίνονται ακριβώς, ντό μεγέθος και στη θέση, με τα σημάδια των καρφιών της Σταυρώσεως στα χέρια του Χριστού.

Το γεγονός δεν άμφισβητείται με κανένα τρόπο. Τα χέρια του Ιταλού παπά — που οκετάζονται συνεχώς με πλεχτά γάντια και με επιδέξιους, για ν' απορροφάται το αίμα που αναβλύζει, διακείνα — έξετάσθηκαν από τους γιατρούς και φωτογραφήθηκαν, πολλές φορές. Έχουν γραφή με πολυάριθμα βέλγια και άρθρα γι' αυτό το θέμα. Τό έχουν άλλωστε διαπιστώσει με τα μάτια τους μυριάδες επισκέπτες, απ' όλα τόν κόσμο.

Αναφέρονται ώστόσο κι' άλλοι άγ-θωροί, που είχαν στα χέρια και στο σώμα τους «αντίματα» — όπως όνομάζονται τα φυσικά αυτά σημάδια του Θεού Μαρτυρίου. Πιστεύεται πως υπήρξαν περί τις 340 τέτοιες περιπτώσεις έπειτα απ' την πρώτη, του Άγιου Φραγκίσκου της Ασίζης, που παρουσίασε τα σημάδια των πληγών του Χριστού (13ος αιώνας).

Το περίεργο είναι πως το φαινόμενο αυτό δε συμβαίνει μόνο σε ιερωμένους. Μάλιστα, στις 300 από τις παραπάνω περιπτώσεις, τα «στιγματα» εμφανίζονται σ' έγυναίκες. Το τελευταίο περιστατικό πριν από τόν πάτερ Πίο, ήταν της Τερέζας Νισύμαν, που έκανε τόνε έπιστημονικές να σασίζονταν επί πολλά χρόνια.

Η Τερέζα είχε γεννηθεί τη Μεγάλη Παρασκευή τόν έτους 1898. Τα πρώτα σημάδια εμφάνισθηκαν στα χέρια και στα πόδια της μια Μεγάλη Παρασκευή, όταν ήταν 28 χρόνων. Χάθηκαν ύστερα για να ξαναπαρουσιαστούν τη Μεγάλη Παρασκευή τόν επόμενου έτους. Άργότερα δε, προστέθηκαν σ' αυτά κι' άλλα σημάδια στο πλευρό της, στόν ώμο και στο μέτωπο, που αντιστοιχούσαν όλα με τις πληγές τόν Έσταυρωμένου.

Οι πηγές της αυτές διατηρούντο κωπές και δεν παρουσίαζαν ποτέ ημεμία μόλυνση, άόνοια κι' όταν μένασε επί μήνες, έκτεθειμένες, χωρίς καμμία προφύλαξι.

Η μεγάλη αναλογία των γυναικών, που παρουσιάζουν τα «στιγματα», άχνη ότι είναι, ικανοποιεί άπ' τόν άνδρα να άφομοιωθούν από σωμαθεία και με τη φαντασία τους, με τό Χριστό που ύποφερε. Έχει παρατηρηθεί άλλωστε ότι τό φαινόμενο αυτό έκδηλώνεται πάντα σε άτομα με τρομερά έντονη φαντασία, που οχημάζονν μέσα τους τόσο ζωηρή την εικόνα τόν Θεού Πάθους, ώστε έπηρεάζεται τό σώμα τους και δημιουργούνται οι πληγές. Αυτή η ισχυρή επίδρασι τόν πνεύματος στό σώμα έχει διαπιστωθεί απόλυτα από τόνε καλύτερους γιατρούς και ψυχολόγους. Μ' άλλα λόγια, τό πνεύμα θριαμβεύει κάποτε πάνω στή ύλη.

Ωστόσο — όπως είπαμε και στην αρχή — ο πολλός κόσμος θεωρεί αυτές τις περιπτώσεις σά θαύματα, έκδηλώσεις μιας υπερφυσικής δυνάμεως που άνατρέπει τόν φυσικό νόμο της συνθησμένης ζωής. Πώς αλλιώς — λένε — άά μπορούσε ένας άνθρωπος να άμμορρη συνεχώς επί χρόνια να άνοιχτές πληγές, χωρίς να πεθαίνει, από μόλυνσι ή από έκάντλησι;

Άκόμη πιο δύσκολα έληγεται τό παράδοξο «θαύμα τόν Αίματος», που έπαναλαμβάνεται κάθε χρόνο στόν καθεδρικό ναό της Νεαπόλεως, απ' τό

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Άχαρών 98 Άμειλικίας 1 Δέκετις καθ' έκάστην 10—12 και 5—1 άς και επί συναντήσεσι. Τηλέφωνο 810.760.

1628 πού μαρτύρησε ο Άγιος Τζε-νάρο.

Στό ναό αυτό υπάρχουν δύο μπουκάλια, που λέγεται ότι περιέχουν έρω αίμα τόν άγιου. Οι επισκέπτες μπόρουν να τ' άδουν έλεύθερα, φυλαγμένα μέσα σε μία μεγαλύτερη γυάλινη θήκη.

Στην έπρία λοιπόν τελετή, ο έπίσκοπος τ' άφαιρεί απ' τη θήκη και τ' άφαιρεί πολλές φορές απ' τό ένα σιό άλλο χέρι του, γυρίζοντας τα άπάνω — κάτω.

Μία άτμόσφαιρα κατανύξεως και άγωνιώδους άναμώης βασιλεύει μέσα στό ναό, καθώς και στό πλήθος, τό συγκεντρωμένο απ' έδώ.

Έπειτα λοιπόν από μία ώρα περίπου, τό έρω αίμα γίνεται ένα πηχτό ύδρo. Κάποτε μάλιστα βράζει και άφρίζει. Σε λίγο δε, στερεοποιείται και πάλι.

Συγχρόνως παρουσιάζονται έρω λεκέδες από αίμα στόν τοίχους μιας εκκλησίας τόν Σολφάτσο, 30 χιλιά-μετρα μακριά απ' τόν καθεδρικό ναό, στη θέση όπου κατά τό θρύλο άποκε-φαίσθηκε ο άγιος.

Χιλιάδες άνθρωποι έχουν δε τό παρόμοιο αυτό γεγονός, καθώς όμως δε μπόρεσε ως τώρα να τό έξηγήσει ικανοποιητικά.

Από καθαρά έπιστημονική άποψι, δεν είναι απόλυτα βεβαιωμένο ότι τό όλικό πού υπάρχει μέσα σά μπουκα-λάκια είναι αίμα. Γιατί δεν έχει ύποβληθεί ποτέ σε χημική έξέτασι. Το 1902 όμως, ένας καθηγητής τό έξε-τασε φασματοσκοπικώς κατά την ύδρο-ποίησι του. Πέρασε δηλαδή μέσα απ' αυτό μία φωτεινή δέσμη, την όπια ανέλυσε ύστερα, και άποφάνθηκε ότι παρουσίαζε τό χαρακτηριστικό «φά-σμα» τόν αίματος.

Επίσης, με ειδική ύδαριε, έτακρίβωθηκε ότι τό περιεχόμενο τόν δυό μπουκαλιών γίνεται βαρύτερο ά-ταν ύδροποιήται.

Αποκλείεται πάντως να όφελεται στη ζέστη αυτή η ύδροποίησι, γιατί έχει σμυθή με διάφορες θερμοκρα-σίες.

Ές άλλου, οι άντικειμενικοί παρατηρητές τονίζουν ότι, άν κάποτε δε συνέβαινε τό φαινόμενο αυτό, θά ήταν τόση η άπογοήτεσι, νών πιστών, ώστε δε θά μπόρουσε να μείνι μυστι-κό τό πράγμα.

Γιά τόν ώρα λοιπόν, δε χωρεί άλ-λη έξηγήσι, παρά ότι πρόκειται για θαύμα.

Ίδανικός γαμπρός!

ΤΙ σου συμβαίνει, Ζάν; ρώτησε ξαφνικά, ο Στυλιέ, ο μεγάλος χρηματιστής, τόν ιδιαίτερο γραμματέα του. Σε βλέπω, τόνη-φρα, στενοχωρημένο. Δέν προσέχεις τί σου λέω.

Πράγματι, εκείνο τό πρωί, ο Ζάν άκουε αφηρημένος τόν τ'ιστάμενό του να τόν δίνει οδηγίες πως έπρε-πε να διαπραγματευθούν άρισμένες μετοχές στό Χρηματιστήριο. Καδό-ταν άντίκρυ του, στό γραφείο του, με τό καρνέ και τό στυλό στό χέρι. Φαινόταν, όμως, σά να ταξίδευε μακριά, πολύ μακριά.

Δέν έδωσε άμέσως άπάντησι τού προταμένου του, Σηκώθηκε, έκανε μερικά βήματα, σαν ύπνοδάτης. Τέ-λος, πλησίασε στό καρδένιο γρα-φείο, έσκυψε, κυττάζε καταματα τόν Στυλιέ, και τράυλισε:

— Καλά τό καταλάβετε, κύριε Στυλιέ. Έχω ένα άσχημό βάρος στήν καρδιά. Μου συμβαίνει κάτι τρομερό...

Ο τραπέζιτης τού έρριψε άυστη-ρά, έρευνητικά βλέμματα.

— Για τ' όνομα τού Θεού! συ-νέχισε ο Ζάν. Μη φαντασθήτε πως έπαίξα και έχασα στό Χρηματιυτή-ριο... είς βάρος τού γραφείου μας, κάνοντας χρύσι άρισμένων μυστι-κών. Μου συνέβη, όμως, κάτι άλλο, κάτι φοβερό. Είμαι έρωτευμένος, τρελλά έρωτευμένος.

Ο Στυλιέ άνέπνευσε, μαθαίνον-τας πως ο ιδιαιτερός του δέν έκανε καμμία τρέλλα, πού θά έξέθετε την ύπόληψι τού χρηματιστικού γρα-φείου.

Νόσος, έπικινδύνου μορφής, ό έρως! είπε χαμογελώντας πονηρά. Ένα μονάχα φάρμακο μπόρει να τήν καταπολεμήσει: ο γάμος.

— Ναι, ψιθύρισε μεταγοχολικά ο Ζάν. Ή άγάπη μου είναι άνεκτίμη-τος θησαυρός. Με λατρεύει κι' αυτή.

— Γιατί, λοιπόν, δέν παντρεύ-σαστε; άπάντησε ο κ. Στυλιέ. Κα-νένα έμπόδιο, μήπως;...

Ο Ζάν κούνησε καταφατικά τό κεφάλι του. Ο χρηματιστής έδάλε τά γέλια.

— Δέν πιστεύω, είπε, η άγάπη σου να έχη πατέρα και ο πατέρας της να μη δέλη να σου τήν δόση γυ-ναίκας.

Ο Ζάν έκανε μία άόριστη κίνησι με τό κεφάλι, πού έσήμαινε: ναι.

— Είναι πολύ κούτος! Βρυχήθη-κε ο χρηματιστής. Για να γνωρίσει τήν κορη του από κοντά, και ν' άναπαύηται άμοιβαία αίσθημα μεταξύ-σας, πρέπει να άνήκη μάλλον στή... μεσαία τάξι. Χμ! Χμ! Δέν ύποπι-μώ, βέβαια, τήν άξία σου, τίς ίκα-νότητές σου...

— Μεγάλη σας καλωσύνη, κύριε Στυλιέ.

— Έ, λοιπόν! ξέσπασε ο χρημα-τιστής. Γιατί ο τύπος αυτός δε σε θέλει για γαμπρό; Σιγά-σιγά, με τόν καιρό, θά πάρης προαγωγή στό γραφείο μου, θα βελτιώσουν τα οί-κονομικά σου...

— Μου δίνετε θάρος κι' έλπί-δες, κύριε Στυλιέ, ψιθύρισε ο Ζάν. Έχω, όμως, να κάνω μ' ένα...στρα-δοζύλο. Αν πήγαινα και τού έλεγα πως θέλω να κάνω τήν άγάπη μου γυναίκα μου, θά μ' έδίωχνε με τίς κλωτσιές!

— Και τί βλέπεις έχει ο γελοίος αυτός για τήν... άγάπη σου;

— Νά τήν παντρήσει τουλάχιστον με τόν πρόεδρο τού Χρηματιστηρίου.

Ο κ. Στυλιέ ξέσπασε σε τραν-ταχτά γέλια. Μετά, σοβαρεύτηκε.

— Μήπως, ρώτησε, θέλεις να πιάσω τόν πατέρα της, να τού πώ λίγα καλά λόγια για σενα... να τού δώσω να καταλάβη!...

Ο Ζάν κάτι έτοιμαζότανε να πη-τήν στιγμή, όμως, εκείνη μπήκε στό γραφείο η κορη τήν Έλιάν, τριχοειρημένη κοπέλα 22 έτών. Χαιρέτησε με άδιαφορία τόν Ζάν, πού της άνταπέδωσε τό χαιρετισμό με τήν ίδια ψυχρότητα, είδοποίησε τόν πατέρα της να μην τ'είς περιμέ-νη τό μεσημέρι για φαί, τήν έξα-δέλφη της και αυτήν—ήταν κάπου καλεσμένης — τόν φίλην βιαστικά και έφυγε. Ο Στυλιέ τήν παρακο-λούθησε με στοργικά βλέμματα.

— Α! έχω δικήν να φιλοδοξώ για τήν κορη μου τόν καλύτερο γαμπρό που υπάρχει στό Παρίσι, είπε στό Ζάν, όταν ξαναμειναν μόν-νοι. Της άξίζει! με τό σπάνια χαρι-σματα πού έχει... Άς είναι. Τό θέ-μα πού μας άπασχολεί τώρα, είναι η δική σου περίπτωση. Ξέρεις τί σε άσκήσκει; Άφού δε σου δίνουν τήν άγαπημένη σου, τό καλύτερο πού έ-χεις να κάνεις, είναι να τήν κλέψης.

Ο Ζάν κτύπησε τα χέρια του με ένθουσιασμό.

— Και θά σε βοηθήσω κι' έγώ στήν άπαγωγή! συνέχισε, γελώντας, ο χρηματιστής. Θά σου δώσω ένα από τ' αυτοκίνητά μου και δεκαπέν-τε ήμερών άδεια, για τό γαμήλιο ταξίδι. Παίρνει τό κορίτσι και έφυγε για τό Βέλγιο. Από εκεί, μού τηλεγραφείς πως θθάσας κα-λά, και τότε έγώ θά πάω να βρω τόν πατέρα ή τόν κηδεμόνα της κο-πέλλας, για να τού πάρω εκ τών ύστερων τή συγκατάθεσι τού. Σύμα-φωνοι;

ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

“Όπως όλοι έτσι κι έσείς

ΨΥΓΕΙΟ

ΙΣΟΛΑ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΖΜΕΝΟ

— Σύμφωνα! αναφώνησε ο Ζάν, δακρύζοντας σχεδόν από χαρά.

— "Υστερ' από δυο μέρες, ο Ζάν ειδοποίησε τον προϊστάμενό του. — Τά κανόνισα με τη μέλλουσα σύζυγό μου. Απόψε το βράδυ φεύγουμε.

— Λαμπρά! ανεφώνησε ο κ. Στυλιζέ. Βλέπω ότι είσαι δραστήριος όχι μονάχα στη δουλειά του γραφείου, αλλά και στις ερωτικές επιχειρήσεις. Αυτό μ' ευχαριστεί. Εί-σαι νέος με μέλλον. Θα είδοπι-ήσω άμείως το σωφεί μου.

Το ίδιο βράδυ, ώριμή ώρα, η «Τζαγκουάρ» του χρηματιστού σταματούσε έξω από το σπίτι του Ζάν. Τον πήρε και συνέχισε το δρόμο της ως τη γωνία του Δημοτικού Πάρκου. Εκεί, μία λεπτή, γυναικεία σιλουέτα — που της έκρυβε το πρόσωπο μία εσάρπα — πήδησε άμείως στο αυτοκίνητο.

Ο σωφεί πάτησε γκάζι, με ο-υδόντα χιλιόμετρα την ώρα. Η ώρα 10 περνούσε τα βελγικά σύνορα. Τα μεσάνυχτα ήταν στις Βρυξέλλες. Και απέβιδασε το ζεύγος των αλληλοα-παχθέντων στο «Αυτοκρατορικό Ξενοδοχείον, σύμφωνα με τις οδηγίες που του έδωσε ο κ. Στυλιζέ.

Την άλλη μέρα το πρωί, ο χρηματιστής ήταν ακόμη στο δωμάτιό του, όταν του έφεραν ένα τηλεγρά-φημα από τον Ζάν:

«Εφθάσαμεν Βρυξέλλας. ΣΤΟΠ. Υγιεινόμεν αμφοτέρω. ΣΤΟΠ. Ο-μνήσατε πατέρα».

Ο κ. Στυλιζέ έτοιψε τα χέρια του, Ικανοποιημένος από τον εαυ-τό του για την επιτυχία του επιτε-λικού του σχεδίου. Ξαφνικά, έδωσε μία φωνή:

— Έσχασε ο βλάκας να μου τη-λεγραφήσει ποιος είναι ο πατέρας. Πού θέλει να τον ξέρω εγώ;

Τη στιγμή εκείνη, μία καμαριέρα χύμησε στο δωμάτιό του.

— Κύριε Στυλιζέ, κυριε Στυλι-ζέ!... τραύλισε, με την αγωνία ζω-γραφισμένη στο πρόσωπο. Η δε-σποινίς Μίνα...

Ο χρηματιστής τινάχτηκε από τη θέσι του.

— Τί έπαθε η Μίνα; φώναξε.

Η Μίνα ήταν άνηψιά του, από την αδελφή του. Ήταν ενός μονα-χα έτους, όταν έχασε τους γονείς της σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύ-χημα. Ο κ. Στυλιζέ την πήρε κοντά του και τη μεγάλωσε σαν πραγμα-τική του κόρη. Την λάτρευε όπως και την 'Ελιάν. Πατέρα, τον έλεγε εκείνη. Φιλοδοχούσε να την δι-έ-σου καλά αποκαταστημένη με την κόρη του.

— Η δεσποινίς Μίνα, τραύλισε η καμαριέρα, βγήκε χθές το βράδυ, λέγοντας πως θα πάει στο θέατρο και... δε γύρισε ακόμη!

— Δε γύρισε ακόμη; φώναξε ο τραπεζίτης.

Του ήρθε ζάλη με τη σκέψη πως ίσως η αγαπημένη του άνηψιά να είχε πάθει τίποτα κακό.

Σε μία στιγμή, τα βλέμματά του έπεσαν στο τηλεγράφημα του Ζάν. Κτύπησε την καμαριέρα, ξανακτύπη-σε το τηλεγράφημα, έσφιξε τις γρο-θιές του, φάνηκε έτοιμος να πη-κά-τι φοβερό. Ήρμησε, όμως, και ψι-θύρισε:

— Η δεσποινίς Μίνα μου είχε πη-πως θα πήγαινε να περάσει δεκα-πέντε μέρες σε κάποιες φίλης της, στις Βρυξέλλες...

Μόλις έμεινε μόνος, έμεινε λίγο συλλογισμένος.

— Μου την έσκασε ο παλιάν-θρωπος! είπε με το νου του. Καλά μου έκανε! Έγώ φραίνο που του έ-δωσα τέτοια συμβουλή. Θα προτι-μούσα να έδινά την Μίνα σε κανένα καλύτερο. Μου φαίνεται, όμως, πως δε θα βρω καλύτερο γαμπρό από αυ-τόν τον... έλεινό!

Και έγραψε χαμογελώντας το ά-κόλουθο τηλεγράφημα:

«ΖΑΝ Μ... Ξενοδοχείον «Άστωρ». ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ. — Έμειψα με πατέ-ρα. ΣΤΟΠ. Κατ' άρχας εξεμνή-στη. ΣΤΟΠ. Έν τέλει έδωσα συγκατάθε-σιν. ΣΤΟΠ. Συγχαρητήρια. ΣΤΟΠ. ΣΤΥΛΙΖΕ».

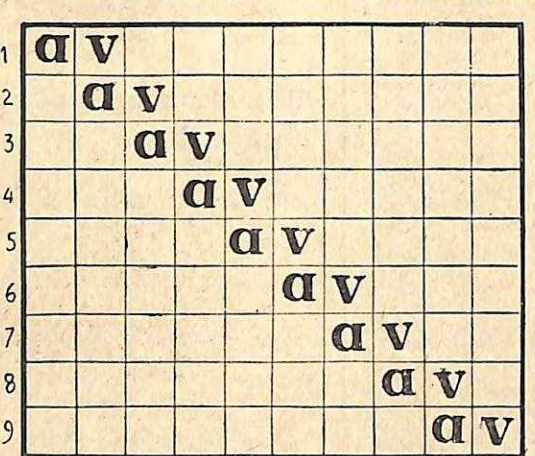
PENE LANZAI

Γιά μικρούς

Κλιμακώλεξο

Θα συμπληρώσετε το σχέδιο αυτό με λέξεις των δέκα γραμμάτων, των οποίων σας δίνουμε πιά κάτω τις σημασίες.

Αν έρθει τη σωστή λύσι, τότε η συλλαβή «ΑΝ»

θα μετατεθεί κλιμακωτά, ακριβώς, όπως την τοπο-θετήσαμε μέσα στο σχέδιό μας.

ΟΙ ΞΗΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

- 1) 'Επιτυχάνεται με καρμπόν.
- 2) 'Εορτές των αρχαίων 'Αθηναίων.
- 3) 'Ηρωας θρύλου, με πολλές γυναίκες.
- 4) Πελώριος.
- 5) 'Υψιφωνος.
- 6) Πρωθυπουργός.
- 7) 'Ο στρατός τους κάνει μεγάλη κατανάλωσι.
- 8) Χρησιμοποιείται για την κατασκευή πιατικών.
- 9) Χώρα της 'Ασίας, στα σύνορα Τουρκίας και Περσίας.

Κρυπτογραφικό

- 1 2 3 4 5 6 7 8 — Περιφώνη ποτάμι.
- 2 3 6 1 8 — Πτηνόν.
- 3 5 4 1 2 6 — Χημικό στοιχείο.
- 4 5 6 1 5 — Ευρωπαϊκό κράτος.
- 5 4 7 8 — Σκοτεινό θαλάσσιο.
- 6 5 2 — Τόπος προσευχής.
- 7 8 5 1 5 8 — Προφήτης.
- 8 5 6 1 8 — Ξόλο.

Το ίδιο γράμμα αντιπροσωπεύεται από τον ίδιο πάντοτε αριθμό.

Άγέινεις στο εστιατόριο

Από τις κυρίες, τις δεσποινίδες και τους κύριους, που γευματίζουν σ' αυτό το εστιατόριο, μερικοί κά-νουν, την ώρα που πάθηκε το ανώτερο ένστανανέ, μία τέτοια άγέινεια, ώστε προδίδουν πως είναι τρο-μερά κακομαθημένοι. Πόσα και ποιά είναι τα κα-κομαθημένα αυτά πρόσωπα; Πρέπει να τα έρθει όλα

Επαναφέρετε την τάξι

Στη στήλη «Α» σας δίνουμε πιά κάτω διάφορα όνοματα φυτών, εντόμων, πτηνών, μουσικών οργάνων κλπ. και στη στήλη «Β» τί ακριβώς αντιπροσωπεύ-ουν οι διάφορες αυτές ονομασίες. Η σειρά όμως των διαφόρων ονομασιών στη στήλη Β. δεν είναι η κανονική. Βάσει των ονομάτων της Α. στήλης, των οποίων δε θ' αλλάξετε τη σειρά, προσπαθήστε να επαναφέρετε την τάξι στη Β. στήλη, βρίσκοντας σε τοιά ακριβώς όνομα, αντιστοιχεί η κάθε λέξι της Β. στήλης.

- 1) Προύμνη — Πτηνόν.
- 2) Φώων — Μαλακόστροκον.
- 3) Κάσσια — Έντομον.
- 4) Μύραινα — Ίστιον.
- 5) Κόατι — Δέντρο.
- 6) Σμουλιά — Μουσικό όργανο.
- 7) Μαία — Κάκτος.
- 8) Ρέα — Ψάρι.
- 9) Κήρινος — Σαρκοδόρον.
- 10) Μαγάβις — Φυτόν.

Άλυσίδα λέξεων

Σας δίνουμε πιά κάτω κατ' αλφαριθμητική σειρά 33 λέξεις, που εκ πρώτης όψεως δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους. Κι όμως πρέπει να αυτές να σχη-ματίσετε, θάζοντας τις σε μία κανονική σειρά, μία άλυσίδα λέξεων, στην οποία η κάθε μία θα έχη ο-πωσδήποτε κάποια σχέση με την προηγούμενη και την επομένη της.

Για να σας διευκολύνουμε σας άποκαλύπτουμε πώς θ' άρχισετε από τη λέξι «ΟΡΧΟΣ»:

ΑΜΑΤΙ	—	ΘΗΡΙΑ	—	ΠΙΣΤΑ
ΑΝΤΑΜΑ	—	ΘΥΡΑ	—	ΠΟΛΟ
ΑΠΟΧΗ	—	ΜΑΖΙ	—	ΠΟΡΤΕΣ
ΑΦΡΙΚΗ	—	ΜΑΡΚΟ	—	ΣΦΑΙΡΑ
ΒΙΟΛΙ	—	ΜΑΡΟΚΟ	—	ΤΑΒΑΙ
ΒΟΛΙ	—	ΜΑΤΙ	—	ΤΟΜΟΣ
ΕΠΟΧΗ	—	ΜΕΡΟΣ	—	ΤΟΠΟΣ
ΖΑΡΙ	—	ΝΤΑΜΑ	—	ΤΡΟΜΟΣ
ΖΟΥΓΚΛΑ	—	ΟΠΛΟ	—	ΦΡΙΚΗ
ΘΕΡΟΣ	—	ΟΡΧΟΣ	—	ΧΟΡΟΣ
ΘΗΡΑ	—	ΠΙΟΝΙ	—	ΨΑΡΙ

Η κάθε λέξι στην άλυσίδα, έν σχέσει με την προηγούμενη ή την επομένη της πρέπει να είναι:

- 1) Ένα συνώνυμο.
- 2) Ένας αναγραμματισμός.
- 3) Να σχηματίζεται με την προσθήκη, την αφαί-ρεσι ή την αλλαγή ενός γράμματος.
- 4) Να έχη άμεση σχέση μ' αυτήν...
- 5) Ν' αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης (π.χ. ΜΕΓΑΣ... ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ).

Νά τώρα ένα παράδειγμα άλυσίδας 10 λέξεων: Φόθος — Λόθος — Αύτι — Άκοή — Άκονη — Μα-χαίρι — Πηρούνι — Πιάτο — Τόπια — Παιχνίδια...

Η χαμένη φυλή ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Οι γκάφες των παλαιοντολόγων

ΜΟΛΙΣ ανηγέλη ότι είχαν έρθει, μέσα σε τεχνητές σπηλιές μιας έρημης έκτασεως της Καλιφορνίας, τα θωμάσια διατηρημένα λείψανα πολυ-ριθμών γιγάντων, οι αρχαιολόγοι έ-σπευσαν στο μέρος εκείνο κι' άρχισαν τις άνασκαφές. 'Ελπίζουν ν' άνακα-λύσουν τα ίχνη μιας πόλεως, που ύπηρχε εκεί πρό 80 αιώνων και που την κατοικούσαν γίγαντες.

Κατά τη θεωρία τους, η πόλις αυτή ήταν μία άποικία της θρυλικής Άτλαν-τίδος κι' οι σπηλιές ήταν οι τάφοι των κατοίκων της. Υπολογίζουν δε ότι οι προϊστορικοί αυτοί γίγαντες είχαν ά-νάστημα 2½ μέτρων, βάρος 130 κιλών και σωματική διάπλασι Τιτάνων. Από άρισμένα στοιχεία, συμπεραίνουν ότι φορούσαν παντελόνια ως το γόνατο και πέτσινες μπλούζες με κοντά μανίκια κι' ότι τα γυναικά πόδια τους είχαν μή-κος 60 πότων, άπ' τον τάρσο ως τις άκρες των δακτύλων.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψη αν θά έπιβεβαιωθεί αυτή η άνακάλυψις. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι δεν είναι η πρώτη φορά που έβρέθηκαν μέσα στη γη τέτοια λείψανα «γιγάντων» τα ό-ποια εξακριβώθηκε κατόπιν ότι άνή-καν... σε μεγάλα ζώα!

Το 1613, οι σοφοί της Γαλλίας ά-ναστατώνθηκαν άπ' την πληροφορία ότι είχε άνακαλυφθί κατόπιν σπόν γόργο του Σωμόν ένας άρχαίος τάρσος, μήκους 10 μέτρων και πλάτους 4, που περιέλεγε το σκελετό ενός ανθρώπου ύψους 8 μέτρων και πλάτους 3. Η είδησι προσέθετε ότι, σύμφωνα με μία άπιγραφή του τάρ-σου, ο σκελετός άνηκε στο βασίλειά των Κίμβρων Τευτοδόχων.

Ο χειρουργός Μαζουράλ έπιβεβαίω-σε αυτή την άνακάλυψι, σ' ένα φυλλά-διο που έξέδωσε. Διάφοροι όμως Πα-ρισίνοι έπιστήμονες τον άντέκρουσαν, κι' άρχισε έτσι μία σφοδρή διαμάχη... ως ότου έπιτέλους άποκαλύθηκε ότι είχαν έρθει άπλάς μερικά κόκκαλα κά-ποιου προϊστορικού ζώου, είδους έλε-φαντος! Ο Μαζουράλ τα είχε έξετάσει ... κι' η φαντασία του είχε κάμει τα ύπολογα!

Κάτι άνάλογο συνέβη στη Λουκέρνη της 'Ελβετίας, το έτος 1577. Μία πε-λώρια θελανιδία έπεσε από κεραυνό, και κάτω άπ' τις ρίζες της έβρέθηκαν αρκετά τεραστιά κόκκαλα. Τα έξε-τάσε τότε ο γνωστός ανατόμιος Φελίς Πλάτερ κι' άποφάνθηκε ότι άνηκαν σε προϊστορικό γίγαντα ύψους 30 μέτρων. Τα όσα λοιπόν αυτά διατηρήθηκαν έπί 250 χρόνια στο Δημαρχείο κι' ό φαντα-στικός γίγας ζωγραφίστηκε πάνω στο θυρεό της πόλεως.

Τέλος, στις άρχές του 19ου αιώνος, τα έξέτασε πάλι ο Γερμανός δόκτωρ Μπλουμένπακ κι' απέδειξε με δετικά στοιχεία ότι ο συνάδελφός του Πλάτερ είχε κάμει... μία μεγάλη γκάφα! Ο περίφημος σκελετός άνηκε απλώς στα σ' ένα μαμμούθ!

Άκόμη χαρακτηριστικότερη ήταν η περίπτωση, των όσων, που έβρέθηκαν σε μία σπηλιά της Σικελίας. Όλοι πλ-σιευαν έπί αιώνες ότι άνηκαν στον Πολύφημο, τον περίφημο Κύκλωπα που άναφέρεται στην «Όδύσσεια» του Ό-μηρου. Ο γνωστός συγγραφέας Βοκ-κάκιος Έγροφτε ότι, κατά τους ύπολο-γισμούς του, έπρόκειτο για ένα γίγαν-τα, ύψους 100 μέτρων! Τρεις αιώνες άργότερα, έξέτασε τα όσα αυτά ο σοφός 'Ιησούτης Κίρχερ. Συμφώνησε κι' αυτός ότι προέρχονταν από γίγαντα, αλλά πρόσθεσε ότι ο εύφραγιστος Βοκκάκιος είχε... δεκαπλασιάσει το ύψος του!

Δυστυχώς, ο σκελετός αυτός χάθηκε άργότερα. Δεδομένου όμως ότι έβρέθηκαν σε διάφορες σπηλιές της Σικελίας λεί-ψανα πελωρίων ζώων, το πιθανώτερον ελαί ότι κι' ο «σκελετός του Πολυ-φίμου» άνηκε σ' ένα άπ' αυτά. Πρέπει να σημειωθεί άλλωστε ότι το κρανίο του έλέφαντος μοιάζει αρκετά με το ανθρώπινο κι' ότι έχει μπροστά, στη θέσι της μύτης, μία μεγάλη τρύπα, που μπορεί να ύποθεθί ότι αντιστοιχούσε στο μοναδικό μάτι ενός Κύκλωπος.

Άν μάλιστα σκεφθί κανείς ότι, τον καιρό εκείνο, ελάχιστοι άνθρωποι εί-χαν ιδί έλέφαντα, δικαιολογείται εύκο-λα η παρελήγησις, που διατηρήθηκε έπί τούσους αιώνας.

Όστόσο, παρ' όλες αυτές τις προ-γούμενες άπογοητεύσεις, έξακολουθεί ακόμα η άναζήτησι των λειψάνων της χαμένης φυλής των γιγάντων.

Σε ασφαλισμένη επιτυχία!

τά πασχαλινά, ζυμωτά και γλυκίσματα ομορφαίνουν και φουσκώνουν με το μοναδικό ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ

2 εκλεκτές συνταγές

ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ ΤΗΣ ΒΑΝΙΛΙΑΣ

Δουλεύετε 300 γραμμ. φρέσκο βούτυρο ή έλιον με 150 γραμμ. φιλη (ζαχαρι). Όταν θα γίνουν μία όμορη κρέμα, προσθέτετε 2 κρο-κούς, 1 φλυτζανάκι του καφέ κονιάκ, 1 κουταλάκι του γλυκού γε-μάτο ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ, 1 ΒΑΝΙΛΙΑΚΗ ΣΥΚΡΕ ΓΙΩΤΗ και όσο άλεύρι (μαλακό) σπικώσι για να γίνη ένα ζυμαρι λεία και μαλακό.

Πλάθετε τα κουλουράκια, τα αλείφετε με κρόκο (κτυπημένο με λίγη άγνη και 15 σταγονές νερό) και ψήνετε σε μέτριο φούρνο.

Παρη Βιανκίνη

ΕΝΑ ΕΥΚΟΛΟ ΤΣΟΥΡΕΚΙ

Δουλεύετε 125 γραμμ. βούτυρο έλιον με 2 φλυτζάνια του τσαγιά (κοφτό) (ζαχαρι), μέχρις ότου να λιώσει (ή ζαχαρι και βου-τύρο), προσθέτετε 3 κροκούς, 2 φλυτζάνια κρέμα γάλακτος, 1 κουταλάκι άλάτι, το όπιο 2 πορτοκαλλίων 4 κουταλάκια του γλυκού άλεύρι, μέσο στο οποίο θα έχετε αναμίξει 4 κουταλάκια του γλυκού ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ και τέλος τα 2 όσπρια, κτυπημένα σφιχτά πιά.

Αλείφετε το μίγμα σε ένα βουτυρωμένο ταψί, πασπαλισμένο με άλεύρι, το αλείφετε (με την παύση) με το τρίτο όσπριο, κτυπημέ-νο με λίγη ζαχαρι, πασπαλίζετε με άσπρον, μινιέτε ένα κόκκινο άγιο στο μέσον και ψήνετε.

Παρη Βιανκίνη

ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ

Σαφινικά, το μαύρο λουλούδι έγινε κόκκινο, κατακόκκινο σαν το αίμα του Ρούνα.

ΣΤΑ παλιά τα χρόνια, όλα τα λουλούδια, που έβγαιναν στο Άντεν, ήταν άσπρα, κάτα-σπρα, σαν το χιόνι. Παράξενη ιδιότητα της φύσεως, σ' έναν τόπο που τον έφηνε ο ήλιος. Σε μία κοιλάδα της περιφέρειας αυτής, ήταν εγκατεστημένη μία φυλή, με άσχημο τὸν Ἀταπούλκα. Όλοι τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν σεβο-τανε, γιατί ήταν καλὸς καὶ ἀκριβοδίκαιος. Ἡ φήμη τῆς σοφίας του εἶχε ἀπλωθῇ πέρα ἀπὸ τὰ στενά σύνορα τοῦ τόπου του. Περισσότερο, ὁ-μως, κ' ἀπ' ὅλα τὰ χαρίσματα, ἐξυμνοῦσαν τὴν ὁμορφιά τῆς μοναχοκόρης του.

Κοῦζι τὴν ἔλεγαν. Ἦταν δεκάξη χρονῶν, μὲ μαύρα μάτια καὶ κατακόκκινα, ὄχι χεῖλη.

Εἶναι πῶς γλυκεία κ' ἀπὸ τὸ λοιπὸ! ψιθύ-ριζαν μὲ θαυμασμό τὰ παλληκάρια τῆς φυλῆς, πού ἦταν ὅλα ἐρωτευμένα μαζί της.

Ἡ Κοῦζι, ἔφτασε σὲ ἡλικία γάμου. Μὰ ὁ πα-τέρας της δὲ διαδέχτηκε τὴν παντρεύση. Δὲ θεωροῦσε κανένα ἄξιο νὰ πάρῃ τέτοιο ἀνετί-μητο θησαυρὸ. Ἐξ ἄλλου, ἀγατοῦσε πολὺ τὴ μοναχοκόρη του, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴ χωριστῇ.

Καὶ νὰ τί σκέφτηκε, γιὰ νὰ μὴν τοῦση τὴ παρουσία τῆς κανένας γαμπρός; Ἐβαλε τὸν τε-λὴν του νὰ διαλαλῇ σ' ὅλην τὴν περιφε-ρεια:

— Ἡ Κοῦζι, ἡ μοναχοκόρη τοῦ ἀρχηγοῦ μας, θὰ γίνῃ γυναῖκα μονάχα ἐκεῖνον, πού θὰ τῆς φέρῃ ὄμοιο ἕνα μαῦρο λουλούδι.

Όλοι ὅσοι φιλοδοξοῦσαν νὰ γίνουν γαμπροὶ τοῦ Ἀταπούλκα, καταλάβαιν πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχουν πᾶν τὴν παρρησιόλη ἐλπίδα. Πού θὰ εὑρίσκαν λουλούδι μαῦρο, ἀφοῦ μονάχα ἄσπρα ἔβγαιναν σ' ὅλην τὴν περιφέρειαν; Κι' οὔτε ἄ-κουσαν κανένα νὰ λὲθ πὼς εἶδε ποτὲ στὴ ζωὴ του μαῦρο λουλούδι.

Ἐποῦ, ὁ Ρούνα πάλαι μεν ἄσπρος, ὁ Ρούνα καὶ ὁ Χονέλλα, πού δὲν τὸν ἀπογοή-τευσαν ἡ παρρησιόλη ἀπαιτήσι τοῦ φυλάχου. Ἀ-γαποῦσαν καὶ οἱ δύο τὴν Κοῦζι, μὲ φλογερό καὶ ἀπελευθερωτικὸ πάθος. Ἦταν ἔτοιμοι νὰ κά-νουν τὴν πῶς μεγάλη θυσία, νὰ κινδυνεύουν ἁ-κόμα καὶ τὴ ζωὴ τους, γιὰ νὰ τὴν κατακτή-σουν. Κι' ἀποφασισμένοι νὰ πάνε νὰ βοῦν ἕνα μαῦρο λουλούδι.

Εἰσαγγαστε τρολλοί, τοὺς εἶπαν οἱ γεροντότε-ροι. Κινῆσατε νὰ πιάσετε ἕνα ὄνειρο, μιά σιδή-ρατι πού δὲν θὰ τὸ βοῦτε ποτὲ σ' αὐτὸν τὸν κό-σμο...

Ἐβείνοι, ὁμως, δὲ μπορούσαν ν' ἀκούσουν τὴ φωνὴ τῆς λογικῆς. Ἀκούαν μονάχα τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς. Ἦταν ἐκτεθειμένοι. Καὶ ἐκάλυ-σαν γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι — ὁ ἕνας στὴν Ἀ-νατολή κ' ὁ ἄλλος στὴ Δύση.

ΕΣΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

διεῦθνοι. Με τὴν πρώτη ματιά πού τοῦ ἔφρι-ξε, ἐνοίωσε ἐνὰ σιωπηρὸν χεῖρ νὰ σφίγγῃ τὴν καρδιά του. Τὸ πρόσωπο τοῦ ἀντιλήλου του δὲ φανέρωνε λύπη καὶ ἀπελπισία: ὥστε τὸ δικό του, ἀλλὰ χαρὰ.

— Εἶμαι τυχερός, Χονέλλα! τοῦ φώναξε ὁ Ρούνα, ὅταν πλησίασαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Κῦ-ταξε τί βόηθα!

Καὶ τοῦ εἰδεῖ, θριαμβευτικά, τὸ μαῦρο λου-λούδι. Ὁ Χονέλλα προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

— Σὺρε, καλὸντυχε, νὰ πῆσῃ, μὲ τὸ λου-λούδι αὐτὸ στὴν ἀγκυλιά τῆς Κοῦζι...εἶπε μὲ ὠνὴ, πού βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του σὺ σφύριγ-α φιδιού.

Καὶ συνέχισαν μαζί τὸ δρόμο τους. Ὅχι, ὅ-μως, γιὰ πολὺ. Ἐνῶ περνοῦσαν ἀπὸ ἕνα διώρο, ὁ Χονέλλα, τυφλωμένος ἀπὸ ζήλια, βύθησε ξα-νικά τὸ μαχαίρι του στὶς πλάτες τοῦ ἀντιλήλου Ρούνα. Τὸ αἷμα του ἔβγαψε κόκκινο τὸ χόμι.

Ὁ Χονέλλα ἔβαψε βαθὺν τὸ πτόμα, πῆρε τὸ πολυτίμητο μαῦρο λουλούδι κ' ἔτρεξε στὸ ἀρ-χοντικό τοῦ Ἀταπούλκα.

— Σὺ φέρον αὐτὸ πού ζήτησες, τοῦ εἶπε, θριαμβευτικά. Ἡ κόρη σου θὰ γίνῃ γυναῖκα μου!

Ἡ Κοῦζι εἶδε μὲ λύπη τὴν πὼς τὸ λουλούδι τὸ βόησε πρῶτος ὁ Χονέλλα. Μὰ καὶ ὁ ἀρχη-γὸς λυπήθηκε, ἐπειδὴ βοήθησε κατὶ πού νομίσε πὼς δὲν ἔπρεπε στὸν κόσμο. Ἦταν, ὁμως, ὑ-ποχρεωμένος νὰ χρητῆσῃ τὸ λόγο πού ἔδωσε.

Τὴν ὁρισμένη μέρα, ἡ Κοῦζι, στολισμένη μὲ τὰ χρυσινὰ της καὶ τοιγυρισμένη ἀπὸ δώδεκα παρθένες, περιέμενε τὸν Χονέλλα νάθῃ νὰ τὴν πάρῃ, νὰ τὴν κάνῃ γυναῖκα του. Ἦταν περὶ-λυτὴ καὶ μελαγχολικὴ. Ἀκούε ὅλους γύρω της νὰ τὴ μακαρίζουν, πού θὰ ἔπαιρνε τέτοιο πολ-λὺ καὶ ὁ νοῦς της πετοῦσε στὸ Ρούνα.

Γιατὶ δὲ γύρισε ἀόμοια; Τί τοῦ ἔτυχε;

Τέλος, παρουσιάστηκε στὸ ἀρχοντικό ὁ Χον-έλλα, ζαμφορὸς καὶ περήφανος. Πλάσσει τὴν

Τὸ μαῦρο λουλούδι

Πέρασαν πολλὰ φεγγάρια.

Τὰ παλληκάρια τῆς φυλῆς, πού τὸ εἶχαν πά-ρει πᾶν ἀπόφασι πὼς κανένας δὲ θάκανε γυ-ναῖκα τὸν τὴν Κοῦζι, λησμονήσαν, ὅτι δύο ξε-μυκλωμένοι πῆγαν κυνηγί, νὰ πιάσουν πονιὰ στὸν ἄερα.

Ἡ Κοῦζι, μονάχα, τοὺς συλλογιζότανε, νί-χτα καὶ μέρα. Μὲ πῶς μεγάλη, ὁμως, λαχτάρα, περιέμενε τὸ γυρισμὸ τοῦ Ρούνα. Σ' αὐτὸν εἶ-χε χαρίσει τὴν καρδιά της — γιὰ πάντα.

Στὸ μεταξύ, ὁ Ρούνα πάλαι μεν ἄσπρος καὶ ἀνθρώπινος, πού ἦταν πῶς ἀγριοὶ ἀπὸ θηρία, μὲ χιόνια καὶ βοῶντες καὶ λιποῦντα, γιὰ νὰ βοῦν τὸ σπᾶνιο λουλούδι, πού θὰ τοῦ χάριζε τὴν Κοῦζι.

Τότε, ἀπὸ πολλὰ βάσανα, βόηξε, τέλος, ἕνα μαῦρο λουλούδι, στὴν κορυφὴ ἑνὸς ἀγρίου βράχου, σπαρμένον μὲ πέτρες μυτερές σὰ μα-χαίρια. Μάτωσε τὸ σῶμα του, ὥσπου ν' ἀνεβῇ ἐκεῖ πάνω, πολλὰς φορὲς κόντηνε νὰ γρομο-τασιαστῇ. Ἡ ἐλπίδα, ὁμως, πὼς ἔτσι μονάχα θὰ μπορούσε νὰ κάνῃ τὴν Κοῦζι δική του, τοῦ ἔδωσε ἄπορος καὶ δύναμι ν' ἀνηρπῆσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια.

Καὶ γυροῦσε τώρα στὸν τόπο του, χαρούμε-νος κ' εὐτυχιμένος, ξεκούραστος, σὰ νὰ εἶχε κάνει ἕνα μικρὸ περίπατο, κρατώντας στὸ χεῖρ τὸ ἀνετίμητο, τὸ μοναδικὸ μαῦρο λουλούδι.

Γυροῦσε κ' ὁ Χονέλλα στὴν πατρίδα. Βα-ρύθυμος, ὁμως καὶ μελαγχολικός. Κοπίασε κ' αὐτός, κινδύνωνε πολλὰς φορὲς τὴ ζωὴ του, νὰ βοῦν ἕνα μαῦρο λουλούδι. Τίποτα, τίποτα, τί-ποτα. Καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ γυρίσῃ πίσω, μὲ ἀδειανὰ τὰ χεῖρα. Ἀγατοῦσε κ' αὐτὸς πολ-λὴ τὴν Κοῦζι. Ἦταν ἀπαρηγόρητος, πού δὲ θὰ τὴν ἔκανε γυναῖκα του. Μὰ μονάχα σκέψι γλύκανε κάπως τὸν πόνο του:

«Ἀφοῦ δὲ μπόρεσα νὰ βοῦ ἑγὼ ἕνα μαῦ-ρο λουλούδι, δὲ θὰ βοῦνε οὔτε καὶ ὁ Ρούνα. Ἡ Κοῦζι θὰ μένῃ ἀνύπαντρη. Καλύτερα! Ἀφοῦ δὲν τὴν χάσκει ἐγὼ, νὰ μὴ βοῦθῃ κα-νεὶς νὰ τὴν χάσῃ!»

Ἐνῶ, ὁμως, περνοῦσε ἀπὸ ἕνα σταυροδρόμι, εἶδε τὸ Ρούνα νὰ ἔρχεται, ἀπὸ τὴν ἀντίθετη

Κοῦζι, πού καθότανε δίπλα στὸν πατέρα της, καὶ τῆς προσέφερε τὸ μαῦρο λουλούδι.

— Δέξου τὸ ταπεινὸ αὐτὸ ὄμοιο, πού θὰ μᾶς ἐνῶσῃ γιὰ πάντα, τῆς εἶπε.

Ἡ Κοῦζι, ἄλλωστε τὸ χεῖρ της, ποῦ ἔστρεψε, Σαφινικά, ὁμως, τὸ μαῦρο λουλούδι ἔγινε ζο-κίνο — κατωκόκκινο σὰν τὸ αἷμα τοῦ Ρούνα.

Όλοι ἐβόλυν μὴ ἀναγνώσι τοῦμοιο καὶ καταπλήξεως. Ἀπ' ὅλους πῶς πολὺ ταράχτηκε ὁ Ἀταπούλκα. Τινάχτηκε καὶ φώναξε:

— Δὲ θὰ πάρῃς τὴν κόρη μου, ἀφοῦ τὸ λουλούδι, πού μᾶς ἔφερε, εἶναι κόκκινο, κ' ὄχι μαῦρο. Προῖπει, ὁμως, καὶ νὰ μᾶς ἐξηγή-σῃς πὼς ἔγινε ἡ ἀλλαγὴ αὕτη;

Ὁ Χονέλλα τὰ ἔχασε, δὲν ἔφερε τί ἀπάγ-τησι νὰ δώσῃ. Ὁ ἀρχηγὸς ἔκανε νόημα στοὺς πολεμιστὰς τὸν νὰ τὸν πιάσουν. Καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἀντόματο θρησκευτικὸ λειτουργὸ τῆς φυλῆς νὰ ρωτήσῃ τὰ πνεύματα πὼς τὸ μαῦρο λουλού-δι ἔγινε Σαφινικά κόκκινο. Ἐκεῖνα, φανέρωσαν τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ μέρος, ὅπου ἔγινε τὸ φο-νικό.

Ἐνα τέτοιο ἐγκλημα ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικά. Ἐδεσαν γερὰ τὸν Χονέλλα στὴν κορυφὴ ἑνὸς ψηλοῦ δέντροιο καὶ τὸν ἄ-φησαν ἐκεῖ, νὰ πεθάνῃ, χωρίς φαί, χωρίς νερό.

Μετά, ἐξέκριναν ὅλοι μαζί — μὲ ἐπὶ νεφά-λιν τὸν Ἀταπούλκα καὶ τὴν ἀπαρηγόρητη Κοῦ-ζι — γιὰ τὸ μέρος, ὅπου ὁ Χονέλλα εἶχε θάψῃ τὸ θῆμα του. Ἐβόλυν τὸ πτόμα τοῦ ἀνιζο-σκοτούμενου παλληκαριοῦ, καὶ τὸ ἔθαψαν μὲ μεγάλες τιμὲς, σ' ἕνα τάφο, πού τὸν σκέπασαν μὲ ἄσπρα λουλούδια.

Ἡ Κοῦζι γονάτισε τότε καὶ φέγγει, κλαίον-τας, τὸ κόκκινο λουλούδι, πού φάνταζε παρ-ἔνα ἀνάμεσα στ' ἄλλα, τ' ἄσπρα.

— Ὁρκίζομαι, ἀγαπημένε μου, νὰ μείνω πάντα πιστὴ στὴ μνήμη σου! ψιθύρισε. Καὶ τὰ μικρὰ δάκρυά της, πού ἀνέβλυζαν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς της, πότισαν τὸ κόκ-κινο λουλούδι, πού ἔγινε καὶ πάλι μαῦρο — ὅ-πως ἦταν ὅταν τὸ ἔκοβε ὁ Ρούνα, στὴν κορυ-φὴ ἑνὸς ἀγρίου βράχου...

A. KINIK

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἦταν δίκαιος!

Πασχαλινὴ ἡπειρωτικὴ παράδοση.

ΣΤὴν ἡπειρὸ ὑπάρχει ἡ παρα-κάτω παράδοση γιὰ τὸν Ἀλῆ Πασᾶ, πού παρ' ὅλη τὴ θηριωδία του ἤφερε νὰ φαίνεται δίκαιος στοὺς ὑπέρβιους του, ἔστω καὶ μὲ τὸ δικό του τρόπο.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς, λοιπόν, εἶχε ἕνα μαγάρι πού τὸ ἀγαποῦσε σὰν παιδί του. Τὸ μαγάρι αὐτὸ γύριζε ἐλεύθερο στοὺς δρόμους τῶν ἰωαννίνων, μόνο του. Κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ τὸ ἀγ-γίξῃ.

Κάποτε, πού πλησίαζε τὰ Πάσχα, ἔγινε χριστιανός, φτωχὸς καὶ ρουκα-λός, δὲν εἶχε λεφτὰ νὰ πάρῃ ἀρνὶ γιὰ τὴ λαμπρὴ. Οὔτε ψωμί δὲν εἶχε ν' ἀγοράσῃ ὁ δύστυχος.

Ἐτοί εἰσέλας ἡ Μεγὰλὴ Παρασκευὴ. Ἡ ἀγορὰ εἶχε γεμίσει ἀπὸ ἀρνία κ' οἱ νοικοκυραῖοι ψώνιζαν. Μονάχα ὁ φτωχὸς δὲν ἀγόραζε τίποτα.

Τὰ παιδιά του σὲ μεσὰ τοῦ ζη-τοῦσαν ρούχα καὶ ταρπούχα γιὰ τὴν Ἀνάστασι. Ἡ γυναῖκα του πάλι τοῦ-λεγε ν' ἀγοράσῃ λαμπάδες, ἀλεύρι γιὰ τὰ λαμπροκόλλουρα, αὐγὰ κ' ὁ,τι ἄλλο χρειάζεται ἕνα σπιτί.

Αὐτὰς ὁμως τοὺς ἀνέβαλλε διαρκῶς. Δὲν ἤφερε πᾶν τί νὰ κάνῃ. Νὰ ζητή-σῃ χρήματα ἀπὸ κανένα γείτονα του, ἢ κανένα πλούσιο χριστιανὸ δὲν ἤθε-λε γιὰτὶ ντρεπότανε.

Τέλος ἐλημέρασε τὸ Μεγὰλο Σάβ-βατο. Ὁ φτωχὸς χριστιανὸς σηκώθηκε πρῶτ - πρῶτ, ἀπὸ συνήθεια μάλλον, γιὰ νὰ πᾶρῃ στὴν ἀγορὰ Μόλις ὁμως ἀνοίξε τὴν πόρτα του, εἶδε μπροστά του, τὸ ἀρνὶ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, πού γύ-ριζε ἐλεύθερο στοὺς δρόμους, χωρίς κανένας νὰ τὸ πειράξῃ, ἀν καὶ αὐτὸ ἔτρωνε τὰ φρούτα καὶ τὰ χορταρικά τῶν μαγαζιέδων καὶ ρῆμαζε τοὺς κη-πούς. Μόλις τὸ εἶδε, ὁ φτωχὸς ἀπ' ἔσω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ, ἀμέσως σκέφθηκε πὼς ὁ Θεὸς τοῦ τὸ εἶχε στείλει.

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο.

Ὅλη τὴ νύχτα, τὴν εἶχε περάσει ἀγρυπνός, παρακαλῶντας τὸ Θεὸ νὰ κάνῃ κανένα θαῦμα. Καὶ νὰ πού, ἀν-τικρίζε τώρα τὸ θαῦμα ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα του!

Ἀρπάξε λοιπόν τὸ ἀρνὶ καὶ τὸ κλέι-σε στὴν αὐλή του, κλειδώνοντας τὴν πόρτα του. Ἐπειδὴ δὲ φοβότανε νὰ μὴν ἀκούσουν οἱ γείτονες τὰ βελάσμα-τά του, τῶρα, ἀμέσως πῆρε τὰ φλουριά πού εἶχε κρεμάσει στὰ κέρα-τά του ὁ Πασᾶς κ' ἔπειτα τὸ ἔβαλε.

Μὲ τὰ φλουριά αὐτὰ πῆγε στὴν ἀ-γορὰ κ' ἀγόρασε ὅλα ὅσα χρειαζόν-τουσαν σὲ σπιτί του, γιὰ τὰ Πάσχα. Ἐπειδὴ δὲ ἦταν καλὸς χριστιανός, πῆγε κατόπιν καὶ ἐξομολογήθηκε τὸ ἀμάρτημά του σ' ἕνα παπά...

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς, ὅταν εἶδε ἐκεῖ-νὸ τὸ βράδυ, ὅτι δὲν εἶχε γυρίσει τὸ ἀρνὶ τοῦ σὸν σαρὰ, ἔγινε ἥλιοιο ἀπὸ τὸ θυμὸ του καὶ ἔβγαλε τελέα-δες καὶ διατάξεις, ὅτι ἔδοξε μεγὰλὴ χρηματικὴ ἀμοιβή, σ' ἐκεῖνον πού θ' ἀνακάλυπτε τὸν κλέφτη.

Μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ παπάς, στὸν ὅποιον εἶχε ἐξομολογήσῃ τὴν κλεψία του ὁ φτωχὸς χριστιανός, πα-ρουσιάστηκε ἀμέσως στὸν Ἀλῆ Πασᾶ καὶ τοῦ φανέρωσε τὸν κλέφτη γιὰ νὰ πάρῃ τὰ χρήματα.

— Καὶ πὼς τὸ ἔφερε ἐσὺ, εἶπε αὐτός, μοῦ πῆρε τὸ ἀρνὶ; ρώτησε ὁ Ἀλῆς.

— Μοῦ τὸ ἐξομολογήθηκε, πολυχρ-ομένη μου τὴν παραμονὴ τοῦ Πάσχα, ἀπάντησε ὁ παπάς!

— Καλὰ, εἶπε ὁ Ἀλῆς, κάτσε ἐκεῖ πέρα.

Κι' ἔστειλε τοὺς «στοχανταρέους» του νὰ φέρουν τὸ Δεσπότη.

Όταν ἔφτασε ὁ Δεσπότης, τὸν ε-μπάσε σ' ἕνα ἄλλο δισκὶ καὶ τὸν ρά-τησε, ἀν πρέπει ἕνας παπάς νὰ φανε-ρώνῃ τὰ μυστικά πού τοῦ ἐξομολογή-θηκε ἕνας χριστιανός.

Ποτέ! ἀπάντησε ὁ Δεσπότης.

Τότε, τοῦ εἶπε ὁ Πασᾶς, τί τι-μαρία χρειάζεται, σ' ἕνα παπά πού γιὰ νὰ πάρῃ χρήματα, πῆγε καὶ πρὸδωσε τὸ ἀμάρτημα πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἕνας χριστιανός;

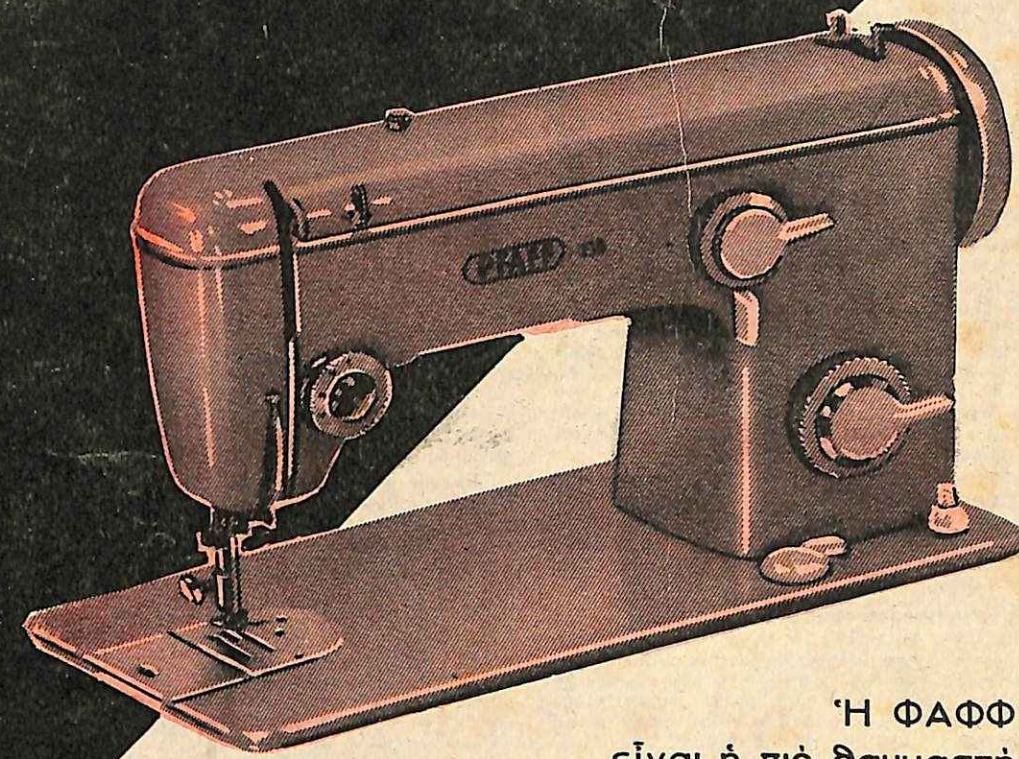
— Κρεμάλα! ἀπάντησε ὁ Δεσπά-της.

Ἀμέσως ὁ Πασᾶς πρόσταξε νὰ τοῦ φέρουν τὸν ἐνοχο παπά.

Σύμφωνα τοῦ εἶπε, μὲ τὴν ἀπό-φασι τοῦ προέσταμένου σου Δεσπότη, διατάσσω νὰ κρεμιστῇς ἀμέσως.

Καὶ πραγματικά, σὲ λίγη ὥρα, ὁ παπάς κρεμάστηκε στὴν αὐλή τοῦ πα-λατιοῦ. Ἐπειτα ὁ Ἀλῆς πρόσταξε νὰ δο-θῇ ἡ χρηματικὴ ἀμοιβή, πού ἔπρεπε νὰ πάρῃ ὁ καταδότης, σὲ χριστιανό, πού τοῦ εἶχε κλέψῃ τὸ ἀρνὶ...

PFAFF

Ἡ ΦΑΦΦ εἶναι ἡ πιὸ δαυσαστὴ αὐτόματη ραπτομηχανή. Ἀπλὴ, εὐχρηστη, διὰ ράψιμο, κέντημα, καὶ μαντάρισμα, εἶναι τὸ δεξιὸ χεῖρ καὶ τὸ καμάρι κάθε νοικοκυρᾶς.

Ἀποκτήσατε καὶ σεῖς σήμερὰ μιὰ ραπτομηχα-νὴ ΦΑΦΦ. - Πολύ γρήγορα θὰ μάθετε νὰ τὴν χειρίζεσθε. - Ἡ ἐνσωματωμένη ἀπαράμιλλη κεντητικὴ συσκευή τῆς κατασκευάζει αὐτο-μάτως καὶ σὲ ἀπεριόριστο ἀριθμὸ διακο-σμητικὰ κεντήματα.

A. E. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)

Κολοκοτρῶν 25 - Ἀθῆναι, Τηλ. 36-164

γυρέα

Χοληστερόλη:

Ο ρόλος της στις παθήσεις των αγγείων και της καρδιάς

Η ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗ εϋθύνεται ή όχι για τις καρδιακές προσβολές; Η κοινή γνώμη τη θεωρεί ένοχη, ενώ από τους επιστήμονες, άλλοι την κρίνουν άπληστη ως υπεπτική κι άλλοι δι-στάζουν ν' άποφραίνουν. Πού βρίσκεται, λοιπόν, η αλήθεια;

Η βασική κατηγορία έναντιόν της συνίσταται στο ότι η ουσία αυτή, κάθε φορά που συγκεντρώνεται σε μεγάλη αναλογία μέσα στο αίμα, προκαλεί σκλήρωσι των αρτηριών, που τις κάνει εξαιρετικά εύθραυστες. Έννεα φορές στις δέκα, λοιπόν, η χοληστερόλη μπορεί να θεωρηθεί υπεύνητη για τις κεραυνόβולες καρδιακές προσβολές, που αντιπροσωπεύουν μόνες τους το 1)5 της θνησιμότητας, ποσοστόν, που είναι άνωτερο από εκείνο όλων μαζί των μολυσματικών άσθενειών, συμπεριλαμβανομένων και του καρκίνου.

Σύμφωνα με τον επιστημονικό όρισμό της, η χοληστερόλη είναι λιπαρή ουσία, που διαλύεται μέσα στο οινόπνευμα και τον αϊθέρα. Από την άποψη της συστάσεώς της, ανήκει στην ίδια βιολογική ομάδα με τις άρσενικές και θηλυκές ορμόνες.

Η χοληστερόλη βρίσκεται μέσα στο αίμα, τα ζωικά λίπη, τη χολή, τα αυγά, το γάλα, κλπ. Τα περισσότερα από τα όργανά μας περιέχουν σημαντικές ποσότητες απ' αυτή την ουσία: 20 γραμμάρια κάθε κίλο του ήπατος, 0,20 γραμ. κάθε κίλο του μυαλού, 0,5 γραμ. κάθε λίτρο χολής, κλπ. Ο βιολόγος Γκιργκώ, που πρώτος μελέτησε συστηματικά αυτή την ουσία, ύποστηριξε, ότι μία αναλογία 2 γραμ. 40 σε κάθε λίτρο αίματος, έπρεπε να θεωρηθεί ως ύπερβολική.

Σήμερα, τουναντίον, οι περισσότεροι γιατροί θεωρούν ως κανονική την αναλογία των 2 γραμ. 80 και άρχίζουν να άνησυχούν μόνον όταν ή αναλογία αυτή ξεπεράσει τα 3 γραμμάρια για κάθε κίλο αίματος.

Μία πλάνη, στην όποια πέφτουν οι περισσότεροι άνθρωποι είναι, ότι θεωρούν τη χοληστερόλη σαν ένα παρεισάκτο ή σαν ένα έχθρό, που εγκαταστάθηκε μέσα στο αίμα μας. Η ουσία αυτή, ωστόσο, όταν παραμένη μέσα σ' ώρισμέ-

να πλαίσια, όχι μόνο δέ βλέπεται, αλλά, τουναντίον, είναι άπαραίτητη στον οργανισμό μας. Πραγματικά, ή χοληστερόλη παίζει σημαντικό ρόλο στην έπεξεργασία των διαφόρων όρμονων και ιδίως των σεξουαλικών. Χάρης σ' αυτήν, έξ άλλου, οι λιπαρές ουσίες κυκλοφορούν μέσα στο αίμα.

ΤΟ ΛΟΗΡΩΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ

Οι πρώτοι, που κατηγορήσαν τη χοληστερόλη, ήσαν οι Ρώσοι επιστήμονες. Το 1913, ο Άντισκωφ έδωσε μεγάλες ποσότητες απ' αυτή την ουσία, διαλύοντάς την μέσα σε φυτικά έλαια, σε κουνέλια, με άποτέλεσμα να δημιουργηθούν στις αρτηρίες τους βλάβες, όμοιες μ' εκείνες, που παρατηρούνται κατά την αρτηριο-σκλήρωσι στον άνθρωπο.

Έπειτα από μερικά χρόνια, ο Ίγνατόβσκι πέτυχε τα ίδια άποτελέσματα, τρέφοντας ποντικούς με αυγά, γάλα και παχυνά κρέατα.

Κατά τις νεκρώσεις, έξ άλλου, ανθρώπων, που πέθαναν από καρδιακή προσβολή, παρατηρήθηκε, ότι οι αρτηρίες τους περιείχαν μία γκριζοκίτρινη ουσία, το καλούμενο άθθρωμα, που περιείχε σε μεγάλη αναλογία κρυστάλλους χοληστερόλης.

Όταν τα άθθρωματα πολλαπλασιασθούν, προκαλείται έμφραξις των αρτηριών, που παρεμποδίζει την κυκλοφορία του αίματος και εκθέτει σε κίνδυνο άσφυξίας τους ιστούς, για το λόγο, ότι τους στερεί από το όξυγόνο, που τους χρειάζεται.

Η έμφραξις των αρτηριών, έξ άλλου, εϋνοεί το σχηματισμό θρόμβων, που μπορούν να σταματήσουν την κυκλοφορία. Σ' άλλες περιπτώσεις, έπέρχεται ρήξις μιας από τις έγκεφαλικές αρτηρίες. Η έγκεφαλική αυτή αίμορραγία μπορεί να προκαλέσει το θάνατο, όπως συνέβη με τον Πρόεδρο Ρούζβελτ.

Άλλά το δογαγο, που άπειλείται περισσότε-ρο είναι ή καρδιά. Ο σχηματισμός ενός έμποδίου (π. χ. ενός θρόμβου) στις στεφανιαίες αρτηρίες, που την τροφοδοτούν με αίμα, προκαλεί πραγματική νέκρωσι του καρδιακού μυός.

Αυτή ή νέκρωσι είναι το καλούμενο έμφραγμα του μυοκαρδίου, από το όποιο έχει προσ-βληθή δυο φορές ως τώρα ο Πρόεδρος Άϊσεν-χάουερ. Τα άθθρωματα μπορεί να έχουν συνέ-πειες λιγώτερο δραματικές, όπως συμβαίνει ό-ταν προσβάλλουν μόνον τα κάτω άκρα (από άρ-τηρίδια αυτής της μορφής έπασχε ο βασιλιάς της Άγγλιας Γεώργιος 6ος).

30 ΓΡΑΜ. ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ

Η άρτηριοσκλήρωσι ήταν γνωστή σ' όλες τις εκδηλώσεις της από μισό περίπου αιώνα, άλλ' από το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, πήρε διαστάσεις άληθινα τρομακτικές. Στις Ήνωμένες Πολιτείες το ποσοστό της θνησιμότητας από άσθενείες των κυκλοφοριακών όργάνων ανερχόταν ως το 1938 σε 10%. Άλλά, μετά το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ανέβηκε σε 25% και έκτοτε άνέρχεται συνε-χώς.

Οι Άμερικανοί επιστήμονες άποφάσισαν τότε να συνεχίσουν τις έρευνες από το σημείο, που τις είχαν άφίσει οι Ρώσοι πριν από την Έπα-νάστασι του 1917. Έτσι, το 1953, ο Άμερικανός επιστήμων δόκτωρ Άνσελ Κίς σκέφτηκε να επαναλάβη το πείραμα του Άντισκωφ, σε ανθρώπους. Έπι 7 έβδομάδες έχορήγησε σε 73 έθελοντας την τεραστία δόσι των 30 γραμμα-ρίων χοληστερόλης ήμερησίως, χωρίς, όμως, να κατορθώσει ν' άνεβάσει την αναλογία αυτής της ουσίας μέσα στο αίμα τους.

Πραγματικά, μπορούμε να δίνουμε σ' ένα ύγιες άτομο 15-20 κροκοίς αυτών την ήμερα επί τρία χρόνια, χωρίς να κατορθώσουμε να μεταβάλιμε την αναλογία της χοληστερόλης μέσα στο αίμα του. Αυτό όφειλεται στο ότι το ήπαρ ρυθμίζει την αναλογία της χοληστερόλης και διοχετεύει το πλεόνασμα στη χολή, απ' όπου κατόπιν περνάει στον έντερικό σωλήνα, για ν' αποβληθή.

Κατά τον ίδιο τρόπο, το ήπαρ παρασκευάζει χοληστερόλη, για να διατηρήσει σταθερή την αναλογία της μέσα στο αίμα. Τα γεγόμενα πει-ράματα έδειξαν, ότι ή χοληστερόλη, που είσα-γομε με τις τροφές, αντιπροσωπεύει μόλις το μισό εκείνης, που παράγεται από τον ίδιο τον οργανισμό μας.

Ένας άλλος επιστήμων, όμως, ο δόκτωρ Μό-ρισον, έκαμε ένα άλλο τολμηρό πείραμα πάνω σε άσθενείς, που είχαν προσβληθή από έμφραγ-μα του μυοκαρδίου. Τους χώρισε σε δυο ομά-δες. Στην πρώτη ομάδα δεν έπέβαλε κανένα διαιτητικό περιορισμό. Έκείνοι που άνηκαν σ' αυτήν έξακολούθησαν να τρέφονται όπως και πριν από την προσβολή. Στους άσθενείς της δεύτερης ομάδας, αντίθετα, καθώρισε διαίτα φτωχή σε λίπη και χοληστερόλη. Το άποτέλε-σμα ήταν, ότι από την πρώτη ομάδα επέζησαν τα 24%, ενώ από τη δεύτερη τα 56%.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΚΙΣ

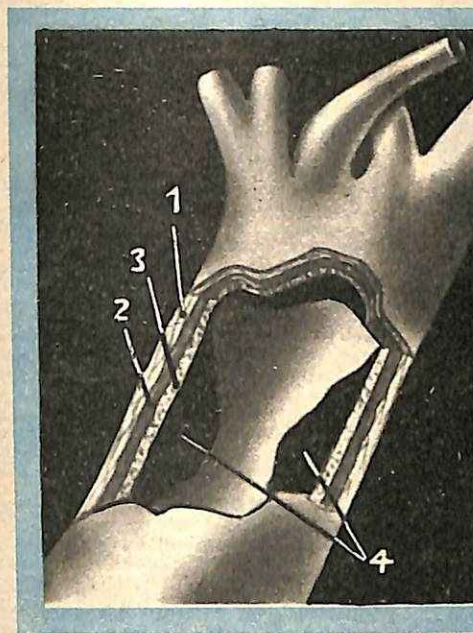
Το 1955, τέλος, ο δόκτωρ Κίς άποφάσισε να κάνει μία έξονυχιστική έρευνα σ' όλο τον κόσμο. Ο ίδιος μ' οι συνεργάτες του έπεσκέ-φθησαν όλες τις χώρες για να εξακριβώσουν τη συχνότητα των καρδιακών προσβολών, σε συγκρίσι με τη διαίτα κάθε λαού.

Τα άποτελέσματα αυτής της έρευνής ύπη-ρξαν πολύ διαφωτιστικά. Στην Οκινάβα π. χ. που οι κάτοικοι της είναι κυρίως φυτάραιοι, ο δόκτωρ Κίς μ' οι συνεργάτες του βρήκαν μία μόνον περιπτώσι άρτηριοσκλήρωσεων μεταξύ 150 ατόμων, που είχαν πεθάνει στα νοσοκομεία και που τα υπέβαλαν σε νεκρώσι.

Παρατήρησαν, έξ άλλου, ότι οι Έβραίοι Ά-

Η άφθονη χοήσι λιπαρών τροφών δεν άδ-ξάνει μόνο το πάχος μας, αλλά και την ανα-λογία της χοληστερόλης που περιέχεται μέ-σα στο αίμα μας. Η καρδιά μας, έξ άλλου, κουράζεται περισσότερο, γιατί ή εργασία που έχει να εκτελέσει είναι μεγαλύτερη.

Ο ύπ' αριθμ. 1 ΕΧΘΡΟΣ του ανθρώπου

Του ή αρτηρίας: 1) Έξωτερικόν πέταλον.— 2) Μέσος χιτών.— 3) Έσωτερικός χιτών. Στα τοιχώματα του τελευταίου σχηματίζεται το άθθρωμα (4) που άποτελείται κυρίως από χοληστερόλη.

σκεναζιμ της Κεντρικής Εύρώπης, που τρέφον-ται με άφθονες και λιπαρές τροφές, είχαν ά-ναλογία χοληστερόλης πολύ άνωτερη από εκεί-νη των Έβραίων της Ίερμενης, που είναι πολύ λιποδαίον, και ότι οι καρδιακές παθήσεις ήσαν συχνότατες στους πρώτους και σπάνιες στους δεύτερους.

Πρέπει να σημειωθή, ότι και κατά τη διάρ-κεια της Κατοχής, λόγω των στερήσεων, ο ά-ριθμός των καρδιοπαθειών στη Γαλλία, είχε έ-λαττωθή σε σημαντικό βαθμό.

Ο δόκτωρ Κίς μ' οι συνεργάτες του μελέ-τησαν επίσης τρεις ομάδες Ιαπωνών, από τις όποιες ή μία ζούσε στην Ιαπωνία, ή δεύτερη στις νήσους Χαβάι μ' ή τρίτη στο Λός Άντζε-λες. Ο δόκτωρ Κίς διάλεξε άτομα, που είχαν την ίδια ήλικία και έξασχούσαν τα ίδια επαγ-γέλματα. Η διατροφή, όμως, των τριών ομά-δων ήταν διαφορετική.

Οι Ιάπωνες, που ζούσαν στην Ιαπωνία χρη-σιμοποιούσαν ελάχιστα ζωικά λίπη, εκείνοι του Λός Άντζελες έκαναν κατάχρησι σε ζωικά λί-πη και εκείνοι, τέλος, των νήσων Χαβάι άκο-λουθούσαν μέση διαίτα. Η αναλογία της χολη-στερόλης με αυτό το ποσοστό θνησιμότητας από καρ-διοπαθείς ήταν χαμηλά στους πρώτους, ύψηλά στους δεύτερους και μέτρια στους τρίτους.

ΤΑ ΑΥΤΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Το πρώτο από τα συμπεράσματα του δόκτο-ρος Κίς είναι, ότι ή χοληστερόλη άποτελεί το αντίστοιχισμα του πολιτισμού. Τόσο στην Εύ-ρώπη, όσο και στην Άμερική, ή αναλογία της παρουσιάζεται άβθιμένη μεταξύ των λαών, που τρέφονται άφθονώτερα. Είναι άρκετά χαρακτη-ριστικό, ότι ή ουσία αυτή σκέπαζε τα 75% της έσωτερικής έπιφανείας των αρτηριών των νεα-ρών Άμερικανών στρατιωτών, που έπασαν στην Κορέα, όπως άπέδειξε ή γενομένη σ' αυτούς νεκρώσι.

Ο Γάλλος κτηνίατρος Σεράν, έξ άλλου, πα-ρετήρησε, ότι ή χοληστερόλη των σκυλιών, που ζούνε στο Παρίσι, είναι πολύ άνωτερη από εκείνη των σκυλιών, που ζουν στην ύπαιθρο.

Το δεύτερο συμπέρασμα του δόκτορος Κίς είναι περισσότερο σημαντικό. Κατά τον Άμε-ρικανό επιστήμονα, ή κλασσική διάκρισι μετα-

ξύ λιπών ζωικής προελεύσεως (βούτυρο, χοιρί-νο λίπος, λίπη ψαριών, ξύγκι, κλπ.) και φυτι-κής προελεύσεως (ελαιάλαδο, άραχιδέλαιο, κα-ροτέλαιο φουνιέλαιο διάφορα σπορέλαια) είναι χωρίς πρακτική αξία.

Έκείνο που έχει σημασία, είναι ή περιεκτικό-της του των λιπαρών ούσιών σε κεκορεσμένα λιπαρά δέξα. Στην κατηγορία αυτή άνήκουν το βούτυρο, το χοιρινό λίπος και διάφορα στερεο-ποιημένα δι' ύδρογονόσους έλαια. Τα λίπη αυ-τής της κατηγορίας άνεβάζουν την αναλογία της χοληστερόλης μέσα στο αίμα. Τα λίπη, άν-τιθέτα, που περιέχουν λιπαρά δέξα μη κεκορε-σμένα, όχι μόνο δεν άνεβάζουν την αναλογία της χοληστερόλης, αλλά τουναντίον την κατε-βάζουν.

Ο κατωτέρω πίναξ δείχνει την περιεκτικότη-τα διαφόρων λιπαρών ούσιών σε κεκορεσμένα λιπαρά δέξα:

Βούτυρο	62,3%
Μαργαρίνη	57,5%
Χοιρινό λίπος	39,1%
Άραχιδέλαιο	17,1%
Έλαιάλαδο	11,3%

ΠΡΟΤΙΜΗΣΤΕ ΤΟ ΛΑΔΙ

Στην κατηγορία των λιπαρών ούσιών, που περιέχουν μικρή αναλογία κεκορεσμένων λιπα-ρών ούσιων συμπεριλαμβάνονται επίσης το έ-λαιο της ορέγγας, το έλαιο του άραβοσίτου, το έλαιο του ήλιωτροπίου κλπ. Μαζί με το έλαιό-λαδο (που έχει τη μικρότερη αναλογία απ' όλα) και το άραχιδέλαιο, μπορούν να θεωρηθούν, λοιπόν, σαν οι κατ' έξοχην εύεργετικές στον όργανισμό μας λιπαρές ουσίες. Το βούτυρο, ή μαργαρίνη και το χοιρινό λίπος, αντίθετα, αυ-ξάνουν την αναλογία της χοληστερόλης και γι' αυτό είναι βλαβερά.

Το κατ' έξοχην φάρμακο, που κατεβάσει τη χοληστερόλη είναι σήμερα ή τριπαρηνόλη, που δίνει άριστα άποτελέσματα. Άλλ' είναι προτι-μότερο να προλαμβάνουμε την αύξηση της ά-ναλογίας της μέσα στο αίμα και αυτό μπορού-με να το άπαιτώμε με την κατάλληλη διαίτα και την άποφυγή ώρισμένων λιπαρών ούσιων. Δέν πρέπει να ξεχνάμε, ότι κάθε αύξηση της

δοι οι εϋνοχοι δεν παρουσιάζουν ποτέ ηϋξημέ-νη αναλογία χοληστερόλης.

3) Σημαντικό ρόλο παίζει επίσης ή κληρο-νομικότης. Φαίνεται πιθανόν, ότι τα παιδιά κλη-ρονομούν από τους γονείς μία τάσι στην ύπερ-χοληστερολαιμία, όπως καλείται επιστημονικά ή αύξησις της αναλογίας της χοληστερόλης μέ-σα στο αίμα.

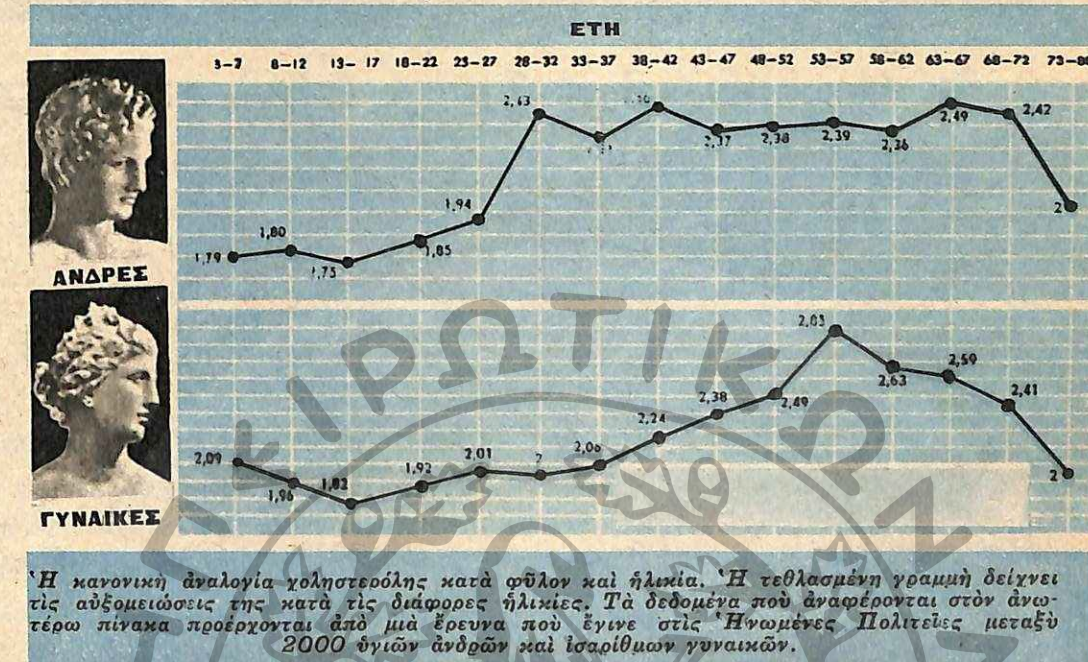
4) Η καθιστική ζωή. Οι επιστήμονες ύπο-στηρίζουν, ότι ή φυσική άσκησης προλαμβάνει το σχηματισμό χοληστερόλης και μπορεί να κα-τεβάσει την αναλογία της μέσα στο αίμα.

5) Τάσχει άκόμη ή καλούμενη ψυχολογική χοληστερόλη. Ο δόκτωρ Φρόιντμαν συνέκρινε την αναλογία της χοληστερόλης μεταξύ δυο ομάδων, εκ των όποιων ή μία άπτετελείτο από δημοτικούς ύπαλλήλους και ή άλλη από έπιχει-ρηματίες.

Παρετήρησε, λοιπόν, ότι οι πρώτοι, που ήσαν εύχαριστημένοι από την τύχη τους, παρουσία-ζαν χαμηλή αναλογία χοληστερόλης, ενώ στους δεύτερους, που κατεχόντο από φιλοδοξίες, ή αναλογία της ήταν πολύ ηϋξημένη.

Άλλα πειράματα έδειξαν, ότι ή αναλογία της χοληστερόλης άνέρχεται σημαντικά στους άλεξιπρωτιστάς, πουτοι πέσουν από το άερο-πλάνο, καθώς και στους άεροπόρους, που πρό-κειται να δδηγήσουν για πρώτη φορά ένα άε-ροθούμενο άεροπλάνο.

Το κατ' έξοχην φάρμακο, που κατεβάσει τη χοληστερόλη είναι σήμερα ή τριπαρηνόλη, που δίνει άριστα άποτελέσματα. Άλλ' είναι προτι-μότερο να προλαμβάνουμε την αύξηση της ά-ναλογίας της μέσα στο αίμα και αυτό μπορού-με να το άπαιτώμε με την κατάλληλη διαίτα και την άποφυγή ώρισμένων λιπαρών ούσιων. Δέν πρέπει να ξεχνάμε, ότι κάθε αύξηση της

Η κανονική αναλογία χοληστερόλης κατά φύλον και ήλικία. Η τεθλασμένη γραμμή δείχνει τις αύξομειώσεις της κατά τις διάφορες ήλικίες. Τα δεδομένα που αναφέρονται στον άνω-τέρω πίνακα προέρχονται από μία έρευνα που έγινε στις Ήνωμένες Πολιτείες μεταξύ 2000 θυγών άνδρών και ίσοριθμων γυναικών.

Έκείνο, που θα φανή παράδοξο, λοιπόν, εί-ναι, ότι το μέσο για να κατεβάσουμε τη χολη-στερόλη πρέπει να το άναζητήσουμε στα ίδια τα λίπη. Τα πειράματα του δόκτορος Κίνσελ σχετικά με αυτό το ζήτημα, είναι χροακτηρι-στικά. Ο επιστήμων αυτός χώρισε στο λάδι του ήλιωτροπίου τα μη κεκορεσμένα λιπαρά δέ-ξα από τα κεκορεσμένα. Χορηγώντας τα πρώ-τα σ' έναν έθελοντή, κατόρθωσε να του κατε-βάσει την αναλογία της χοληστερόλης, ενώ τα δεύτερα την άνεβάσαν.

Με την εύκαιρία, πρέπει να σημειώσουμε, ότι και οι σαχαρώδεις ουσίες μπορούν να μετα-σχηματισθούν μέσα στον όργανισμό μας σε λίπη.

Η «ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ» ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗ

Άλλ' εκτός από την κατάχρησι λιπαρών ου-σιών, που περιέχουν κεκορεσμένα λιπαρά δέξα, και άλλες αιτίες μπορούν να προκαλέσουν αυ-ξησι της αναλογίας της χοληστερόλης, μέσα στο αίμα. Οι κυριώτερες απ' αυτές, είναι:

- 1) Η έλλειψις βιταμινών Ε και Β.
- 2) Η ύπερλευτορμία των ένδοκρινών αδένων και ιδίως του θυρεοειδούς, των έπινεφρι-δίων και των σεξουαλικών. Είναι άξιοσημείωτο,

αναλογίας της χοληστερόλης εκθέτει σε σοβα-ρό κίνδυνο την ύγεια μας και μπορεί ν' άπει-λήσει μ' αυτήν άκόμη τη ζωή μας.

Η ΣΚΛΗΡΥΝΕΙ ΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΙΑΙΩΝ ΑΡΤΗΡΙΩΝ

Η σκλήρυνσις των στεφανιαίων αρτηριών της καρδιάς είναι μία συνέπεια του ύπερπολι-τισμού μας. Άλλά ποιάς άπειλείται περισσότε-ρο απ' αυτή; Κατ' άρχην οι άνθρωποι που έν-τελούν μία εργασία συνεχή και έξαντλητική, όπως π. χ. οι μάναιτρες, που βρίσκονται δια-ρκώς με την ψυχή στο στόμα, για να έπιτύχουν το άποτέλεσμα που επιδιώκουν. Άλλά στον ίδιο και ίσως σε μεγαλύτερο βαθμό, άπειλούνται και οι άνθρωποι, που είναι ύπερβολικά εύσυνείδη-τοι και που κατέχονται από ένα βαθύτατο συν-αίσθημα εϋθύνης, που τους κάνει να φοβούν-ται διαρκώς μήπως παρέλειψαν κάτι, ή μήπως λάθωσαν. Οι άνθρωποι αυτοί ζουν σε δια-ρκή κατάστασι άγωνίας μ' οι αντίδοσεις τους στις αντίδράσεις της ζωής, παίρνουν συχνά δοματική μορφή. Η κατάστασι αυτή έπιδρά στην κυκλοφορία και τους προδιαθέτει στη σκλήρυνσι.

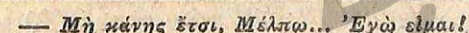

Φλέϊμ-Τκλό

-
- A vintage illustration of three cosmetic products. On the left is a bottle of 'Jolly Pink Flame-Glo' with a red body and a white, ribbed, conical cap. The label features the brand name 'Flame-Glo' in a stylized script. In the center is a tube of red lipstick with a silver-colored, ribbed casing. To the right is a tube of cream or powder with a silver-colored, ribbed casing and three red horizontal bands. The products are arranged on a plain background.

Flame-Glo®

GEN. ANTIPR. δι' ὅλην τὴν ΕΥΡΩΠΗ, Ὁδὸς ΛΙΜΠΩΝΑ 9 ΑΘΗΝΑΙ
LIPSTICK AND NAIL ENAMEL INTERNATIONALLY ADVERTISED IN ALL MAGAZINES

πάνω της. Τό αμα κόχλαζε στίς φλέβες μου. Ποτέ άλλοτε δεν είχα πωθήσει τόσο έντονα μία γυναίκα!

Άραγε το ένστικτό της την ειδοποίησε πως την κούταζε κάποιος; Ή είχε βαρεθεί πιά να θαυμάζεται στον καθρέφτη; Πάντως, γάργαρε βαφινικά απ' τα μάτια μου, και την άλλη στιγμή έκλεισε ή πόρτα της κάμαρας.

Εμείνα για λίγο ακόμη στην ίδια θέση... Τότε καταβήκα ξεπετώντας στο χώμα. Μου άνοιξε την εξώπορτα ο Οδύσσεος. Τον καληνύχτισα κι' ανέβηκα στ' αυτοκίνητό μου...

Μολονότι φαινόταν 35 χρόνια μικρότερη απ' τον Άιτην, ήμουν βέβαιος πως δεν ήταν κόρη του, ούτε φιλενάδα του. Όλο μου τό είναι μούλεγε πως ήταν η γυναίκα του — κι' αυτή ή πεποιθισή μου πλήγωνε την καρδιά.

Κουμήθηκα ελάχιστα, τη νύχτα εκείνη. Είχα τόσα πράγματα να σκεφθώ!...

Μά, περισσότερο απ' όλα, με κρατούσε άπνοο ή ανάμνησις της γυναίκας του Άιτην, δοχίας μου στον καθρέφτη της, με τη δροσάτη δημοφιλία της, τα μακρά μαλλιά της και τις τέλεις καμπύλες της...

Γιατί την είχε παντρευτή ο Άιτην, αφού ήταν τόσο μικρότερή του; Κι' εκείνη, γιατί τον είχε παντρευτή; Όχι βέβαια γιατί τον ερωτεύθηκε...

Έλεγα με το νου μου πως δεν έπρεπε να τη σκεπτόμαιο, πως ήταν ιερή κι' απρόσιτη για μένα. Μά δε μπορούσα να επιβληθώ στον εαυτό μου και να πνίξω τον τυραννικό πόθο μου...

Την άλλη μέρα, μόλις έφτασα στο γραφείο, άναγγελλα στην Πάτ την πρότασι που μου είχε κάνει ο Άιτην. Πήδησε απ' τη χαρά της.

— Πάντα ήθελα να πάω να δουλέψω στη Νέα Τόρνη! μου είπε. Και πολύ περισσότερο αφού θάχω σάς για αφεντικό.

— Μά δεν είχε βέβαιο, παρατήρησα. Μπορεί να κάνω καμιά γκάφα εδώ, και να πάω απόλυσι!

— Όχι, όχι, θα πετύχετε μία γαρά. Μη δάσετε στο νου σας την αποτυχία!

Τον ίδιο ένθουσιασμό έδειξε κι' ο Τζός, όταν του άνακοίνωσα το σχέδιο του Άιτην.

—Θα σε πνίξω, Τζός, αν χάσεις τέτοια ευκαιρία! φώναξε.

—Θα κάνω ό,τι μπορώ για να μη τη χάσω, τον βεβαίωσα.

Ο Τζός σώπασε για λίγο. Έστερα με ρώτησε βαφινικά:

—Είδες τη γυναίκα του Άιτην, στο σπίτι του;

—Ένα ξεστό κώμα ανέβηκε στο κεφάλι μου, κι' έπνιξε. Εύτυχος που ήμουν συμμέμος πάνω στα χαρτιά μου και δεν κούταξα το Τζόε, αλλιώς θα προδιόμουν.

—Τη γυναίκα του; Όχι, δεν την είδα, απάντησα με προσποιητή αδιαφορία.

—Έχασες, φίλε μου! Είπε κάτι το θεαπέσιο! Εγώ την έχω δη μία φορά, κι' από τότε την όνειρομάμαι τις νύχτες.

Κατάφερα να ξεναβώ την ψυχράμια μου και να κούταξω στα μάτια το Τζόε.

— Μά τί τό εξαοριστικό έχει, ρώτησα.

—Ποίμενε να τη δής και θα καταλάβεις τότε πόσο άνόγη είνε ή ερώτησι που μου κάνεις! Ποδη απ' όλες τις γυναίκες που γνώρισα στη ζωή μου. Είπε μέγχοι 20 χρονών... και τόσο δημοφιλής! Χαράμιζεται μ' αυτό το γερο-μπεκρούλακα!

—Πώς έμοιαζε ότι δεν είν' εύτυχισμένη μαζί του;

—'Αδύνατον! Έλα στη θέση της, και θα το καταλάβεις... Τον παντρεύτηκε για τα λεφτά του. Τώρα κι' σ' ένα παλάτι, μπορεί να στολιστή με διαμάντια... μά στοιχηματίζω πως δεν είν' εύτυχισμένη.

—Από πού προέχεται;

—Δεν ξέρω. Απ' το μούζικ-χόλλ, υποθέτω. Θα ήταν το δημοφότερο λουλούδι κάποιου μπαλέτου. Ο Άιτην την παντρεύτηκε εδώ και τόξα χρόνια. Άποπλάνησι άνηλίκου δηλαδή!

—Ας άφήσουμε τώρα τα κουτσομπολία, είπα ξερά. Πρέπει να έτοιμαστώ για τη συνεδρίασι.

—Όσο κι' αν αυτό με δυσαρεστούσε, ώφειλα να παραδεχτώ πως ο Τζός είχε δίκιο: Τέτοια γυναίκα δε μπορούσε να παντρευτεί τον Άιτην, παρά μόνο γιατί ήταν πλούσιος...

Κατά τις 3 τ' άπόγεμα, τηλεφώνησα στον Άιτην. Παρ' όλη την αντίδρασι που είχα δοή, είχα

καταφέρει το διοικητικό συμβούλιο να δεχτή τις άπώσεις του Άιτην. Ήταν ένας θρίαμβος!

Μία γυναίκα έφωη άπάντησε στο τηλέφωνο:

—Άλλό; Ποίος είνε;

—Ήξερα πως ήταν εκείνη! Μου κούπηξε ή άνάσα...

—Ο Τζόεστερ Σκότ... κατόρθωσα επιτέλους ν' άρθρώσω. Μπορώ να μιλήσω στον κ. Άιτην;

—Μά βέβαια! Ποίμενε το τηλεφώνημά σας... Μία στιγμή, παρακαλώ.

—Πώς είνε; ρώτησα, μόνο και μόνο για να ξανακούσω τη γλυκειά εκείνη φωνή.

—Πολύ καλά. Ο γιατρός είνε ευχαριστισμένος.

—Ήταν παντασία μου τάχα; Ή πραγματικά ο τόνος της δεν έδειχνε πολύ ένθουσιασμό!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ι

Έφτασα στην «Εύτυχία» λίγο

μετά τις 8. Σ' όλο το δρόμο, στη σκέψι πως θα ξεανάβηκα τη νέα γυναίκα, στέγνωσε ο λαμός μου κι' η καρδιά μου χτυπούσε άταχτα.

Άφισα τ' αυτοκίνητό μου μπροστά στη μεγάλη πόρτα και χτύπησα το κουδούνι. Μου άνοιξε ο Ουάτκινς.

Τι κάνει ο κ. Άιτην; τον ρώτησα.

—Αρκετά καλά, κατά τη γνώμη μου. Είμαι όμως λίγο νευρικός άπόψε. Θα σας παραδώσω να μη μείνετε πολλή ώρα κοντά του...

Βοήκα τον Άιτην καθισμένο στο κρεβάτι του, μ' ένα ποδο στο στομάχι. Ή φρουσιωνία του φαινόταν κουρασμένη.

—Καθίστε, Σκότ, μούγκρισε καχύποπτα.

Πλησίασα στο κρεβάτι και κάθισα στην πολυθρόνα.

—Πώς πάει το πόδι; ρώτησα, ενώ άνοιγα την τσάντα με τα χαρτιά μου.

—Καλούτσικα... Δώστε μου τα πρακτικά της χθεσινής συνεδρίασις.

Τού τάδωσα.

—Πητέ ό,τι θέλετε, ώσπου να τους ρέξω μία ματιά, είπε δείχνοντάς μου μία σειρά από μπουκάλια πάνω σ' ένα μπαράκι. Δώστε μου και μένα ένα ποτήρι ούισκι...

Χρειάστηκε δέκα λεπτά, για να διαβάσω τα πρακτικά.

—Δεν είν' άσχημα, για πρώτη φορά, παρατήρησε ύστερα. Μάλιστα, για νάμια ειλικρινής, κι' εγώ δε θα τα κατήφερα καλύτερα. Συνεχίστε έτσι, κι' ή θέση της Νέας Τόρνης θα γίνη δική σας.

Κουβεντάσαμε αρκετή ώρα ακόμα για τις δουλιές του γραφείου. Μουδωσε άκορετός κι' ένδιαφερόμενος άδής, υποδεικνύντάς μου όρισμένα λάθη μου.

Θυμήθηκα ύστερα τη σύστασι του Οδύσσεος. Μάτενα τα χαρτιά, σηκώθηκα και είπα:

—Θα μου επιτρέψετε τώρα... Έχω κάποιο ραντεβού στις 10. Θα ξεανάβω πάλι αύριο, κατά τις 8.

Μου χαμογέλασε πονηρά.

—Έχετε καμιά φιλενάδι-τσα, Σκότ; με ρώτησε.

Παραξενεύτηκα, άνασφάλητσα κι' άφησα να πέσουν απ' τα χέρια μου μερικά χαρτιά. Καθώς έσπινά να τα μαζέψω, απάντησα άόριστα:

—Τίποτα το ιδιαίτερο...

—Πάντως, ένας άντρας έχει ανάγκη κάπου-κάπου από μία γυναίκα. Φάνει να μη μιλάεσαι άνόγη... Δε θέλω να σας βλέπω να δουλεύετε ολόενα. Πορεία να γλεντάτε κάδας, ξεροτέ δε, ότι ένα απ' τα καλύτερα μέσα γλεντιού είναι ή γυναίκα! Προς Θεού όμως, μην άφίστετε να σας τυλίξη...

Είχα σαστίσει. Δεν περιέμενα τέτοια κουβέντα εκ μέρους του. Ο κυνισμός του με νευρίαζε.

—Ναι, βέβαια... ψιθύρισα. Λοιπόν, αύριο, στις 8, θα είμαι πάλι εδώ.

—Σας δίνω άδεια για το Σάββατοκύριακο, είπε, κούταξοντάς με στα μάτια. Μπορείτε να λείψετε απ' το βράδυ της Παρασκευής. Τη Δευτέρα μου τηλεφωνείτε... Τί μέρα έχουμε σήμερα; Τρίτη; Κάνετε από τώρα τί σχέδιά σας; Θέλω να ξεκουρασθήτε, να ξεσκαστέτε. Βοήτε και μία δροσφή κοπέλλα, να σας κάνει παρέα.

Τον καληνύχτισα κι' έφυγα. Είμαι άρχισα να με άηδιάζει ο κυνισμός του.

Κατεβάνοντας τη σκάλα, κουτσοτάχισα στο κεφαλόσκαλο του ποφών πατώματος. Μά ή πόρτα, που μ' ένδιέφερε, ήταν κλειστή, και δεν περνούσε καθόλου φώς από κάτω.

Βγήκα απ' το σπίτι και προχώρησα προς τ' αυτοκίνητό μου.

Εκτός απ' τα παράθυρα της κάμαρας του Άιτην, όλα τ' άλλα ήταν σκοτεινά. Τί είχε γίνει εκείνη; Είχε βγή ξέω; Ή βρισκόταν στα πίσω δωμάτια;

Όλη τη μέρα, περιέμενα την ευκαιρία να την ξεναβώ. Και τώρα θα έφευγα άπελπισμένος...

Άνοιξα την πόρτα του αυτοκινήτου, πέταξα την τσάντα στο πίσω καθίσμα και κάθισα στο δολαν.

Τότε μονάχα την άντελήφθηκα! Καθόταν εκεί, δίπλα μου, με τα χέρια σταυρωμένα πάνω στο γόνατά της. Μ' όλο που ήταν σκοτεινά, έμμεσα στ' αυτοκίνητο, μάντενα δι' αίσθησις το κεφάλιό της, που τη σιλομένη για να με κούταξη.

—Ήταν εκείνη! Σίγουρα... Άν ή-ταν άλλη, δε θα χτυπούσε τόσο δυνατά ή καρδιά μου και δε θάηνωθα τέτοια συναισθήματα...

Εμείνα κούταξοντάς την για λίγο, με το στομάχι άνοιχτό, άνασφάλοντας το έλαφρό άσμάτι της, άκούγοντας την κανονική άναπνοή της. Είχα χάσει τη συναισθησι της πραγματικότητας...

Ποτέ δε θα ξεχάσω τις λίγες εκείνες στιγμές...

II

—Καλησπέρα μου είπε. Σας βαφινάσα; Δεν πιστεύω πως θα γινόκατε έτσι γοήγορα.

—Ή αλήθεια είνε... πως δεν το περιέμενα... τραύλισα με βραχνή φωνή.

Γέλασε.

—Θαμνάσιο τ' αυτοκίνητό σας! είπε ύστερα. Λατρεύω τ' αυτοκίνητα. Όταν είδα αυτό εδώ, δε μπόρεσα να μην άνεβώ, μη ξεροντάς πως ήταν δικό σας... Το πρωτόμωπο της «Μπέντλεϊ» του Ρότσερ.

Βάξω στολχημα πως τρέζει πολύ.

—Ναι, άκορετά... απάντησα.

Ξαπλώθηκε πιο βαθιά στο κάθισμα. Καθώς το φεγγάρι φώτιζε το πορφί της, ή δημοφιλία της μου κόβε την άνάσα.

—Ο Ρότσερ μου μίλησε για σας, πρόσθεσε. Λέει πως είσαστε ο καινούργιος συνταξίαρος του.

—Δεν άποφασίστηκε ακόμη τελείως... απάντησα.

—Έμενα άλύγιστος, με τις γοοθιές σφιγμένες πάνω στα γόνατά της, νομίζοντας ακόμη πως έβλεπα τον νεύρο κι' άκούγοντάς την να φλυαρεί μαζί μου σαν να ήξερε από καρδιά.

—Ο Ρότσερ μου τό είπε για σίγουρο. Θα σας άρεσε να μείνετε στη Νέα Τόρνη;

—Πολύ.

—Κι' εγώ θα τούθλα... πρόσφερε, σηκώνοντας τα χέρια της από το πόδι δένοντας τη λεπτή πλεχτή σβέσχο της. Πλήττω θανάσιμα μπλουζίτσα της. Πλήττω θανάσιμα, έδω στο Πάμυ Σίτυ.

—Είμε αρσικό αυτό, στην ήλικία σας.

Σταύσησε και με κούταξε.

—Μιλάτε σαν νάσαστε γέρος. Ένώ δε φαίνεστε νάχετε άόμησι απτάς τα 30.

—Είμαι 31 χρονών.

—Πορεία νάσαστε φοβερά ξεύπνος, για νάχετε κερδίσει κι' όλες τόσα λεφτά! Ο Ρότσερ λέει πως θα βάλετε 20 χιλιάδες δολάρια στην έπιμερίσι.

—Τα περισσότερα τα κληρονόμησα απ' τον πατέρα μου, της έξήγησα.

—Ανασκήθηκε λίγο, άπλωσε το χέρι της και τ' άκούμπησε στο ταμπλό.

—Τό λατρεύω, αυτό τ' αυτοκίνητο! είπε. Θέλετε να με μάθετε να σασάσω;

—Δεν είνε δύσκολο... πρόσφερε με κόπο. Ή άλλαγή ταχύτητας γίνεται αυτόματα. Ο δρόμος δεν έχει παρά να κατή το γκαζι.

—Τό πιστεύετε πως δε σωφάρισα ποτέ μου; Ο Ρότσερ έχει τόσος αυτοκίνητα, αλλά δε μ' άφίνει να τ' άγγίξω! Άν θέλω να βγώ μόνη μου, πηγαίνω με ποδηλάτο. Τό φαντάζεσθε;... Ίσχυρίζεται πως δε μπορώ να σωφάρω. Μά, αν μάθω, θ' άναγκάσεται πιά να μου δίνη εν' αυτοκίνητο του... Λοιπόν, θα γίνετε δάσκαλός μου; —Άσφαλώς! Άν αυτό σας ευχαριστή...

—Ωραία! Θέλετε ν' άρχίσουμε τώρα άμέσως;

—Σύμφωνοι. Άς άλλάξουμε θέσι.

Ετοιμάσθηκα να κατεβώ από τ' αυτοκίνητο. Αλλά μ' έμαδόσε.

—Όχι εδώ. Μπορεί να μάς δούνε απ' το σπίτι και να πούνε στο Ρότσερ. Πάμε κάπου άλλο.

Κατάλαβα βαφινικά πως όλη αυτή ή περιπέτεια μπορούσε να πάρη άσχημη τροπή για μένα.

—Μά αφού δε θέλει ο κ. Άιτην... άρχισα να λέω.

Με σταμάτησε, άκοιμπώντας το χέρι της στο μπράτσο μου. Ένωσαν σαν μία ηλεκτρική έκκενωσι στη ραχοκοκαλιά.

—Μη μου πητε πως τον φοβόσαστε και σεις! πρόσφερε. Άν είνετοι, θα δοώ άλλο δάσκαλο.

—Δεν τον φοβάμαι, αλλά προέπει να σεβαστώ τη θέλησί του.

Έσκυψε το κεφάλι της δίπλα και με κούταξε ερωτηματικά.

—Κι' ή δική μου θέλησι δε λογαριάζεται; είπε ναζιάσικα.

Την κούταξα μία στιγμή κι' έστερα έβδλα μπροστά τη μηχανή.

Για πέντε λεπτά της ώρας, τρέχαμε με 140. Έλειπα έστρωμα σ' ένα μικρό δρόμο και σταμάτησα.

—Σοφάστε ύπόσοχα! μου φώναξε. Ποτέ άλλοτε δεν πήγα τόσο γοήγορα...

Κατέβηκα κι' άλλάξαμε θέσι. Τό καθίσμα της ήταν άκόμη ξεστό. Τό αμα μου έβρασε στίς φλέβες μου...

Τη- έδειξα το λεβιέ της ταχύ-

τητος, το πεντάλ του γκαζιού, το φρένο. Την άόδησα πως να ξεκινήσι.

Μά πάτησε το γκαζι τόσο πολύ κι' άπότομα, ώστε τ' αυτοκίνητο έκανε ένα πήδημα μπροστά, σαν ναχε τρελλάθη.

Αληθινά, δεν είχε ποτέ της πάσει το βολάν! Έσθρα έγκαίρωσ τη μηχανή, πριν τσακιστούμε πάνω σε κανένα δέντρο.

—Μην τρέχετε της σύστησα. Και να κούταξετε το δρόμο.

Ξαναρχώθηκε. Αυτή τη φορά, έκανε καμιά έκατοστή μέτρα, με 25 χιλόμετρα μόνο.

Γύρισε ύστερα σε μένα γελώντας.

—Τα κατάρησα! είπε. Θα μάθω γοήγορα... Θα μου δανείσετε ποτέ τ' αυτοκίνητό σας; κάπου-κάπου, αν ο Ρότσερ δε μου δίνη τί δικιά του;

Λίγο έλειπε να της πω πως θα της τό χορίζα ευχαριστός, αν μου τό έπαιρνε... Ήμουν ξετρελλισμένος μαζί της!

—Βεβαίως, απάντησα. Χρειάζεται όμως πολλή έξάσκησι άκόμη, για να πηγαίνετε μοναχή σας.

—Αλήθεια, θα μου το δίνετε, όταν μάθω καλά; Μου τ' όρκίζεσθε;

—Ναι, σας τ' όρκίζομαι.

Με κούταξε στα μάτια και μούσφιξε το μπράτσο με το χέρι της.

—Είσαστε ο περιφημιστός τύπος που έχω γνωρίσει! φώναξε μ' ένθουσιασμό.

—Ό, τα παραλέτε. Άν θέλετε τ' αυτοκίνητο, σας τό δανείζω... Άς κάνουμε τώρα άλλη μία δοκιμή.

Αυτή τη φορά, τα πήγε κάπως καλύτερα.

—Πότε θα κάνουμε πάλι μάθημα; με ρώτησε στο τέλος.

Δίστασα μία στιγμή. Κάποια έσσοτεροή φωνή μου συνιστούσε να φυλαχτώ...

—Ακούστε, της είπα. Δε θέλω νάχετε φασαρίες. Άν πραγματικά ο άντρας σας δε θέλη να μάθετε να σωφάρετε...

—Μά δε θα τό μάθω! με διέκοψε, πίνοντάς μου το χέρι.

Ή έπασή της μ' έκαμε να χάσω τελείως τα μυαλά μου.

—Θαρθώ αύριο, στις 8, είπα.

—Όε τις 9 θαγώ τελειώσει.

—Θα περιέμενο μέσα στ' αυτοκίνητο. Δε μπορείτε να φαντασθήτε πόσο ευχαριστήθηκα άπόψε! Ήταν ή άριώτερη βραδιά που πέρασα στη ζωή μου!

Ποίν κατόη από τ' αυτοκίνητο, κοντά στο σπίτι της, μου είπε:

—Με λένε Λοίση. Θα θυμηθήτε το ραντεβού μας;

Τη βεβαίωσα πως δε θα τό ξεχνούσα. Μου χαμογέλασε τσιχαπνικά. Με καληνύχτισε κι' άπομακρινήθηκε.

Την παρακολούθησα με τα μάτια λαχναρισμένως σφίγγοντας τόσο με τα δάχτυλά μου το βολάν, ώστε είχαν άσπρίσει οι πλευρές. Την είπα ποινικιστικά μέσα στο αίμα μου!

Δε θυμάμαι πως γύρισα στο σπίτι μου, ούτε αν πλάγισα. Τό μόνο που ξέρω, είνε πως δεν έβλεπα πια όλη τη νύχτα.

Οι ώρες που με γούριαν απ' το έπαρμένο ραντεβού μας, θα μου φαινόταν αιώνας...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ι

Οι τρεις έπόμενες μέρες κύλησαν όμοιόμορφες. Τό βράδυ, αφού τελείωνα τις συνηγορίες μου με τον Άιτην, γυόμια στ' αυτοκίνητο, όπου με περιέμενε ή Λοίση.

Δε τόσα, παρ' όλη τη στιγμή αυτή! Οι άλλες ώρες της ημέρας δεν ήταν πια άν άγγαρεία, που έτρεπε να την τελειώσω το γοήγοτερο.

ΚΡΥΣΤΑΛ ΚΟΛΟΡ GARNIER ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΤΟΥ
1962

ΞΑΝΟΙΓΕΙ
ΒΑΦΕΙ
ΛΟΥΖΕΙ

ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ

32 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟΙ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

GARNIER

ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΥΠΑΤΙΑΣ 16 ΓΗΛ. 33-232

ΚΡΥΣΤΑΛ ΚΟΛΟΡ GARNIER

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ — ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΝ

Τεχνίται ήλικίας 23—38 χρονών ήμπορούν να μεταναστεύσουν εις Βραζιλαν και Αργεντινήν, υπό ένδοίκους όρους έγγραφώς. Γίνονται δεκτοί:

—Επαγγελματίαι, Τορνευταί, Σιδηροοδηγοί, Έπιπλοποιοί, Ξυλονογοί, Ηλεκτροτεχνίται βιομηχανίας, Ηλεκτροεργονοκολληταί, Φανοποιοί, Φορεαδδοί, Χειρισταί πλάνης, Γαλβανισταί, Τεχνίται ελαστικού, Έπισκευασταί ηλεκτρικών συσκευών, Μηχανικοί έσωτερικής καύσεως, Μηχανικοί γεωργικών μηχανημάτων, αυτοκινήτων, μοτοποδηλάτων, Μηχανικοί συντηρηταί, Ηλεκτροτεχνίται αυτοκινήτων, Έπισκευασταί τηλεφωνικών συσκευών, Τεχνίται περιελίσεων κλπ.

Περισσότερας πληροφορίας ήμπορούν οι ένδιαφερόμενοι να ζητήσουν έγγραφώς ή αυτοπροσώπως από τα γραφεία της ΔΕΜΕ:

ΑΘΗΝΑΙ: Όδός Σοφοκλήους 1 (Θ).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Όδός Ρογκοτή 5 (Θ).
ΠΑΤΡΑΙ: Όδός Αγίου Ανδρέου 81 (Θ).

MONTEΛΛΑ 1962

ΑΝΟΙΞΤΙΚΑ

Μαντώ • Σαγιερ
Ντε πιές • Φορέματα
Μπλουζες • Φούδες
Πλεκτά • Ξοάντες
Συναικεία εδώρρουχα
Αρώματα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ
ΚΟΥΡΙΔΗ

Πανεπιστημίου 6 • Έρμου 28

Απ' τις 9½ ως τις 11, η Λούσυ κι' εγώ γυρίζαμε με τ' αυτοκίνητο σε διάφορους μικρούς δρόμους. Δε μιλούσαμε πολύ. Πρώτα, για να μην άσπασται η προσοχή της απ' το δολάν. Κι' ύστερα, γιατί δεν ήθελε να χαλάει η ευχαρίστηση που της προκαλούσε το σφράγισμα.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ Lada

Το δερματολόγος Ιατρός
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΛΑΔΑ
Δούλεψε εις την και ποιότητα

LAIT DEMAQUILLANT
Καθαρίζει, απαλύνει και τονώνει το δέρμα.

LAIT VELOUTE
Αριστον τονωτικό του δέρματος χρησιμοποιούμενο πρό της πούδας.

COLD CREAM
Απαρά τρυφερόν. Κρέμα διά ξηρά και εύσκιοντα δέρματα.

SECRET DE LA FEMME
Μοναδική σύνθεσις για την πρόληψη ρυτίδωσης (στό μάτι, στόμα, μέτωπο, λαιμό).

GELOROSE
Ειδική ηλικοδερμική σύνθεσις γιό το χέριο.

ΣΑΜΠΟΙΑ
Αποτελεσματικόν κατά της πιτυρίδας. Τριχονομικόν.

ΕΓΚΕ. ΑΝ. 44. ΥΠΟΥΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝ. ΜΟΝΟΝ.
ΕΣΦΑΓΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜ. & ΥΠΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΦΙΓΟΥΡΙΝΙΑ

Την τελευταία λέξη της μόδας θα την βρήτε στη μοναδική συλλογή ειδικών ξένων περιδικών που διαβέτομεν:

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

"ΟΛΥΜΠΙΑΣ"

Γ' Σ)δρίου 13 (ημιόροφος)
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΑΥΡΙΟΥ)

ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ-ΛΕΛΟΥΔΑ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Μετόικησ οδός Χαρ. Τρικούπη 50.
Τηλ. 612.515. Ώρες επίσκεψης 11-1 και 5-7.

Δεν κάνομεν θορύβον γιό το τίποτε, αλλά όντως κάνομεν τας άραιοτέρας περιανόν και τιμάς.

Περιανόν με 60 δρχ., σάφες με 40 δρχ., κοπή με 10 δρχ., με ζαμπιλ με 15 δρχ. και λούσιμιο με 10 δρχ.

Κοιμητήριο
Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

Χεύδεν 7. — Τηλ. 819.270

Πατησίων στάσις 'Αλεξάνδρας
'Ηλεκτρικός στάσις Βικτωρίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεία Βάθης)
Τηλ. 532.563.

Μόνο, όταν σταματούσαμε μπροστά στην καγκελόπορτα της «Ευτυχίας», κουβεντιάσαμε πέντε-δέκα λεπτά.

Τις τρεις εκείνες βραδύες που πέρασα μαζί της, ο έρωτάς μου έφτασε σε τέτοιες διαστάσεις, ώστε χορεύαμε να κάνω μια υπεράνθρωπη προσπάθεια για να μη φανερώσω τα αισθήματά μου. Έξελξη πάλι δεν έκανε τίποτα για να μ' ενθαρρύνει. Μου φερότανε σαν σ' ένα χαλό φίλο, που τον συμπαινούσε πολύ. Μά τίποτα περισσότερο.

Ήξερα όμως πως, αν μουδινε το παραμικρό σημείο ενθαρρύνσεως, δε θα μπορούσα πιά ν' αντισταθώ στον πειρασμό να της ομολογήσω τον έρωτά μου.

Δεν άγνοούσα πως έπαιζα με τη φωτιά. Αν μάθαινε ποτε ο 'Αϊτζκεν τι συνέβαινε, θα μ' έδιωχνε άμεσα. Τόν ήξερα καλά, ώστε να προβλέπω πως δε θ' άνεχόταν ούτε στιγμή τις δοσοληρίες μου εξείγες με τη γυναίκα του, όσο κι' αν ήταν πλατωνικά τα αισθήματά της απέναντί μου.

Την τρίτη βραδιά, καθώς αποχαιρετούσα τη Λούσυ, της θύμισα πως δε θα πήγαινα στο σπίτι της την άλλη μέρα.

— Ο ν. 'Αϊτζκεν μου έχει δώσει άδεια, πρόσθεσα. Μου είπε να μην έρθω την Παρασκευή.

— Θα πάτε χαμιά έκδρομή;

— Όχι.

— Γιατί δεν έρχεσθε τότε, όπως συνήθως; Θα συναντηθούμε έδω απ' έξω, χωρίς ν' άνεβείτε πρώτα στο σπίτι. Έκτος αν δεν έχετε διάθεσι...

— Δεν είν' αυτό! Σας όμολογώ πως άνησχω κάπως... Είμαι βέβαιος, ότι, αν το μάθαινε ο άντρας σας, θα γινόταν θορό!

— Έβαλε τα γέλια. Μ' άρπαξε απ' το μπράτσο, με τράνταξε.

— Ω, ασφαλώς! φώναξε. Μα τί με νοιάζει!... Κι' ύστερα, δεν προκειται να το μάθω... Άκούστε! Μπορούμε να συναντηθούμε στο σπίτι σας. Θάρθω με το ποδηλάτο μου. Σίμφωνοι.

Η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει τρολλά.

— Όχι, δεν πρέπει! δήλωσα. Θάρθω έγω, στις 9... αν το θέλετε αληθινά!

— Άνοιξε την πόρτα και κατέβηκε από τ' αυτοκίνητο.

— Θα με βρήτε έδω, Τσές, είπα.

— Όταν γύρισα στο σπίτι μου, ξαπλώθηκα σε μια πολυθρόνα, μ' ένα ποτήρι ούζου στο χέρι και προσπάθησα να σκεφθώ λογικά.

Ήξερα τη Λούσυ έδω και πέντε μέρες κι' ήμουν τρολλά ερωτευμένος μαζί της. Αυτή το καταλάβαινε τάχα; Η μήπως είχε την απέλεια να φαντάζεται πως κινδύνευα να τα χαλάσω με το διενθυνητή μου υδρό και μόνο για να μάθω τη γυναίκα του να σωφάρι; Έπρεπε να το ξεκαθαρίσω, αυτό...

Μου είχε προτείνει νάρθη στο σπίτι μου ενώ της είχα πη πως ο βιηρότης μου έφτανε στις 7 και πως ζούσα μόνος. Έννοούσε μ' αυτό πως ήταν έτοιμη να μου άποδείξει ότι μ' αγαπούσε κι' εζείνη;

Αυστυχώς, δεν ήταν πολύ πιθανόν. Δεν είχε κάνει τίποτα για να μου δώσει την έλπίδα πως ήμουν γι' αυτήν κάτι περισσότερο από έρωτα.

Να έζητο η γυναίκα μου να τα χαλάσω με το διενθυνητή μου υδρό και μόνο για να μάθω τη γυναίκα του να σωφάρι; Έπρεπε να το ξεκαθαρίσω, αυτό...

Μου είχε προτείνει νάρθη στο σπίτι μου ενώ της είχα πη πως ο βιηρότης μου έφτανε στις 7 και πως ζούσα μόνος. Έννοούσε μ' αυτό πως ήταν έτοιμη να μου άποδείξει ότι μ' αγαπούσε κι' εζείνη;

Αυστυχώς, δεν ήταν πολύ πιθανόν. Δεν είχε κάνει τίποτα για να μου δώσει την έλπίδα πως ήμουν γι' αυτήν κάτι περισσότερο από έρωτα.

Να έζητο η γυναίκα μου να τα χαλάσω με το διενθυνητή μου υδρό και μόνο για να μάθω τη γυναίκα του να σωφάρι; Έπρεπε να το ξεκαθαρίσω, αυτό...

Μου είχε προτείνει νάρθη στο σπίτι μου ενώ της είχα πη πως ο βιηρότης μου έφτανε στις 7 και πως ζούσα μόνος. Έννοούσε μ' αυτό πως ήταν έτοιμη να μου άποδείξει ότι μ' αγαπούσε κι' εζείνη;

Αυστυχώς, δεν ήταν πολύ πιθανόν. Δεν είχε κάνει τίποτα για να μου δώσει την έλπίδα πως ήμουν γι' αυτήν κάτι περισσότερο από έρωτα.

Να έζητο η γυναίκα μου να τα χαλάσω με το διενθυνητή μου υδρό και μόνο για να μάθω τη γυναίκα του να σωφάρι; Έπρεπε να το ξεκαθαρίσω, αυτό...

Μου είχε προτείνει νάρθη στο σπίτι μου ενώ της είχα πη πως ο βιηρότης μου έφτανε στις 7 και πως ζούσα μόνος. Έννοούσε μ' αυτό πως ήταν έτοιμη να μου άποδείξει ότι μ' αγαπούσε κι' εζείνη;

— Κυττάξε να ξεκουραστήτε.

— Έχετε μεγάλη ανάγκη.

Το ενδιαφέρον της αυτό μ' έξευενόσε. Την καληνύχτισα ξερά. Καθώς έφευγα, ο Τζος όηκε από το γραφείο του.

— Με πας ως το σταθμό; Τσές; με παρακάλεσε.

— Έλα.

Δε μου πολύφερε η συντροφιά του. Μά δε μπορούσα να του άρνηθω, γιατί ήξερε πού-θα περνούσα απ' το σταθμό για να γυρίσω στο σπίτι μου.

Καθώς κατεβαίναμε, μου είπε:

— Πρέπει ν' άναπαύηθης λίγο. Μου φαίνεται νευρικός. Τι έχεις πάθει;

— Τίποτα, απάντησα ξερά.

— Άνέβηκα στην Καντίλλακ. Ο Τζος κάθισε πλάι μου.

— Τις δυο τελευταίες μέρες, τα βάσεις μ' όλο τον κόσμο, επέμεινε.

— Μα τί σ' έπιασε, Τζος; γκρινιάσα.

— Από ποτε άρχισε να με κοιτάζει;

— Νά, τώρα ήθελε η σειρά μου, είπα άναστενάχνοντας. Τα βάσεις με μένα. Άκουσε τη συμβουλή μου; Προσάβησε να ξεκουραστής, αυτό το Σάββατοκύριακο. Έχουν μεγάλη ανάγκη τη νεύρα σου.

Ήξερα πως είχε δίκιο. Και, ξαφνικά, ντράπηκα για τον έαντό μου.

— Με συγχωρήσε, Τζος, του είπα. Τη Δευτέρα, θάμαι πιο ήσυχος.

— Φαντάζομαι πως το ίδιο θα πάθαινα κι' εγώ στη θέση σου. Δουλεύεις πολύ... Για πές μου, τί γίνεται με κείνη τη δουλειά της Νέας Τόρχες; Σου ξανάκανε λόγο γι' αυτή ο 'Αϊτζκεν;

— Μιλήσαμε χτες το βράδυ. Πιστεύω πως είναι τελειωμένη υπόθεση. Με ρώτησε ποτε θα μπορούσα να καταθέσω τα λεφτά μου.

— Πιστεύεις πως είναι καλή ιδέα να βάλες κεφάλαια στην επένδυση;

— Είμαι σίγουρος. Θα πάη πολύ καλά το πρακτορείο της Νέας Τόρχες. Λογαριάζω πως θα παίρνω ένα κέρδος 5%, χωριστά απ' το μισθό μου. Θάταν άνοση μου να μην άρπάξω τέτοια ευκαιρία.

— Μπράβο, Τσές! Σε ζήλένω...

— Θα κολιμπήσεις στο χοντάρι, φίλε μου!

Ναί, θα κολιμπήσω στο χοντάρι... αλλά με τον όρο πως δε θα μ' άναλάμπτε ο 'Αϊτζκεν—τουλάχιστον όποτε θα γινόμουν άρετά πλοίαρχος, ώστε να του πάω τη Λούσυ!

— Ποτε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

— Άνάθεμα σ' ένα μεσίτη να πωλήσει όλα τα χορτογάρια μου. Σε μεριζές νέρες, πιστεύω, θάρην τελειωμένα όλα. Εύτυχώς, αυτό!

— Πότε θάρης διαθέσιμα τα λεφτά; με ρώτησε ο Τζος.

ταξε, αλλά, όπως καθόμουν δε μπορούσε να άναπαύη την έξαυσι του προσώπου μου.

— Για ποί είμαστε λοιπόν; με ρώτησε. Πάμε να δούμε τη θάλασσα;

— Σίμφωνοι.

— Άποψε δε φαινόταν διπασμένη για ταχύτητα. Πήγαινε με 50 χι-

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΣΤΟΥ

Πατησίων καί Στουρνάρων 28 (παρα τή 'Ομόνοϊαν) 9-2 και 5 7½ μ.μ. Τηλ. 523.708

Θέλω και εγώ τέτοιο

VIEW-MASTER

Άποφεύγετε άπομνήσεις μόνο τού ΒΙΟΥ ΜΑΣΤΕΡ γράφει:

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' έκάστην 9-3. Γα όπο γεόματα μόνον επί συνεντεύξει. Χαρ. Τρικούπη 113. — Τηλ. 613.610 ΟΛ. κία 70.752.

ΔΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

— Δώρο γιό όλη τη ζωή, πολύτιμο, προστιό και ευπρόδεκτο σε μικρούς και μεγάλους είναι μια έγγραφη επί Α.Β.Σ. για σκίσο, σχέδιο, χρώμα, με σπουδή στο σπίτι, όπου και άν μένετε. Για πληροφορίες έπισκεφθήτε μας. Άπό τίς έσπαρχίες στείλετε μας τη φτιά να λάβω έρωστά το έργο αναλυτικό τεύχος χωρίς χρορίς όποι σας.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.
ΣΧΕΔΙΟΥ - ΣΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 623.880

MENTIOUM
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της 'Εταιρίας Ψυχικών 'Ερευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς άπστάσεως). Δέχεται καθ' έκάστην 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. όδός Μετσόβου 25 Α' όροφ. (στάσις Μουσείου) Τηλέφωνον 810.975.

λιόμετρα την ώρα. Καί τα κατάφερα άρετά καλά.

Άρχισε το μεγάλο δρόμο κι' άκολούθησε ένα μικρότερο κι' ύστερα το χωματόδρομο που έβγαζε στην άεροθαλάσσια.

Σιγοτραγουδούσε και κρατούσε έλαφο το δολάν, αντί να γαντζώγεται σ' αυτό, όπως έκανε στην άσχη. Η καρδιά μου σφίχτηκε, στη σκέψη πως πολύ γρήγορα θα μπορούσε να πάρη άδεια όδηγο, και τότε θα τελείωναν πιά τα μαθήματα...

Επειτα από μια άποτομη στροφή του χωματόδρομου, αντίκρουσα μια άεροαυτή άμμουδιά, με μερικά φοινικόδεντρα, και πιο πέρα τον όκεανό που γυάλιζε σαν καθρέφτης στο φως του φεγγαριού.

Άφου προχωρήσαμε λίγο ακόμα, πάνω στη σφιχτή άμμο, η Λούσυ φρενάρωσε κι' έσβυσε τη μηχανή και τα φώτα.

— Θα κάνω ένα μπάνιο, δήλωσε. Έρχεσθε και σεις!

Η Λούσυ, όδωια κοντά μου, σκούπισε τα μπράτσα της.

— Μα θα προσέξουμε, απάντησε. Θάρθω σπίτι σας με το ποδηλάτο. Καί θ' άποφύγουμε τους μεγάλους δρόμους...

— Δεν το θάρχω, λογικό να κολιφορούμε μαζί, την ημέρα, Λούσυ. Μπορεί να μās πάρη κανένα ματί.

Πέταξε την πετσέτα και κάθισε δίπλα μου.

— Τι κοίμα! μουμμοποίησε. Θα πεονοήσουμε τόσο άμορφα! Δεν το διακινδυνεύουμε...

— Το θέλετε πραγματικά;

— Μα βέβαια! Ποιος θα μās δει! Θα φορέσω ένα μεγάλο καπέλο...

Αυτή η κωνογυρία πρωτοβουλία της ήταν, άσφαλώς, η απάντησή στο ερώτημα που με βασάνιζε όλη τη νύχτα. Αν δε σκόπευε να μ' άρση να προχωρήσω μαζί της, δε θάρη μ' έφρονε σε κείνη την έρημα!

Κατέβηκα από τ' αυτοκίνητο, με καρδιοχτύπι. Έβλεπα καθαρά τη Λούσυ, κοντά στα δέντρα. Έβγαλε τα παπούτσια της και το φορέμα της. Άπό μέσα φορούσε ένα μονοκόμματο μαγιό.

Είπα πάντα στο πόρτ-μπαγκάζ δυο πετσέτες του μπάνιου κι' ένα σόφ. Τα πήρα, γδύθηκα πίσω από σόφ, αυτοκίνητο κι' έτρεξα να προτι' αυτοκίνητο, που προχωρούσε σιγά-σιγά προς τη θάλασσα.

Στοάφηκε και μου χαμογέλασε.

Ήξερα πως θαρχόσαστε, μου είπα. Ποδούσα πάντα να κάνω μπάνιο με το φεγγάρι, κι' ο Ρό-τζος δε μου το επέτρεπε. Λέει πως είναι επικίνδυνο.

— Έχετε μανία να κάνετε ό,τι σας άγαρεύνουν! παρατήρησα. Κι' η' αυτό σας άγαπάω πολύ.

— Έτρεξε ως τη θάλασσα και βούτηξε μέσα. Κολιμπήσε σαν δελ-τινή. Την άκολούθησα κι' εγώ.

Άλλά κατ'άλλα νύχτορα πως ήταν άδύνατο να τη στάσω.

Επειτα από ένα λεπτό, έκανε μια στροφή και ξαναγύρισε κοντά μου. Ενώ ενώ είχε ξαπλώσει ανά-

σκελα και κίτταζε το τεράστιο φεγγάρι.

Δεν έβλεπα την ώρα να τελειώ-ση το μπάνιο της, να βγύ απ' το νερό... Πέρασαν μερικά λεπτά που μου φάνηκαν αιώνες. Τέλος, δεν κρατήθηκα πιά.

— Άς βγούμε τώρα, είπα.

Και κολύμησα προς την άμμου-δια. Η Λούσυ μ' άκολούθησε.

— Όταν βγήκαμε απ' το νερό, με ρώτησε:

— Τι θα κάνετε αύριο, Τσές;

— Δεν ξέρω ακόμα... Γιατί;

— Θα μπορούσαμε να ιδωθούμε...

Είμαι καλεσμένη από μια φίλη...

Μπορώ όμως να μετανοιώ-σω και να κάνουμε μια μακρονή έκδρομή οι δυο μας.

Είχαμε φτάσει κοντά στα φοιν-κόδεντρα, όπου είχε άρσει τα ρούχα της. Της πέταξα τη μα-πετσέτα και με την άλλη έτοιμη τα μαλλιά μου. Κάθησα στην άμμο.

— Τάρχει φόβος να μās δοί-νε... παρατήρησα.

— Σας ρώτησα, όδωια κοντά μου, σκούπισε τα μπράτσα της.

— Μα θα προσέξουμε, απάντη-σε. Θάρθω σπίτι σας με το ποδη-λάτο. Καί θ' άποφύγουμε τους με-γάλους δρόμους...

— Δεν το θάρχω, λογικό να κολιφορούμε μαζί, την ημέρα, Λούσυ. Μπορεί να μās πάρη κανένα ματί.

Πέταξε την πετσέτα και κάθισε δίπλα μου.

— Τι κοίμα! μουμμοποίησε. Θα πεονοήσουμε τόσο άμορφα! Δεν το διακινδυνεύουμε...

— Το θέλετε πραγματικά;

— Μα βέβαια! Ποιος θα μās δει! Θα φορέσω ένα μεγάλο καπέλο...

Αυτή η κωνογυρία πρωτοβουλία της ήταν, άσφαλώς, η απάντησή στο ερώτημα που με βασάνιζε όλη τη νύχτα. Αν δε σκόπευε να μ' άρση να προχωρήσω μαζί της, δε θάρη μ' έφρονε σε κείνη την έρημα!

Κατέβηκα από τ' αυτοκίνητο, με καρδιοχτύπι. Έβλεπα καθαρά τη Λούσυ, κοντά στα δέντρα. Έβγαλε τα παπούτσια της και το φορέμα της. Άπό μέσα φορούσε ένα μονοκόμματο μαγιό.

Είπα πάντα στο πόρτ-μπαγκάζ δυο πετσέτες του μπάνιου κι' ένα σόφ. Τα πήρα, γδύθηκα πίσω από σόφ, αυτοκίνητο κι' έτρεξα να προτι' αυτοκίνητο, που προχωρούσε σιγά-σιγά προς τη θάλασσα.

Στοάφηκε και μου χαμογέλασε.

Ήξερα πως θαρχόσαστε, μου είπα. Ποδούσα πάντα να κάνω μπάνιο με το φεγγάρι, κι' ο Ρό-τζος δε μου το επέτρεπε. Λέει πως είναι επικίνδυνο.

— Έχετε μανία να κάνετε ό,τι σας άγαρεύνουν! παρατήρησα. Κι' η' αυτό σας άγαπάω πολύ.

— Έτρεξε ως τη θάλασσα και βούτηξε μέσα. Κολιμπήσε σαν δελ-τινή. Την άκολούθησα κι' εγώ.

Άλλά κατ'άλλα νύχτορα πως ήταν άδύνατο να τη στάσω.

Επειτα από ένα λεπτό, έκανε μια στροφή και ξαναγύρισε κοντά μου. Ενώ ενώ είχε ξαπλώσει ανά-

σκελα και κίτταζε το τεράστιο φεγγάρι.

Δεν έβλεπα την ώρα να τελειώ-ση το μπάνιο της, να βγύ απ' το νερό... Πέρασαν μερικά λεπτά που μου φάνηκαν αιώνες. Τέλος, δεν κρατήθηκα πιά.

— Άς βγούμε τώρα, είπα.

Και κολύμησα προς την άμμου-δια. Η Λούσυ μ' άκολούθησε.

— Όταν βγήκαμε απ' το νερό, με

— Λοιπόν, ξαναφάγα. — Έτρεξα λίγο, κι ύστερα σταμάτησα κι έμεινα ακίνητος, σφίγγοντας τις γροθιές μου κι ακούγοντας το θόρυβο του μοτέ, που ξεμάκρυνε κι έσβυσε, μέσα στη νύχτα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

I

Έκανα πάνω από μία ώρα, γιά να γυρίσω στο σπίτι μου με τα πόδια.

Σ' όλο το δρόμο, σκεπτόμουν τις συνέπειες του γαργαλιού με τη Λούση. Έπρεπε να χάσει στ' αλήθεια τα μυαλά μου, γιά να φερθώ έτσι άνοητα! Αν τάλεγε τώρα όλα στον άντρα της, θάχανα τη δουλειά μου. Κι' ήμουν βέβαιος πως θα τάλεγε...

Ντρεπόμουν εξ άλλου γιά τον έαυτό μου. Ξανάβλεπα με τη φαντασία μου το σκανδαλισμένο και εκπληκτο ύψος της, όταν τη ρώτησα αν μ' αγαπούσε. Ή απάντησε της μου σφυροκοπούσε το μυαλό...

Ή διλλίτσα μου βοισκόταν στη μέση ενός μικρού κήπου, πολύ κοντά στη θάλασα. Ο πλησιέστερος γείτονας βοισκόταν 400 μέτρα πιο πέρα, στο δρόμο. Ήταν ένας πλούσιος χρηματιστής, ο Τζάκ Σημπορν, κι' έμενε εκεί μοναχά ένα μίση, το καλοκαίρι.

Είδα είν' αυτοκίνητο μπροστά στην πόρτα μου. Όταν πήγα πού κοντά, αναγνώρισα την Καντίλ-λακ μου.

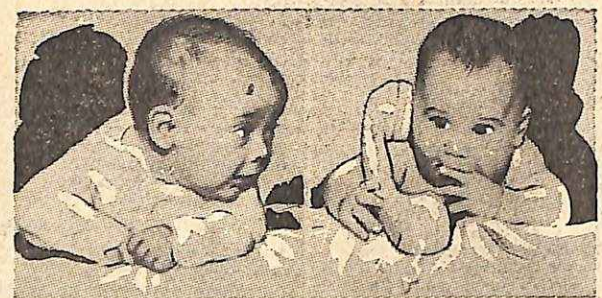
Τότερα ξεπρόβαλε απ' τη σκιά ή Λούση. Ήθελε κοντά μου.

— Τσές... μουμούρισε. — Σταμάτησα, κατάπληκτος.

— Σας έφερα τ' αυτοκίνητό σας, πρόσθεσε εκείνη.

— Λούση... σας ζητά συγγνώμη... δεν ήξερα τί έκανα...

— Δεν πειράζει...

...σώπα!!... ζαχαροϋχο Νουνοβ
πίνει λοιπόν κι' έχει τέτοια σιλουέττα!...

— Να σας πάω στο σπίτι σας. — Μπορούμε να μιλούμε μία στιγμή στο δικό σας; Έχω κάτι να σας πώ.

— Όχι, όχι! Πάμε... Μου το λέτε στ' αυτοκίνητο.

Ή Λούση έκανε μία κίνηση απελπισμένη.

— Σας παρακαλώ, έπέμεινε, ας μιλούμε λίγο στο σπίτι σας.

Διέκρινε στα μάτια της μία τρομαγμένη έκφραση. Την είδα ξαφνικά να κλονίζεται. Τα γόνατά της λυγίσανε. Μόλις πρόλαβα να την αρπάξω στην αγκαλιά μου, να την κρατήσω, γιά να μην πέση.

— Λούση! Θεέ μου, τί πάθατε; Την έσπλωσα μαλακά χάμω. Γονάτισα δίπλα της, κρατώντας το κεφάλι της πάνω στο στήθος μου.

Στο φως του φεγγαριού, φαινόταν άσπρη, σαν πεθαμένη, και τόσο άρρωστη πού με φόβισε.

Τέλος, άνοιξε τα μάτια της, με κτύπησε κι' έκανε να σηκωθώ.

— Όχι, μην κουνιέσθε, της σύστησα.

Ακούμπησε το κεφάλι της στον ώμο μου κι' έκλεισε τα μάτια της. Πέρασα το ένα χέρι μου κάτω απ' τα γόνατά της και την άσπρησα.

Ήταν ελαφρότερη απ' ό,τι πίστευα. Δε δυσκολευτήκα καθόλου να την πάω μέχρι το σπίτι.

— Αφήστε με τώρα, είπε. Μου πέρασε... Με συγχωρήτε! Δε μου είχε ξανασημειώ...

Την άφησα να πατήση χάμω και την κράτησα αγκαλιασμένη απ' τη μέση, ενώ με τ' άλλο χέρι έψαχνα στην τσέπη μου γιά το κλειδί μου. Το βρήκα, άνοιξε την πόρτα, τότερα σήκωσα πάλι τη Λούση, την πήγα στο λιβινγκ-ρουμ και την έσπλωσα στο ντιβάνι, κοντά στο παράθυρο. Ξανακλείσα την πόρτα κι' άναψα το φως. Ή Λούση είχε μείνει ακίνητη. Τα μάτια της, καρφωμένα στο ταβάνι, φαινόταν σά δυο μαύρες τρύπες σ' ένα άσπρο σεντόνι.

— Θά σας δώσω να πιείτε γά-
τι, της πρότεινα. Θά σας κάνω
καλό.

— Όχι, δε θέλω! φώναξε.

Σκέπασε το πρόσωπό της με τα
χέρια της κι' έβαλε τα κλάματα.

Έβαλα σ' ένα ποτήρι λίγο κο-
νιάκ και της το πρόσφερα.

— Πιείτε, γιά να συνέλθετε, της
είπα.

— Όχι...σας παρακαλώ...Τσές...
Δεν ξέρω πως να σας το πώ!...

Κατάστρεψα τ' αυτοκίνητό σας!

— Δεν υπάρχει λόγος να κλαί-
τε έτσι, έπειδή μου κάνατε μία
μικρή ζημιά, την παρηγορήσα.

Γύρισε και με κτύπησε. Ή γλω-
μάδα της με παραξέενε. Το πρό-
σωπό της έμοιαζε σαν φιλντισμένο
και τα μάτια της φαινόταν από-
μα πιο τρελάσια.

— Άρχισε ξαφνικά να μιλά τό-
σο γρήγορα, ώστε δυσκολευόμουν να
την παρακολουθήσω:

— Δεν τόκανα επίτηδες... Ήθε-
λε δίπλα μου και μου φώναζε κι-
τι! Δεν ήξερα πως ήταν πίσω μου.

Μου έξερνε το τιμόνι. Άκουσα
ένα φοβερό κρότο... Όλο το πλευ-
ρό του αυτοκινήτου έχει γδαρθεί
και το φτερό είναι βουλιγμένο.

Μία παγωμένη ανατοχίτσα πέ-
ρασε απ' τη σαροκοζαλιά μου.

— Τί θέλετε να πείτε; φώναξε.

Χτυπήσατε κανένα, με τ' αυτοκι-
νιτό;

Κτύπησε πάλι το ταβάνι, σφί-
γοντας τις γροθιές της.

— Δεν έφταιγα... μουμούρισε.

Σας τ' δοκίμου! Ήθελε από πί-
σω κι' άρχισε να φωνάζει. Δεν ή-
ξερα πως βοισκόταν εκεί, πριν τον
άκουσω να ουρλιάζει...

— Ποιός ήταν αυτός πού φώ-
ναζε;

— Ο άστυνόμος... με μία
μοτοσυκλέτα! Ήθελε δίπλα μου
και φώναζε...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή συνέχεια.

ΜΗΤΕΡΑ...

— Τί θές, Μαρία;...
— Δεν έχω πιά δουλειά. Να
πάω με την Άσμιν;

— Πήγαμε, παιδί μου, αλλά
νάρθηκε γρήγορα.

Ή ζουβέντα αυτή γινότανε με-
ταξύ της μάννας και της κόρης
μιάς φτωχής οικογένειας, στη Λει-
βαδιά. Το κορίτσι, πού θα ήταν
ως 15 χρόνων, ζητούσε από τη
μητέρα της την άδεια να πάη να
περάσει την ώρα της με μία συνο-
μηλική της, παιδική της φιλενάδα,
Τουρκοπούλα, πού τη λέγανε Άσ-
μιν.

Ήταν απόγευμα. Ο ήλιος έ-
γερνε στη δύση του και τα δυο
κορίτσια τράβηξαν αγκαλιασμένα
γιά την έξοχη. Καθίσανε εκεί στη
γλή κι' άρχισαν να μιλάνε. Ένα
ζήτημα μεγάλο, πού άνησχυοσε ό-
λον τον κόσμο τότε, τις άπασχο-
λούσε και τις δυο. Ήταν ο πόλε-
μος, πού είχε άρχίσει ανάμεσα
στους Τούρκους και τους Έλλη-
νες. Όταν πτάσανε στο ζήτημα
αυτό, ή Άσμιν σά να κοντοστά-
θηνε.

— Τί έπαθες; τη ρώτησε ή Μα-
ρία.

— Ή Άσμιν κάτι θέλησε να πη-
μιά σόπασε άμέσως. Μουμούρισε
κάτι, κυτρίνισε, έπειτα βοήκωσαν
τα μάτια της και, στο τέλος, άγ-
κάλιασε τη Μαρία.

— Δε βαστάς, της είπε. Θά
στο πώ!

— Σάν τί; Πές μου το!

— Νάξερες, καμένη Μαρία,
σε λίγες μέρες, τί θά παθετεί!...

Τρομάξε ή Άσμιν.

Ο Μπουσγος έδειξε τα φιομάνια στον άρχικοτάμπαση...

Τό Πάγκα του 1821 ΣΤΗ ΛΕΙΒΑΔΙΑ

Άγνωστες Ιστορικές σελίδες

— Γιατί;
— Νάξερες τί θά σας κάνουμε
σε λίγες μέρες!...

— Τί θά μας κάνετε; Τί σας
κάνανε γιά να μας κάνετε κακό;

— Όχι, μόνονά σ' έσας, μά σ'
όλους τους χριστιανούς... ό,τι κάτι
Ή Μαρία κατάλαβε, ότι κάτι
σοβαρό και φοβερό της έκοιός ή
σφιλενάδα της.

— Πές μου, Άσμιν, της είπε,
αν μ' αγαπάς!...

— Φοβάμαι... Φοβάμαι πολύ, Μα-
ρίες μου, αν σου λέω τίποτα!

— Δε σου λέω τίποτα! όμως, πού ή-
οί, ή Έλληνοπούλα, όμως, πού ή-
ταν έξυπνη, κατάλαβε πως έπρεπε
να μιλήσει τί σχεδίαζαν οι Τουρ-
κοί.

— Άσμιν, είπε στη φίλη της,
σε μένα, την αδελφή σου, φοβά-
σαι ν' άνοίξεις την καρδιά σου!...

— Σ' έμένα, πού σ' αγαπώ τόσο πο-
λύ!... Σ' έμένα, πού τίποτε χου-
λύ!... Δεν είχαν ποτέ από σένα!... Έ-
φθό δεν είχαν ποτέ τίποτα δε μούζου-
μένα, πού ποτέ, τίποτα δε μούζου-
μένα. Τέτοια φιλενάδα είσαι!

— Άσμιν, πού είσαι, θά σου τά
πώ όλα. Άλλά πρώτα θά μού όρ-
κιστής πως δε θά βγάλεις λέξη σε
κανέναν...

— Σ' άρκίζομαι!

— Κι' έπειτα, αν τύχη και τό
πής, δοκίμω, ότι δε θά πής
πως τόμαθες από μένα...

— Λέγε μου, καλή μου, και μη
φοβάσαι τίποτα.

— Αδές τις μέρες έρχονται
φιομάνια από την Πόλη. Τα φιο-
μάνια θά έρθουν στις έδω τουρ-
κικές άρχες, πού είναι ή Διοίκηση
της Ρουμελίας, κι' από δω θά πά-
νε στις άλλες, τις μικρότερες, πού

είναι στα χωριά. Και τα φιομάνια
προσάτουν, τις ημέρες του Πά-
γκα και την ώρα πού όλοι σεις οι
Έλληνες θά είσαστε στις εκκλη-
σιές σας και θά κάνετε τη λειτουρ-
γία σας, να μιλακάουνε τις εκ-
κλησιές οι Τούρκοι και να σας
σφάζουν όλους. Να μην άφίσουνε
κανένα!...

— Άλήθεια!...

— Ναί, ναι, ή διαταγή είναι να
σας σφάζουν όλους, σαν άρνιά!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

— Άντα!...

Κι' ο Μπουσγος έφυγε άμέσως
από τη συνέλευση των εκοταμπα-
σίων. Την άλλη μέρα, πήρε δυο
από τα καλύτερα παλληκάρια του
και πήγε κι' έπιασε το χάνι πού-
να κοντά στο ποτάμι, τον Ίσμη-
νό, πού τώρα το λένε Χάνι του
Ζεμενίου.

Ο Μπουσγος έδωσε άμέσως τό
χαντζή από τό χάνι κι' ανάλαβε
αυτός την... υπηρεσία, με υπηρε-
τες τα δυο παλληκάρια του.

Δεν πέρασαν 3—4 μέρες και,
μία νύχτα καθαρή και ήσυχη, μ'
ένα φωτεινό φεγγάρι στον ούρα-
νό, δυο καβαλλάρειο Τούρκοι έ-
φτασαν, πάνοπλοι, στο χάνι. Σε-
καβαλλίκευαν και δώσανε τ' α-
λόγα τους στους δυο... υπηρετές.
Μπήκαν ύστερα μέσα και διέτα-
ξαν τον χαντζή, το Μπουσγο δη-
λαδή, να τούς άνάψη φωτιά και
να τούς στούση να ξεκουραστούν.

Ο Μπουσγος πρόσταξε τότε
τους υπηρετές του να τούς κερά-
σουν...

— Βοή παιδιά, κεράστε τα παλ-
ληκάρια από ένα ραζί! φώναξε.

Αυτό όμως ήταν ένα σύνθημα.
Γιατί, μόλις τούς πήγαν οι υπη-
ρέτες το ραζί κι' οι Τούρκοι τό
πήραν γιά να το πιούν, δυο πι-
στόλες άδειασαν πάνω τους, κι' οι
Τούρκοι πέσαν νεκροί!...

Ο Μπουσγος τότε, χωρίς να
χάσει διόλου τον καιρό του, έφω-
ξε στις τσέπες τους και βρήκε τα
σφιγμένα. Καβαλλίκευε άμέσως
ένα άλογο και τράβηξε ίσια στη
Λειβαδιά, όπου έσπασε κατά τα
μεσάνυχτα. Μία και δυο πήγε και
χτύπησε την πόρτα του προσετού,
τού πρώτου από τους εκοταμπαση-
δες.

— Ποιός είναι τέτοια ώρα και
χτυπάει; άκούστηκε από μέσα μία
φωνή.

— Άνοιξε, μπρέ! Έγώ — ο
Μπουσγος είμαι!

Σάν άκουσαν από μέσα πως είν'
ο Μπουσγος, άνοιξαν άμέσως την
πόρτα.

Ο Μπουσγος έδειξε τα φιομάνια
στον άρχικοτάμπαση, κι' έ-
κείνος έτρεξε να ειδοποιήσει κι' ό-
λους τους άλλους. Όταν διάβα-
σαν κι' αυτοί τα φιομάνια, πάγω-
σαν από τό φόβο τους.

Τί έπρεπε να γίνει τώρα;

Οι εκοταμπασηδες συνανήθη-
καν και πήραν γρήγορα την από-
φασή τους. Καβάλησαν τ' αλόγα
τους και γάθηκαν μέσα στο σκο-
τάδι. Έτσι, μέσα σε λίγες μέρες,
όλη ή Ρουμελία, πού δεν είχε επα-
ναστατήσει άκόμη, ήξερε το τορ-
μεσο μυστικό.

Και, το Πάγκα του 1821, κα-
νένας χριστιανός, δεν πήγε στην
εκκλησία. Αμαρτώθηκαν όλοι και
πήσανε τα βουνά.

Έτσι οι Τούρκοι την έπαθαν
και δε μπόρεσαν να τους σφάζουν
σαν άρνιά της Πασναλίας.

Ή Λαμπή του Εικοσιένα, λοι-
πόν, δε νιοστάθηκε τη χρονιά
αυτή στις εκκλησιές, μιά ούτε και
βάφτηκε με αίμα άθωων χριστιαν-
ών. Προστάθηκε όμως στα βου-
νά. Και, χάρις στη λειβαδιά και
την παλληκασιά του Μπουσγου,
έμειναν μαζί με την Άσστα-
σι, κι' ή ανανένησι και ή λει-
τούρα του Έλληνισμού!

Ο Μπουσγος έλαβε ενεργό με-
ρος στην Έπανάσταση και δι-
έθηκε σε πολλές μάχες. Κανεί-
 όμως δεν έφερε να μας πη τί ά-
πόγινε ή Μαρία και πού ήταν τό
έπιθετο της νεαρής αυτής Έλλη-
νίδας, πού έσωσε τους χριστιανούς
απ' τη σφαγή.

Έπίσης κανένας δεν έμαθε πο-
τέ τί άπογινε ή φιλενάδα της Μα-
ρίας, ή Φωρία Άσμιν, πού μαρ-
τύρησε τό τορμεσο μυστικό. Στη
φύλη της και γάτωσε τη Ρουμ-
ελία από τη σφαγή...

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

(Διπλωματούχου σχολών Παρισίων)

ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ο Κ. Π. ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ — ΑΘΗΝΑΙ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20

ΤΗΛ. Γραμμ. 612.588

ΤΗΛ. Λογιστ. 25.457

ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

— ★ —

Α' ΓΚΡΟΥΠ

Πρωτόν 9—1

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ

ΕΠΙ ΣΩΤΑΝΩΝ

ΜΟΝΤΕΛΩΝ

ΟΣΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΑΠΕΦΟΙΤΗΣΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΑΝ ΜΟΝΟΝ ΕΝΑ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΘΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΟΜΜΩΤΩΝ

Ή συνεχής συνεργασία μας με τα μεγαλύτερα συγκροτήματα ΕΥΡΩΠΗΣ — ΑΜΕΡΙΚΗΣ, τα άσχολούμενα με την εξέλιξιν της κομμωτικής τέχνης, μας παρέχει τη δυνατότητα της πλήρους και τελείας εκπαίδευσέως.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ 144

ΤΗΛ. Γραμμ. 43.089

ΤΗΛ. Λογιστ. 25.457

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΟΛΟ ΤΟ ΕΤΟΣ

— ★ —

Β' ΓΚΡΟΥΠ

Άπογευματινόν 4—8

ΚΙΝ)ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ

ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΗΣ

ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Η θυσία της Μόννας

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό, ζούσε ένας άρχοντας με τη γυναίκα του και τη μονακριφή θυγατέρα του, που την έλεγαν Μόννα.

Η Μόννα, από την ημέρα που γεννήθηκε ήταν πάντα ένα αδύνατο και καχεκτικό πλάσμα. Κάθε τόσο και αρρώστατινε. Ο γιατρός δεν έλειπε από κοντά της κι' οι γονείς της όλο και πικραίνονταν. Τα μικρά της χρόνια τα είχε περάσει στο κρεβάτι.

Όταν η Μόννα έγινε έξη χρόνων, η υγεία της άρχισε να καλλιερείται. Η μικρούλα μπορούσε τώρα να κάνει περιπάτους μέσα στον κήπο του άρχοντικού τους.

Τον ίδιο εκείνο χρόνο, ήρθε και το Μεγάλο Σάββατο, κι' όλοι οι Χριστιανοί ετοιμάστηκαν να πάνε το θράδυ στην 'Ανάσταση.

Η Μόννα είδε τους γονείς της να ετοιμάζονται κι' αυτοί να πάνε στην εκκλησία. Κι' ήταν γεμάτη χαρά, που θα την έπαιρναν κι' αυτήν μαζί τους για πρώτη φορά. Μά σε λίγο η χαρά της έγινε λύπη και στενοχώρια. Οι γονείς της της δήλωσαν ότι δεν θα την έπαιρναν κοντά τους από φόβο μην κρουώση κι' αρρωστήση ξανά.

Κι' όταν ήρθε η ώρα να φύγουν, ο πατέρας της κι' η μητέρα της έσκυψαν, φίλησαν την κόρη τους και της είπαν να κάνει υπομονή, ώπου να γυρίσουν. Της άφησαν μάλιστα πλάι στο κρεβάτι της αμύγα, κόκκινα, γαλάζια, κίτρινα, μωβ και χρυσά με μιά χρυσόστολισμένη δόξασηρη λαμπάδα, για να της την ανάψει τα μεσάνυχτα ή παραμύθια, που θα της κρατούσε συντροφιά.

Κι' οι γονείς της Μόννας έφυγαν για να πάνε στην μεγάλη εκκλησία.

Η παραμύθια, καθώς ήταν κουρασμένη, πήγε να πλαγιάσει στην πλαγινή κάμαρα, όπου την πήρε ο ύπνος.

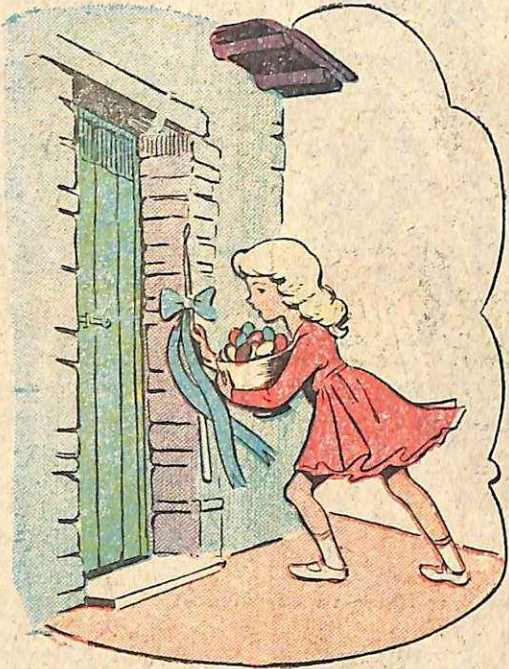
Έτσι η Μόννα έμεινε μοναχή της, αλλά ο ύπνος δε σφραγίστηκε τα ματάκια της. Καθόταν και σκεφτόταν πως ήταν αδικία τέτοια μέρα να μην την πάρουν κι' αυτή στην εκκλησία, αφού ένιωθε τώρα πως ήταν ολότελα καλά. Και είχε τόσο μεγάλη επιθυμία να δει τους άναμμένους πολυκαίους και ν' ακούσει τους ήμνους, που θαρούσε ως τώρα πως τους έψαλλαν άγγελοι.

Κι' όσο περνούσε η ώρα τόσο και πιο πολύ στενοχωριόταν.

Άξαφνα άκουσε να χτυπάνε οι καμπάνες σαν να την καλούσαν κι' αυτήν. Χωρίς λοιπόν να χάσει καμιά απόσπασση, να πάει μοναχή της στην εκκλησία. Ντύθηκε, έριξε και το έπανωφόρι επάνω της για να μην κρουώση, και γλύστρησε σιγά-σιγά για να μην την ακούσει κανείς στη σκάλα του άρχοντικού της.

Σε λίγο βρέθηκε στο δρόμο. Τι ώραία θραυά που ήταν! Ο ούρανός ήταν καθαρός και τ' αστέρια λάμπανε σαν διαμάντια.

Η Μόννα είχε την περικοχία, απ' εσα της

Η Μόννα έφτασε τέλος στο φτωχικό του Νέλλου.

είχαν διηγηθεί τα χρόνια που ήταν στο κρεβάτι της, να δει και ν' ακούσει πως ο κόσμος γιόρταζε την 'Ανάσταση του Χριστού. Είχε σκοπό να πάει στην εκκλησία, να μην για λίγο μέσος και να φύγει άμεσως, για να μη τη δει κανείς και τη μαρτυρήσει στους γονείς της.

Πήγαινε λοιπόν με τ' αδύνατο ποδαράκι της κι' άκουγε τους ήμνους της καμπάνας, που έδειχναν ότι η εκκλησία ήταν μακριά. Βλέποντας πως είχε να κάνει αρκετό δρόμο, θέλησε να ξεκουραστεί. Κι' είδε τότε ξαφνικά λίγο πιο εκεί ένα μικρό φως. Πλησίασε και βρέθηκε σ' ένα ύπνοιο μ' ένα χαμηλό παράθυρο. Η Μόννα έσκυψε το κεφάλι της και κτύπησε μέσα. Μιά μικρή καμαρούλα φωτιζόταν από ένα κεράκι κι' η Μόννα πρόμαζε να διακρίνει καλά-καλά τι ήταν εκεί μέσα.

Απ' τα πολλά ξεχώρισε στη χαμηλή κάμαρα ένα φτωχό κρεβάτι. Μιά νέα λεπτή και γλυμή γυναίκα, μαροτσομένη, έ...

Η Μόννα δεν έδωσε καλά τί έκανε ή ναίκα εκείνη. Έσκυψε, λοιπόν, το κεφαλάκι της πιο μέσα στο παράθυρο και τότε ξεχώρισε ένα αγοράκι χλωμό, σαν το κεράκι, που έκαιγε πλάι του. Το παιδάκι σήκωσε εκείνη τη στιγμή το κεφαλάκι του και είπε:

Χτυπάνε οι καμπάνες, μανούλα. Τώρα γίνε...

ται η 'Ανάσταση.

Οχι, ακόμα, παιδί μου. Θ' άρνηση λιγάκι...

Κι' η φτωχή γυναίκα έφτιαξε το μαξιλαράκι πίσω από την πλάτη του παιδιού της και το σκέ...

πασε καλά με τις κουρελιασμένες κουβέρτες.

— Άλλήθεια, μανούλα, φώναξε ξαφνικά ο μι...

κρούλης, θα μου φέρεις κόκκινα αυγά...

— Ναι, Νέλλο μου, θα σου φέρω...

— Και λαμπάδα με κορδέλλες;

— Ναι, αγοράκι μου. Ήσυχασε όμως τώρα...

— «Κόκκινα αυγά και γαλάζια και χρυσά και...

μιά λαμπάδα» άρχισε τώρα να λέει σαν να πα...

ραμιλούσε ο Νέλλος, αφήνοντας το κεφαλάκι του να πέση πίσω στο μαξιλάρι.

Η μητέρα του, γεμάτη αγωνία, σταύρωσε τα χέρια της και μουρμούρισε πονεμένα:

— Παναγία μου, δώθηκε το παιδάκι μου. Τι...

ποτ' άλλο δεν έχω στον κόσμο από το μικρό μου Νέλλο...

Με την σημερινή 'Ανάσταση του δικού σου παιδιού, δώσε λίγη ζωή και στο δικό μου!

Κι' η φτωχή μάνα έγειρε το κεφάλι της κι' ένας στεναγμός βγήκε από μέσα της.

Η Μόννα είχε κερμάσει ολότελα. Τα είχε δη...

και τα είχε ακούσει όλα. Κι' ο νοός της έτρεξε ευθύς στην καμαρούλα της. Σαν σκιές πέρασαν...

τώρα από μπροστά της ένα κρεβάτι, κάπου...

με ταυλία, δοντέλλες και κορδέλλες... Κρύστα...

λα, καθρέφτες, μαρμαρά λαμπροκοπούσαν στο άρ...

χοντικό του πατέρα της. Καθόλου δεν έμοιαζε με...

του Νέλλου το καμαράκι. Και θυμηθείτε ακόμη η...

Μόννα πως το ίδιο θράδυ, πλάι στο πλούσιο κρε...

βάτι της θριακόταν η χρυσόστολισμένη λαμπάδα και μέσα στην ασπύμενη φρουτιέρα αυγά...

κόκκινα, πράσινα, κίτρινα, γαλάζια και χρυσά!

Ποτέ η Μόννα δεν είχε νοιώσει πόνο. Από μι...

κρή ήταν συνηθισμένη να βλέπει μπροστά της χα...

ρούμενα πρόσωπα κι' ευτυχισμένα, να φορη κά...

λά και μεταξωτά φουστάνια, να παίζει με ώ...

ραία παιχνίδια. Ποτέ δεν της είχε πει κανείς ότι υπάρχουν άλλα παιδιά φτωχά και πεινασμέ...

να. Δεν είχε χήσει καθόλου στη ζωή. Και τώρα, αθέλα της, αντίκρισε τη ζωή. Ξαφνικά μια 'Α...

νάστασι έγινε μέσα στην άδεια ψυχούλα της.

Η Μόννα ένιωθε το κορμάκι της κρφο. "Ερ...

ριζε μία τελευταία ματιά στο άρρωστο παιδάκι και πήρε το δρόμο για το σπίτι της. Το σώμα...

της έτρεπε και τα πόδια της δεν την πολυκρα...

τούσαν. Ήταν τόσο αδύνατη ακόμη! Η νυχτερι...

νη αγωνία περνούσε το εύαίσθητο κορμί της. Αλ...

λά η χλωμή μορφή του Νέλλου και τα λαμπρά του μάτια σαν να της έδιναν δύναμη. Κι' άρχισε να τρέχει πιο πολύ.

Σαν έφτασε αγκομαχώντας στο άρχοντικό τους, ανέθηκε σιγά-σιγά απάνω. "Όλοι κοιμόντουσαν. Κανείς δεν την άκουσε.

Η Μόννα μαζέψε τότε τα κόκκινα, τα πράσινα, τα γαλάζια, τα χρυσά αυγά, πήρε τη χρυσόστο...

λισμένη λαμπάδα, ακόμη και τον κουμπάρι της με τα χρυσά που της έδιναν τις μεγάλες γιορ...

τές, τα έβαλε όλα σ' ένα καλάθι και βγήκε πάλι έξω ανάλαφρη.

Έτρεχε τώρα χωρίς να τη βλέπει κανένας, πα...

ρά μονάχα ο Θεός και τ' αστέρια. Ο για...

κάς όμως του επανωφοριού της είχε ανοίξει και το σι...

σθαλάκι της είχε παγώσει. Μά η Μόννα δεν το πρόσεξε.

Τέλος έφτασε στο φτωχικό του Νέλλου. "Ε...

δωσε μία σπρωξιά με το χέρι της στην πόρτα κι' ακουμπώντας το καλάθι μέσα στην καμαρούλα, έ...

φυγε χωρίς να κυττάξει καθόλου πίσω της.

Κι' άρχισε ξανά να τρέχει, για να γυρίσει σπ...

τι της. Μά τώρα δεν έβλεπε που πήγαινε. Πή...

γαινε στην τύχη, πηδάσε πέτρες, εύρισκε δεν...

τρα μπροστά της... Ούτε ήξερε που βρισκόταν...

Η Μόννα δεν είχε δύναμη πιά. Ήταν μεγάλη η κουράσι της. Τα πόδια της δεν μπορούσαν να...

βασταίνουν το κορμάκι της, που έτρεπε ολόκληρο...

τώρα σαν να το κυρίεψαν σπασμοί. Ένας ξερός...

ήσυχος άρχισε να της ξεσκίζει το σι...

δεν μπορούσε πια να προχωρήσει. Η ανάσα της...

είχε κοπεί. Και χωρίς να θγάλη μιλιά σωραστή...

κε σ' ένα χαντάκι που έβρεξε μπροστά της.

Εκείνη τη στιγμή μέρικά αστέρια άρχισαν να...

τρεμοβόλουν. Κι' ένα μεγάλο αστέρι, ένας διά...

ντας έβρεξε κάνοντας μιά μεγάλη φωτεινή...

παιμή, σαν να βάλει να δείξει στον κόσμο τη...

γάλη θυσία της μικρούλας...

Η Μόννα είχε χήσει έτσι μιά μόνο θραυά.

Εκείνη την ώρα οι καμπάνες άρχισαν να χτυ...

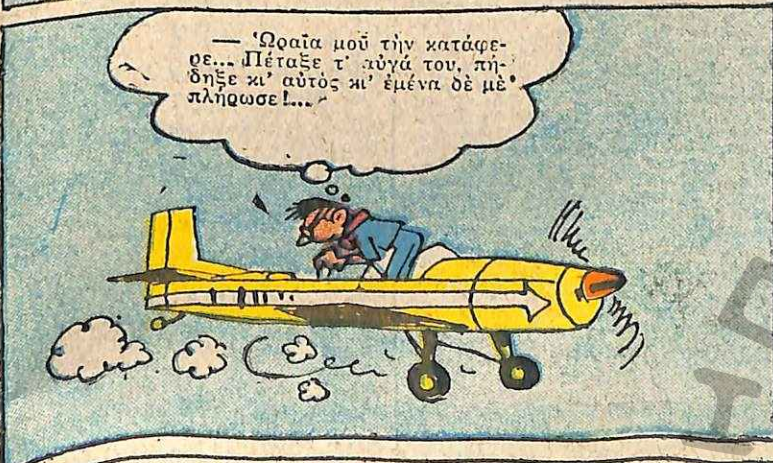
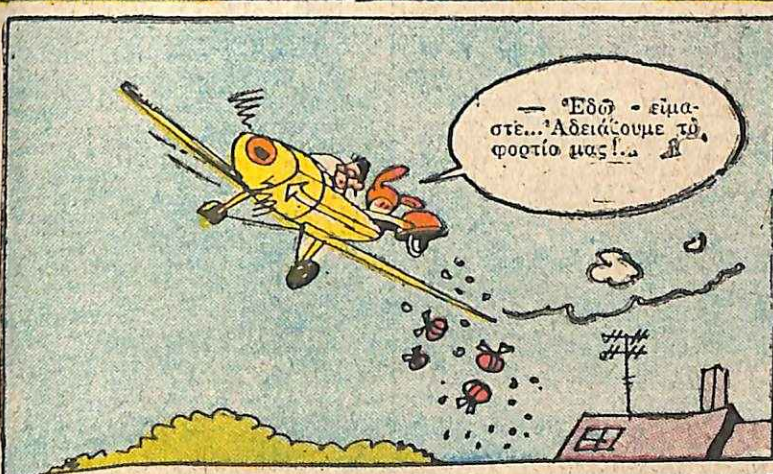
τούν δυνατά και χαρούμενα διαλαλώντας παντού...

την 'Ανάσταση του Χριστού, που είχε πάρει κοντά...

του τη μικρούλα Μόννα.

Η ΠΑΡΑΠΙΑ ΣΑΣ

Η Παύχαλινή εκπληξί του Ριου

— Την ταίξω σοκολάτα, για να μου κάνει σοκολατένιο αυγό!

Ελληνογραφία μας

ΠΡΟΪΟΝΤΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ
πάντα ταχυδρομικά, στις: Κατίνα Νανάκη, Ηράκλειον Κρήτης, Ρένα Αποστολάκη, Καλαμάτα, Εύα Σαββάνη, Λάρισα και Ελένη Βορρέ, Θεσσαλονίκη.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Ιατρός κ. Α. Α. απάντησε ταχυδρομικά στους: Αποστόλου Δημήτριον, Δημητσάνα, Δερμετάκη Πάυλον, Χανιά και Κυριακού Ασπασίαν, Έγγραφο.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ απάντησε ταχυδρομικά στους: Γεωργίου Μεταλληνόν, Έγγραφο, Καίτη Αναστασίαν, Θεσσαλονίκη και Αππ Cortesi, London.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Θούλα Νιρβάνη 10, Αρμενική, Έκκλησιας, Λάρισα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Η Λένια Χαρίδου, (18 χρόνων), Θεσσαλονίκη 20Α, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Η Ντορίνα Ασημάκη 0808, (17 χρόνων), Ταχ. Κιβ. Νο 70, Λάρισα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ και τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Ξάνθος Κρασιάς, Έγκλημα, Λεωκωσία, (18 χρόνων), θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους ηλικίας άνω των 15 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Τιμόθεος 0808, Κάτω Ζωδια, Λεωκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ιωάννης Παύλου 0808, (18 χρόνων), Παύλου Μελά 8α, Νεάπολη, Λεωκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Χ. Θεοχαρίδης, (19 χρόνων), Ταχ. Κιβ. 102, Λεωκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους ηλικίας 16-19 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Το ίδιο θέλει και ο Άνδρεας Γεωργίου, για τον οποίο ίσχυει η ίδια διεύθυνση.

Ο Ν. Κυριάκος, Ταχ. Κιβ. 272, Λεωκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα.

Ο Σ. Γελάσης, Κάτω Ζωδια, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Τάκης Χ. Δημητρίου 0808, Προύσης 10, Λεωκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Αφρική, με σκοπό τη μεταναστεύση.

Ο Αίλιος Φεγγαράς, Πεντάγυια, Λεωκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων και τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Αθηνάκης, Της Γρίβα Διγενή Νο 9, Καμακλή, Λεωκωσία, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους που αγαπούν τα μοιραία τραγούδια.

Ο Γ. Μιχαήλ, Κούρση Νο 7Α, Μόρφου, Λεωκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και την Κύπρο με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

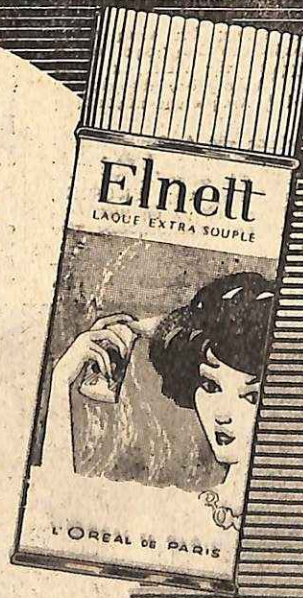
Για να είστε
φρεσκοχτενισμένες
από το πρωί έως το
βράδυ

- στην πόλη
- στην δουλειά
- στην εξοχή

ΦΕΚΑΣΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
με την laque Elnett
κρατά τα μαλλιά σας
άορατο φιλά.

Elnett

Προϊόν L'OREAL - Paris

αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15-17 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Π. Δανός, Υψώνας, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί τους απαντησούν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Δ. Παπαδόπουλος 0808, Ζήνωνος 11Β, Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητρίες ηλικίας 14-16 χρόνων από την Αθήνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Μόδα και ιδιαίτερα από το Αίγιο και την Αφρική.

Ο GERRY KATEHIS, SJS General Tsakalotos, Co Tsakalotos Navigation Co, 52 Broadway, New York, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΛΟΥ και ο Κ. ΝΑΚΙΣ, M/V Maria Co M. Fafalios LTD, Dunster House 37 Mingling Lane, E.C.3, London, England ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Αθήνα και τον Πειραιά, με σκοπό να ηθελε επακολούθησει.

Ο Κ. ΜΑΡΚΕΛΟΣ, SJS Sophie C. Southern St. Ship, 29 Broadway, N.Y.6, New York, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 17-20 χρόνων, από την Αθήνα.

Ο ΠΕΤΕΡ ΚΙΡΙΑΚΑΚΗΣ, (23 χρόνων), M/V Vasillos R. Co R. K. Clare House Minorities 30)33, London, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από την Αθήνα και τον Πειραιά, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΕΦΣΤΑΘΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΤΣΙΣ, (35 χρόνων), SJS Corinthioss Orion Shipping Co 29 Broadway, New York 6, N.Y., USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ν. ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ, ο Α. ΡΑΜΜΟΣ και ο Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΛΟΥ, M/V Mithridatis, Co Fafalios LTD, Dunster House, 37 Mingling Lane, London E.C.3, England, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψης και ότι άλλο ηθελε επακολούθησει.

Ο Ρ. ΗΑΤΖΙΣΤΙΛΙΑΝΟΣ, SJS Theonymphos Co Spiros Polemis Sons LTD, 9 Wormwood Street London E.C.2, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-22 χρόνων, από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

Ο Ν. ΜΑΝΤΟΝΑΝΑΚΗΣ, SJS Cape Palmas 80 Broad St. N.Y. 4, New York, USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας κάτω των 18 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο.

Ο Α. ΔΑΝΑΛΙΣ, SJS Betamar Adelphi Vergatos LTD, Stapl Hall So. House Court, London E.C.3, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλη την Ελλάδα, ιδιαιτέρως από τον Πειραιά, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

Ο Ε. ΒΑΣΙΛΙΟΥ, M/V Maria Hatzipatera, Co J. C. London E.C.3, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ηλικίας 20-25 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αθήνα και τον Πειραιά, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ και ότι άλλο ηθελε επακολούθησει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Γ. ΜΑΤΡΑΝΤΖΟΣ, SJS Olympic Star, Central American, 655 Madison Ave, N.Y. 21, New York, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα.

Ο Δ. ΚΟΥΡΜΑΛΛΙ και ο ΒΙΛΛ ΒΕΝΕΤΤΙ, SJS Monopoli Red. Thofe Line Helsingborg, Sweden, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες, ηλικίας 16-25 χρόνων, από το εξωτερικό και το εσωτερικό, στην ελληνική, αγγλική και ιταλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, SJS G. Livanos, S. Livanos Ship, Brokers Co Trent House 55 - 57 Many Ake 54 London C.3, England, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 20-26 χρόνων, από την Ελλάδα, με σκοπό τη γνωριμία. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΣΙΔΕΡΙΣ ΒΟΛΛΑΣ, M/V Despina Co Fafalios LTD, Danster House Mingling Lane, London, England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας μέχρι 22 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ και ότι άλλο ηθελε επακολούθησει.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ο Γ. ΒΙΑΛΛΙΝΙΣ, SJS O Rainbow Central American S.S. Ag. Inc 655 Madison Ave. New York 21, N.Y., USA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες ηλικίας 18-22 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, ιδιαιτέρως από την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο.

Ο Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, SJS Mercurio, Marine Agency Inc 21 West St, New York, N.Y. 6, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-20 χρόνων, από τον Πειραιά, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή σκέψης.

Ο Σ. ΚΑΜΒΑΝΙΣ, SJS Pentell, Orion Shipping Co 29, Broadway St, New York No 6, N.Y., USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα.

Ο Κ. ΠΑΛΕΟΛΟΓΟΥ και ο Κ. ΡΑΠΑΔΙΣ, (15 χρόνων), Καλυνονελλου, Sok. No 13, Istanbul, Turkey, με σκοπό να ηθελε επακολούθησει με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΛΙΔΑ ΜΟΡΦΟΥ, (16 χρόνων), 18-3rd Avenue Parthous, Johannes-

burg, South Africa, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 10-18 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην αγγλική γλώσσα.

Η ΤΑΝΙΑ ΔΡΟΣΟΥ, (24 χρόνων), και η ΛΟΡΑ ΖΑΦΙΡΙΟΥ, (20 χρόνων), ΚΑΡΑΚΟΥ ΝΕΚΑΤΙ ΒΕΥ CAD LEBLEBICI SABAN SOK CINAR HAN KAT I No 3, ISTANBUL, TURKIYE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο και ιδιαιτέρως από την Αμερική και την Αφρική, με σκοπό τη μεταναστεύση και ότι άλλο ηθελε επακολούθησει.

Η ΝΟΝΙ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ, JUSTE OLIVIER 8, LAUSANNE, SUISSE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Τρεις φίλες, η L. KELLER ή ERSY BEILLER και η IRENE BALLI, BEYOGLU POST TACILAR SOK 6 TAVANI AP. 13/4, ISTANBUL, TURKIYE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες, ηλικίας 20-25 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα. Παρακαλούν τους απαντησούν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΥΝΟΒΑΚΙΣ και ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΤΕΔΑΚΗΣ, Bas. Ludwigshafen Rhein Gu. 527)23, Germany, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 17-22 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Τ. Α. Lavalleja 1550, Cordoba, Argentina, χημικοβιολόγος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψης.

Ο JOHN D. PATSIS, 20 Ashington Rd, London S.W.6, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο. Φωτογραφία ευπρόσδεκτη.

Ο ΑΝΓΕΛΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΣ, 229 Oheas Road, Pascoe Vale Melbourne, Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ηλικίας 18-24 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΜΕΝΤΖΙΣ, (25 χρόνων), Giessen Schützenstr. 28, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο.

Ο ΝΙΝΟΣ ΧΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΧΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, 39 Upham Park Rd London W.4, England, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Ελλάδα και απ' όλο τον κόσμο.

Ο ΦΩΤΙΟΣ ΣΤΥΛΛΙ, 236 Chatham Avenue, London N.1., England, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες, ηλικίας άνω των 19 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, 236 Chatham Avenue, London N.1., England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-25 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί τους απαντησούν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΗΑΡΑΛΑΜΟΣ ΑΚΚΟΙΝΟΓΛΟΥ, (18 χρόνων), Sisli Bosphori Siraz Cevizler Caddesi, Nur Apartman No 2, Istanbul, Turkey, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΡΕΠΟΥΣΣΙ, και ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΚΑΔΑΣ, V.G.F., Werk Obernberg Unterfranken, Germany, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΠΑΜΒΟΣ Σ. ΚΑΡΛΕΤΤΙΔΗΣ, 68 Andover Road, London N. 7, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 17-25 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή γραμματοσήμων και καρτών - ποστάλ.

Ο ΠΕΤΕΡ ΒΟΤΣΙΣ, (24 χρόνων), και ο ΤΑΣΟΣ ΒΟΤΣΙΣ, (26 χρόνων), Schloss Hotel Fuchsmühl 13A, Ope Bei Wiesau, Germany, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους, ηλικίας 18-26 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό το γάμο και τη μεταναστεύση. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΓΕΩΡΓ ΚΟΥΡΟΥΛΑΣ, M. Wilhelm Ruhr Althof St. 8, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-22 χρόνων, απ' όλη την Ελλάδα.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΙΒΕΡΙΔΙΣ, (24 χρόνων), Knappen Str. 607, Baesweiler Aachen, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας άνω των 16 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, γερμανική και ιταλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Κ. ΤΣΕΠΡΕΛΙΣ, (27 χρόνων), Rua La Lucas 71, Bras S. Paulo, Brasil, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ανεξαρτήτως ηλικίας και γνώσεως, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και ότι άλλο ηθελε προκύψει.

Ο ΝΙΚΟΣ ΡΑΠΑΔΙΜΟΣ, Bei Josef Bucher, Bergmann St. 35 München, Germany, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψης.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΗΑΤΖΙΤΗΜΙΣΤΟΥ, 236 Chatham Avenue London N.1, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες, ηλικίας 17-20 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΜΥΡΝΕΟΣ, 8 Rue Mandes Camp - Cesar, Alexandria, Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΥΝΟΒΑΚΙΣ και ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΤΕΔΑΚΗΣ, Bas. Ludwigshafen Rhein Gu. 527)23, Germany, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 17-22 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Τ. Α. Lavalleja 1550, Cordoba, Argentina, χημικοβιολόγος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψης.

Ο JOHN D. PATSIS, 20 Ashington Rd, London S.W.6, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο. Φωτογραφία ευπρόσδεκτη.

Ο ΑΝΓΕΛΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΣ, 229 Oheas Road, Pascoe Vale Melbourne, Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ηλικίας 18-24 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΜΕΝΤΖΙΣ, (25 χρόνων), Giessen Schützenstr. 28, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο.

Ο ΝΙΝΟΣ ΧΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΧΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, 39 Upham Park Rd London W.4, England, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Ελλάδα και απ' όλο τον κόσμο.

Ο ΦΩΤΙΟΣ ΣΤΥΛΛΙ, 236 Chatham Avenue, London N.1., England, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες, ηλικίας άνω των 19 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, 236 Chatham Avenue, London N.1., England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-25 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί τους απαντησούν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΗΑΡΑΛΑΜΟΣ ΑΚΚΟΙΝΟΓΛΟΥ, (18 χρόνων), Sisli Bosphori Siraz Cevizler Caddesi, Nur Apartman No 2, Istanbul, Turkey, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΡΕΠΟΥΣΣΙ, και ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΚΑΔΑΣ, V.G.F., Werk Obernberg Unterfranken, Germany, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΠΑΜΒΟΣ Σ. ΚΑΡΛΕΤΤΙΔΗΣ, 68 Andover Road, London N. 7, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 17-25 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή γραμματοσήμων και καρτών - ποστάλ.

Ο ΠΕΤΕΡ ΒΟΤΣΙΣ, (24 χρόνων), και ο ΤΑΣΟΣ ΒΟΤΣΙΣ, (26 χρόνων), Schloss Hotel Fuchsmühl 13A, Ope Bei Wiesau, Germany, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους, ηλικίας 18-26 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό το γάμο και τη μεταναστεύση. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΓΕΩΡΓ ΚΟΥΡΟΥΛΑΣ, M. Wilhelm Ruhr Althof St. 8, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 18-22 χρόνων, απ' όλη την Ελλάδα.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΙΒΕΡΙΔΙΣ, (24 χρόνων), Knappen Str. 607, Baesweiler Aachen, Germany, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας άνω των 16 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, γερμανική και ιταλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Κ. ΤΣΕΠΡΕΛΙΣ, (27 χρόνων), Rua La Lucas 71, Bras S. Paulo, Brasil, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ανεξαρτήτως ηλικίας και γνώσεως, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και ότι άλλο ηθελε προκύψει.

Ο ΝΙΚΟΣ ΡΑΠΑΔΙΜΟΣ, Bei Josef Bucher, Bergmann St. 35 München, Germany, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψης.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΗΑΤΖΙΤΗΜΙΣΤΟΥ, 236 Chatham Avenue London N.1, England, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες, ηλικίας 17-20 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΜΥΡΝΕΟΣ, 8 Rue Mandes Camp - Cesar, Alexandria, Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

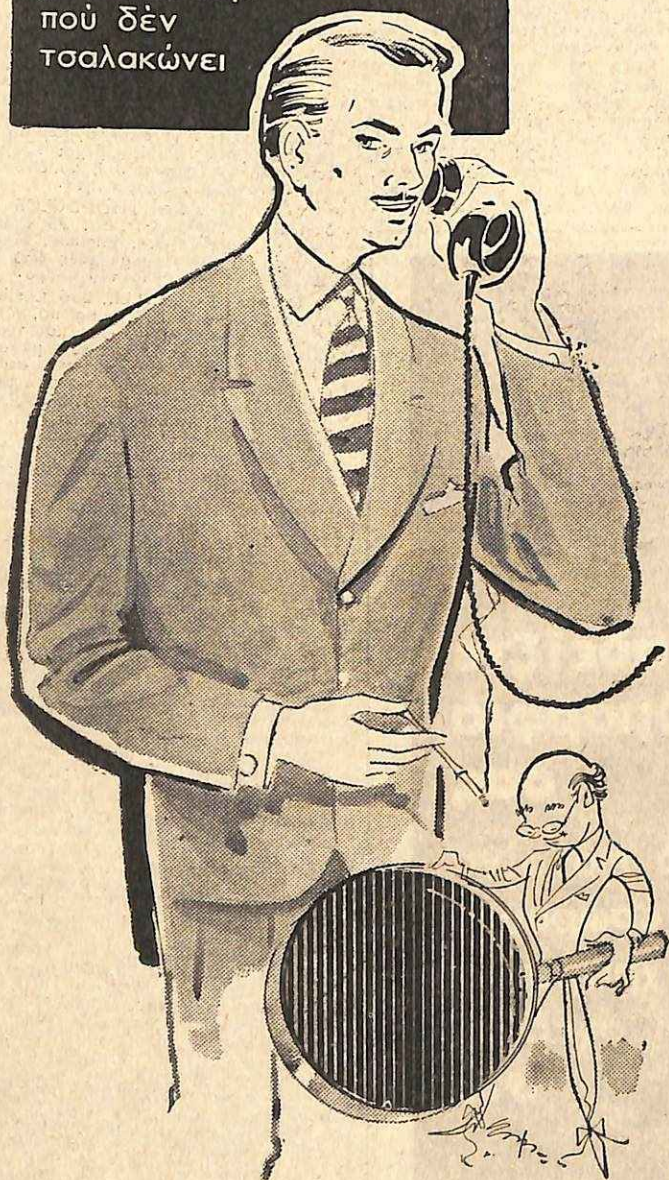
Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΜΥΡΝΕΟΣ, 8 Rue Mandes Camp - Cesar, Alexandria, Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΜΥΡΝΕΟΣ, 8 Rue Mandes Camp - Cesar, Alexandria, Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή ιταλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας, καθώς και την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΜΥΡΝΕΟΣ, 8 Rue Mandes Camp - Cesar, Alexandria, Egypte, θέλει ν' αλλη

DACRON®
POLYESTER FIBER

"Αφγο ντύσιμο
μέ κουστούμι
πού δέν
τσαλακώνει

ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ DACRON
55% DACRON — 45% εξαιρετικό μαλλί

- * Πλένονται άφροβα.
- * Δέν χρειάζονται σιδέρωμα.
- * Έχουν τριπλάσιο άντοχη από κάθε άλλο ύφασμα.
- * Πρακτικά, άνετα, δροσερά.
- * Στους υραιότερους συνδυασμούς χρωμάτων και σχεδίων.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ...
D A C R O N I N T E R N A T I O N A L

DACRON είναι το σήμα της DU PONT για την ύφανση πολυεστερική ύλη της. Μόνο η DU PONT παράγει το D A C R O N. Η DU PONT που επινόησε και το ΝΑΥΛΟΝ, δεν κατασκευάζει ύφασματα ή ενδύματα αλλά μόνο την πρώτη ύλη.

Quality

ΔΙΗΓΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ Μιχάλης δέν είχε παρό μονάχα ένα χέρι. Μ' αυτό κρατούσε την πίπα του, ό γερο-θαλασσοδίκυος.

Τόν γνώρισα στην Τουλόν, μαζι μ' άλλους παλιούς ναυτιζούς, ένα βράδυ, που οι άνανηρες είχαν πλημμυρίσει την ψυχή τους και τ' κρασί είχε χεντρίσει τις σκέψεις τους. Ιστορίες έρωτικές, ιστορίες θαλασσινές, γανάγια, φρονι, συνοδεύονταν από άναστεναγμούς κι από σκληρά χαμογέλα ή ρωϊσμού και φρίκης.

— Κι' έσένα, καπετάν-Μιχάλη, δέ σου συνέβη ποτέ τίποτα; τόν ρώτησα.

— Ναι, μου άπάντησε σά νά θύγανε έαφνικά από κάποιο έφιαλτικό όνειρο, ναι, γιατί μου συνέβη μιá φορά... μιá ιστορία...

— Τι κάθεται; Πές μας την! — Ο θαλασσοδίκυος μās κντάζεε όλους με μιá σκληρή ματιά, που καθορτίζε την άνάμνησι κάποιου δοματός. Ρούφηξε τó κρασί του, σκούπισε τά χείλη του και στεγρέωσε με τó μοναδικό χέρι του, τ' άοιστερό, την πίπα άνάμεσα στά δόντια του.

— Έχουν περάσει είκοσι χρόνια από τότε... άρχισε. Είχα γνωρίσει από ένα ταξίδι στη Σιγκαπούνη και πήγα ν' άναπαυθώ λίγες μέρες στο σατάκι μου, στο Μουριγιάν που τó είχα κληρονομήσει από κάποιο θείο μου.

— Τό πρώτο πρωί, που σηκώθηκα κι' άνοιξα τά παντζούρια μου, είδα νά βγαίνει στο παράθυρο τού άντικρυνού σπιτιού μιá όμορφη έαυθή γυναίκα. Χαμογέλασα, εύχαριστήμενος, που άποχτησα μιá όμορφη γειτόνισσα, γιατί είχε χρόνια νά νοικιαστή τó σπίτι εκείνο. Ντύθηκα, κατέβηκα στο χωριό και κάθισα στο καφενείο της πλατείας, νά πάρω τόν καφέ μου.

Γνώριζε όμως όλοένα μέσα στο μυαλό μου ή όμορφη γειτόνισσά μου... Στό τέλος, δέ βάσταξα πιά. Ρώτησα τόν καφετζή ποιός είχε νοικιασει τó γειτονικό σπίτι.

— Ο καπετάν Ζεράο, μου είπε εκείνος. Μά δέν τόν έχουμε δει καθόλου, ένα μήνα τώρα. Μονάχα τή γυναίκα του βλέπουμε, όταν βγαίνει και φωνίζει.

— Ο καπετάν Ζεράο!... Ο παλιός μου φίλος, παντρεμένος και γειτόνάς μου! Μά αυτό ήταν ύπεροχο... Έπερετε νά πάω νά τόν βοώ...

— Ποίν άκόμα τελειώσω αυτή τή σκέψη μου, είδα τή γυναίκα του νά βγαίνει από ένα μαγαζί, φορτωμένη με ψώνια. Σηκώθηκα άμέσως κι' έτρεξα νά τήν προφτάσω.

— Κυρία μου, τής είπα, είμαι ό γείτόνάς σας, ό καπετάν-Μιχάλης... — Α, ναι, άπάντησε εκείνη. Ο άντρας μου μου είχε μιλήσει πολλές φορές για σας...

— Βέβαια, είμαστε παλιοί φίλοι. Κι' ό,τι σκόλενα νάρθώ στο σπίτι σας, νά τόν δώ!

— Άδύνατον! μου είπε ζωηρά. Έσέρετε, είναι πολύ άρρωστος... πάσχει από νευροσθένεια. Γι' αυτό τó πάσχει τó ερμητικό αυτό σπύτι, στο Μουριγιόν... Μά σας ύπόσχομαι νά τού μιλήσω για σας... Χαίρετε, κύριε, χρόνια πολλά.

— Έλχε νυχτώσει πιά, όταν είδα νά φωτίζονται όλα τά παράθυρα τού άντικρυνού σπιτιού.

— Δέ μπορεί! είπα με τó νού μου. Όσο νεαρός κι' άρρωστος άν είναι ό Ζεράο, ή παλιά μας φίλια θά τόν ζήν νά με δεχτή.

— Κατέβηκα, τράβηξα πρós τó άντικρυνό σπίτι, άνοιξα τήν καγκελλόπορτα και μπήκα. Χτύπησα τήν άπέναντι πόρτα τού χώλου.

— Έμπρός! φώναξε κάποιος από μέσα.

— Άναγνώρισα τή φωνή τού Ζεράο. Προχώρησα και μπήκα σ' ένα σαλόνι.

— Ζεράο, είπα μπαίνοντας, τó φανταζόσασινά ποτέ πώς θά τήγανε νά συναντηθώμε, έπειτα από τόσα χρόνια... Είμαι ό καπετάν Μιχάλης.

— Α, τ' άποφάσισες, επιτέλους, νάρθης νά με δης; Τόλεγα έγώ στη γυναίκα μου... Καλά έκανες. Άπόψε μάλιστα έχουμει γλέντι... Περισμένο κάτι καλούς μου φίλους. Θά καθήσης και σύ, νά φάμε μαζί...

— Άκουγα τή φωνή τού Ζεράο, σ' όλο αυτό τó διάστημα, και γνρίζα τά μάτια μου δεξιά κι' άριστερά, γιά νά δω από πού μου μιλούσε, που βρισκότανε. Τόν άκούγα... μά δέν τόν έβλεπα!

— Κάθισε, καπετάν Μιχάλη, πρόσθεσε. Τώρα θάρθή κι' ή γυναίκα μου, νά με σηκώση από δώ πάνω... Δέν ξερείς τί χωρατατζού που είναι! Μ' έβαλε έδώ ψηλά

νύχτωσε, πάλι μου φίλε, συνέχισε, γιατί, όπως βλέπεις, δέν έχω χέρια. Κάνε μου όμως μιá χάρι: Σήκωσέ με από δώ κι' άκούμησέ με πάνω στο τραπέζι.

— Νόμίζα άκόμα πώς έβλεπα κανένα έφιαλτη... Πλησίονα όσόςόσο, άγγίξα τήν «προτομή» κι' άνατοίχασα. Δέν ήταν έργο γλύπτου, δέν ήταν ψεύτικο, αυτό τó κορμί, που δέν εί-ε χέρια και πόδια... Ήταν μαλακό, ζεστό, από σάρκα!

— Τό σήκωσα στά χέρια μου και τ' άκούμησα πάνω στο τραπέζι.

— Άντι γιά χέρια, ό Ζεράο είχε κάτι ποσομοιοσμένες τσιμπίδες, που τόν βοηθούσαν ν' άνασηκών τó κορμί του.

— Κατοικνλόντας πάνω στο κορμί του, γλύττωσε ως τó πάτωμα, άκούμησε χάρη τις σιδερένιες τσιμπίδες, που τόν βοηθούσαν νά προχωρή, κι' έξαφανίστηκε πίσω από μιá πόρτα.

— Τή στιγμή εκείνη, έμφανίστηκε ή γυναίκα του.

— Α, ήσθατε; μου είπε. Κάνετε άσχημα... Έγώ είχα τούς λόγους μου, που σας έμπόδισα. Περισμένο κάποιους φίλους... που είναι ένοχλητικοί χαμιά φορά...

— Τποσχεθήτε μου τούλάχιστον πώς θά φύγετε νορίς!

— Σας τó ύπόσχομαι, κυρία μου. Άλλά... δέ μπορώ νά μου πητε πώς ό φίλος μου βρισκόται σέ τέτοια γάλα; Τού συνέβη κανένα διατύχημα;

— Όχι, κύριε... τίποτα... — Άπλάδι, δέν έσέρετε τί τού συνέβη; Κι' όμως πρέπει νά τήπαθε, βέβαια, μετά τó γάμο σας...

— Είχε νυχτώσει πιά, όταν είδα νά φωτίζονται όλα τά παράθυρα τού άντικρυνού σπιτιού.

— Δέ μπορεί! είπα με τó νού μου. Όσο νεαρός κι' άρρωστος άν είναι ό Ζεράο, ή παλιά μας φίλια θά τόν ζήν νά με δεχτή.

— Κατέβηκα, τράβηξα πρós τó άντικρυνό σπίτι, άνοιξα τήν καγκελλόπορτα και μπήκα. Χτύπησα τήν άπέναντι πόρτα τού χώλου.

— Έμπρός! φώναξε κάποιος από μέσα.

— Άναγνώρισα τή φωνή τού Ζεράο. Προχώρησα και μπήκα σ' ένα σαλόνι.

— Ζεράο, είπα μπαίνοντας, τó φανταζόσασινά ποτέ πώς θά τήγανε νά συναντηθώμε, έπειτα από τόσα χρόνια... Είμαι ό καπετάν Μιχάλης.

— Όχι, κύριε. Πάρα πολύ νωρίς ήν καπετάν-Ζεράο, έτσι όπως ήν είδατε τώρα... Με συγχωρήτε όμως, πηγαίνω νά τόν βοηθήσω νά φορέση τó σμόκιν του.

— Μ' άφησε κι' έφυγε... Ήταν άνατον, μπορούσε ποτε μιá τούσα νεα κι' όμορφη γυναίκα, νά παντρευτή έναν άρρωστημένο, νά έπρόφτασα νά σκεφθώ περισσότερο, γιατί άκουσα κάποιον σόουλό στο χώρο. Ή πόρτα άνοιξε... κι' είδα νά προχωρούν μέσα στο σαλόνι άλλοι τέσσερις, ό ένας μετά τόν άλλο...

— Άλλοι τέσσερις άντρες, καλοντυμένοι... άλλα δίχως χέρια και πόδια! Στή θέσι των χεριών, είχαν δυό άραπάρες, που άκούμητούσαν στο πάτωμα, άνασηκών τó κορμί και τόκαναν νά προχωρή... Κλικ-κλικ, κλικ-κλικ, κλικ-κλικ... Τά τέσσερα αυτά άκρωτηριασμένα κορμιά, παρατάχθηκαν μπροστά μου.

— Ο ένας φορούσε χονρό μονόκλ, ό άλλος χονρά γυαλιά, ό τρίτος τó ίδιο, ό τέτατος τίποτα. Κι' οι τέσσερις μαζί με κντταζαν σάν περιεργο φαινόμενο.

— Ω, θά είσαστε στενός φίλος τού καπετάνιου, κύριε! μου είπε ό πρώτος.

— Οι άλλοι χαμογέλασαν.

— Συγγνώμη, κύριε, πρόσθεσε αυτός με τó μονόκλ. Μην εκπλήττεσθε που σας κάνουμε αυτή τήν ερώτηση... Άλλά ό καπετάνιος, όταν παντρεύτηκε, είχε όρ-

— Είδα μιá προτομή τού Ζεράο, δίχως χέρια και πόδια, που μιλούσε... —

— Καθένας πήρε τή θέση του. Κάθισα κι' έγώ...

— Φίλοι μου, είπε ό καπετάν-Ζεράο, ή φετινή συγγέντησί μας δέ μοιάζει με τήν περσινή... Πάντως, ή παρουσία τού φίλου μου δέ θά μās έμποδίσ νά γλεντήσουμε.

— Στράφηκε σέ μένα και πρόσθεσε: — Στην ύγειά σου, καπετάν-Μιχάλη! Στην ύγειά μου, φίλοι! Πιάσανε όλοι τά ποτήρια τους με τήν τσιμπίδα και τάρεραν στο στόμα τους.

— Δέ σέ βλέπω τόσο καλόκεφο, καπετάν Μιχάλη, συνέχισε ό Ζεράο. Σέ ήξερα άλλοτε πιο χαρούμενο... Άντάσα ίσως που μās βλέπεις σ' αυτή τήν κατάστασι; Τί τά θές... Ζούμε... Ποέπει νά ευθυμίσουμε... Μαζευτήκαμε, λοιπόν, έδώ όλοι οι παλιοί φίλοι, γιά νά γνίναμε όλοι έτσι!

— Κι' άρχισε νά μου διηγείται πώς είχαν καταντήσει σέ τέτοιο χαλί όλοι εκείνοι οι άνθρώποι.

— Όταν γνώρισε, επιτέλους, στην Ερώση, συμφώνησαν όλοι νά συναντιούνται μιá φορά τó χρόνο, γιά νά γιορτάζουν τή μέρα τής σωτηρίας τους... Τό πιο τρομερό όμως ήταν, ότι διατήρησαν από τότε στην άνάμνησί τους τή νύχι, στα γλέντια τους αυτά, δέν παύαίεσαν νά προσηνθενόται άναδελφίνο κρέας και νά τó τρώνε! Πώς; Από πού; Άγνωστο...

— Πάντως, ένα άπ' τά φηγάτα, που σεοβίρισε τó βράδυ εκείνο ή γυναίκα τού Ζεράο, μου φάνηκε κάποιό άλλοτιμικό στη νύχι! Τήν κντταζα. Τά χέρια τής ήταν σκεπασμένα με μακρόν πέτσινα γάντια...

— Τά μάτια μου πέρασε όσσορα στο νιατό. Φορούσε κι' αυτός πέτσινα γάντια... Παρέλεψα νά σας πώ πως, μέσα στη μακάβρια εκείνη άπόφασι τους, οι ναναγοί νά σεβίστην τή γυναίκα, καθώς και τά δυό χέρια τού γιατρού, που τού χροιάζονταν γιά νά κόβουν τά μέλη, που τούς χρησιμοποιαν γιά τροφή!

— Κύριοι, τούς είπε, έχω νά

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

«Είδα μιá προτομή τού Ζεράο, δίχως χέρια και πόδια, που μιλούσε...»

— Καθένας πήρε τή θέση του. Κάθισα κι' έγώ...

— Φίλοι μου, είπε ό καπετάν-Ζεράο, ή φετινή συγγέντησί μας δέ μοιάζει με τήν περσινή... Πάντως, ή παρουσία τού φίλου μου δέ θά μās έμποδίσ νά γλεντήσουμε.

— Στράφηκε σέ μένα και πρόσθεσε: — Στην ύγειά σου, καπετάν-Μιχάλη! Στην ύγειά μου, φίλοι! Πιάσανε όλοι τά ποτήρια τους με τήν τσιμπίδα και τάρεραν στο στόμα τους.

— Δέ σέ βλέπω τόσο καλόκεφο, καπετάν Μιχάλη, συνέχισε ό Ζεράο. Σέ ήξερα άλλοτε πιο χαρούμενο... Άντάσα ίσως που μās βλέπεις σ' αυτή τήν κατάστασι; Τί τά θές... Ζούμε... Ποέπει νά ευθυμίσουμε... Μαζευτήκαμε, λοιπόν, έδώ όλοι οι παλιοί φίλοι, γιά νά γνίναμε όλοι έτσι!

— Κι' άρχισε νά μου διηγείται πώς είχαν καταντήσει σέ τέτοιο χαλί όλοι εκείνοι οι άνθρώποι.

— Όταν γνώρισε, επιτέλους, στην Ερώση, συμφώνησαν όλοι νά συναντιούνται μιá φορά τó χρόνο, γιά νά γιορτάζουν τή μέρα τής σωτηρίας τους... Τό πιο τρομερό όμως ήταν, ότι διατήρησαν από τότε στην άνάμνησί τους τή νύχι, στα γλέντια τους αυτά, δέν παύαίεσαν νά προσηνθενόται άναδελφίνο κρέας και νά τó τρώνε! Πώς; Από πού; Άγνωστο...

— Πάντως, ένα άπ' τά φηγάτα, που σεοβίρισε τó βράδυ εκείνο ή γυναίκα τού Ζεράο, μου φάνηκε κάποιό άλλοτιμικό στη νύχι! Τήν κντταζα. Τά χέρια τής ήταν σκεπασμένα με μακρόν πέτσινα γάντια...

— Τά μάτια μου πέρασε όσσορα στο νιατό. Φορούσε κι' αυτός πέτσινα γάντια... Παρέλεψα νά σας πώ πως, μέσα στη μακάβρια εκείνη άπόφασι τους, οι ναναγοί νά σεβίστην τή γυναίκα, καθώς και τά δυό χέρια τού γιατρού, που τού χροιάζονταν γιά νά κόβουν τά μέλη, που τούς χρησιμοποιαν γιά τροφή!

— Κύριοι, τούς είπε, έχω νά

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

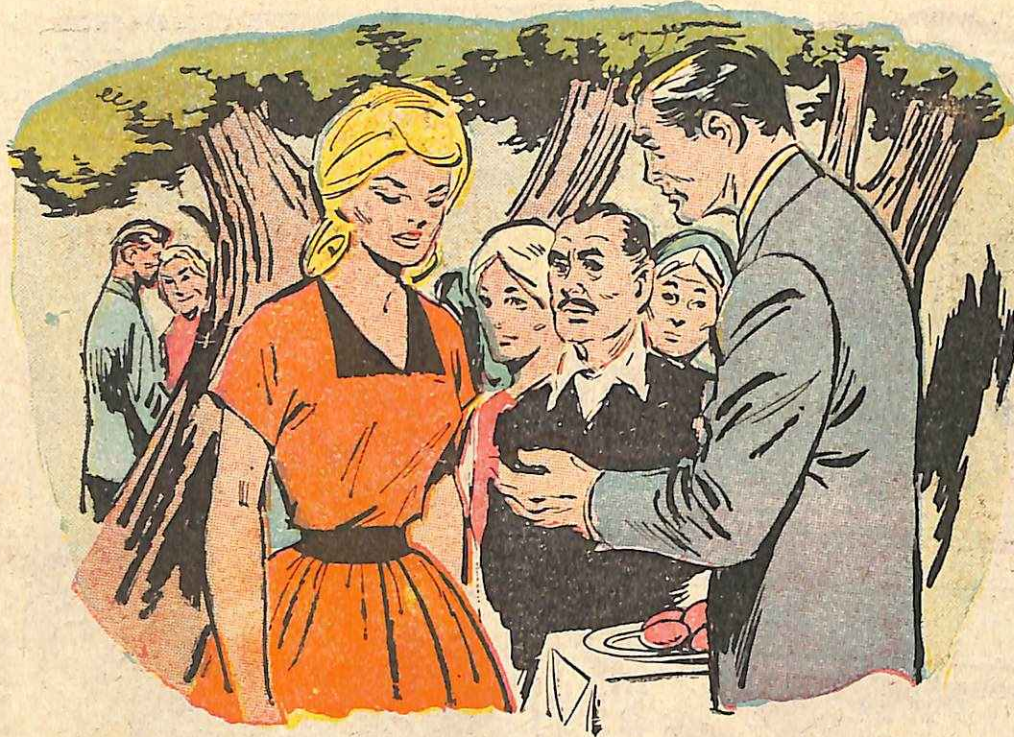
— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Είχε στρωθή ένα πολυτελέστατο

— Άννα, θέλεις να γίνης γυναίκα μου; τη ρώτησε ο Γιώτης.

ΕΚΕΙΝΗ τη νύχτα, τη νύχτα της 'Αναστάσεως, ο Γιώτης Μαλιόνης δεν πήγε στην εκκλησία. Έβαλε από νωρίς τ' αγκαράκι του, το Μίμη, να κοιμηθεί κι' εκείνος έσπλωσε σε μια πολυθρόνα, περιμένοντας ν' ακούση τις καμπάνες. Κιτάζε το ρολόι του. Ήταν πολύ νωρίς ακόμη: δέκα παρά τέταρτο...

Πάνω στο τραπέζι βρισκόταν ένα θυμιατό και τρεις λευκές λαμπάδες.

Τους έριξε μια ματιά, αναστέναξε βαθεία κι' ακούμπησε το κεφάλι του πίσω στην πολυθρόνα.

Τα κλειστά του μάτια δεν τον έμποδίζαν να βλέπει, να διακρίνει το κάθε τι μέσα στο σκοτάδι του μυαλού του. Με τα μάτια της φαντασίας του κυττούσε την περασμένη ζωή του.

Ο Γιώτης ήταν ένας λεοντόκορμος, μελαχροινός πενήνταχρονος, που σπούδασε χημικός, ποταζίδευσε δυ χρόνια στην Ευρώπη και που γύρισε μ' ένα σωρό γνώσεις, γιά να παραλάβει το εργοστάσιο σαπωνοποιίας του πατέρα του.

Η δουλειά άσπαχόλουσε πιο πολύ το Γιώτη, από τα γλέντια και την κοσμική ζωή. Γι' αυτό και σ' όλο αυτό το διάστημα ως τα σαράντα του χρόνια δεν είχε σκεφθεί καθόλου το γάμο.

Στο μεγάλο πατρικό σπίτι περνούσε τις περισσότερες βραδυνές ώρες διαδίδοντας βίσβλια και περιοδικά της ειδικότητάς του, γιά να δημιουργήσει κάθε τόσο και κάποιο νέο τύπο προϊόντος στο εργοστάσιό του.

Ο πατέρας του, που πήγαινε τυπικά μιά-δυο φορές την εβδομάδα στο εργοστάσιο, παρακολουθούσε άπλωσ κι' ευχαρίστησι τις προόδους του γιου του, κι' έβγαζε ικανοποιημένους, που παρέδωκε σε καλά και αξία χέρια τη συνέχισι της δουλειάς του.

Τις γιορτές και ιδίως το Πάσχα, πατέρας και γιός, περνούσαν την ημέρα τους μόνι, γιατί ο Γιώτης δεν γνώρισε τη μητέρα του από τα πολύ μικρά του χρόνια, καθισμένοι ο ένας αντίκρυ στον άλλο στο μεγάλο τραπέζι, που φρόντιζε γι' αυτό και γιά το όλο νοικοκυριό, μια ήλικωμένη υπηρέτρια.

Ο Γιώτης σηκώνονταν τσούγγριζε το αυγό του με το κόκκινο αυγό του πατέρα του, έλεγαν το «Χριστός 'Ανέστη», τυπικά, ο ένας σ' έναν άλλο και συνέχιζαν το φαί τους, όπως πάντα, όπως κάθε μέρα.

Έπειτα χώριζαν κι' ο καθένας έπαιρνε το αυτοκίνητό του και πήγαιναν άλλους προς την εξοχή, κι' άλλος προς τη θάλασσα.

Το σπίτι, η ζωή τους ήταν άδεια. Ούτε ένα χαμόγελο, ούτε λίγη ετυχία.

Ο πατέρας του είχε μερικούς φίλους της ηλικίας του και περνούσε μ' αυτούς τις καθημερινές ώρες του φαγητού. Ο Γιώτης δεν είχε δημουργήσει φίλους. Αυτό, όμως, δεν τον δυσαρεστούσε, ούτε ζήλευε την ετυχία των άλλων.

Το μόνο μέρος, που συναντούσε ο πατέρας νες ώρες του φαγητού. Οι κουβέντες τους ήταν λειάς και τίποτ' άλλο.

Εικοσιπέντε χρόνων άντρας παρέλαβε ο Γιώ. σαράντα — δεκαπέντε δώδεκ' άλλα χρόνια — πενήντα έξι — πέντε χρόνια, ρίχνοντας σ' αυτές δ-

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

και μέσα σ' ην γενική κατάπληξι των άλλων και του πατέρα του, τους ζήτησε να συλλάβουν γιά να τους πη.

— Μου δώσατε σήμερα, μιά μεγάλη χαρά! Θέλω να σας την ανταποδώσω μ' όλη μου την ψυχή. Μου λείπει μια νοικοκυρά από το σπίτι μου και μιά σύντροφος γιά να γίνη η μητέρα ενός παιδιού μου.

Σταμάτησε, έβγαλε από το μικρό δαχτυλό του ένα δαχτυλίδι με μπριλλάντι και συνέχισε:

— Αυτό το δαχτυλίδι είναι της μητέρας μου. Θέλω να το προσφέρω στη νέα, που διάλεξα ανάμεσα στις κοπέλλες του εργοστασίου μας και να της δώσω τη χαρά, όπως το θέλει η μέρα, μιάς καινούργιας αναστάσεως στη ζωή της.

Και προχωρώντας σταμάτησε μπρος στην όμορφη ξανθή κοπέλλα:

— Άννα, θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

Όλων τα μάτια είχαν καρφωθεί στο πρόσωπο της κοπέλλας, που με κοκκινίζει και τον κίτταζε. Κατόπιν δυ δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά της κι' άπλωσε το χέρι της γιά να της φορέσει το δαχτυλίδι. Χειροκροτήματα και ευχές έκλυψαν αυτήν την απροσδόκητη σκηνή: ένας πλούσιος εργοστασιάρχης διάλεξε γιά γυναίκα του μιά φτωχούλα εργάτρια.

Το γλέντι συνεχίστηκε σ' όν κήπο μιά ώρα ακόμη κι' έπειτα ο Γιώτης κάλεσε όλους πάνω στο σπίτι του να τους κερήσει γιά τους άρραβώνες του.

Σε δυό μήνες γίνθηκαν οι γάμοι και το γαμήλιο ταξίδι κι' η ζωή του άντρου συνεχίστηκε εύτυχισμένη, αλλά έγινε ακόμη πιο ευτυχισμένη όταν γεννήθηκε κι' ο Μίμης, το αγόρι τους. Η Άννα όμως δεν στάθηκε τυχερή να χαρή την ετυχία αυτή σ' όλη της τη ζωή.

Πάνω στα τρία χρόνια πέθανε ένα πρωινό, ε.

Η ημέρα της Αναστάσεως

λες τις σκέψεις του, όλο το διαβέσιμο χρόνο της ημέρας του.

Και μιά χρονιά, ο Γιώτης βγήκε γιά πρώτη φορά από τις συνήθειές του, όταν ο προϊστάμενος του εργοστασίου παρουσιάστηκε τη Μεγάλη Πέμπτη να του πη, πως το προσωπικό του εργοστασίου είχε αποφασίσει να γιορτάσει την ημέρα του Πάσχα μέσα στο μεγάλο κήπο του νέου τους εργοστασίου.

Πενήντα άντρες και γυναίκες με τις οικογένειές τους θύμησαν τ' αρνιά και θα γλεντούσαν αδελφικά αυτή την ημέρα.

Ο Γιώτης χαμογέλασε, σκέφτηκε λίγες στιγμές και σ' αν μιά λαμπί να φώτισε όλη τη μοναξιά της ζωής του, πρότεινε κάτι άλλο, κατι καλύτερο:

— Σας προσκαλώ όλους να ψήσετε τ' αρνιά, και να γλεντήσετε σ' όν κήπο της βίλλας μου, όπου δε θα σας λείψη τίποτα. Θα φροντίσετε μόνοι σας γιά όλα, γιατί εγώ δεν έχω προσωπικό στο σπίτι. Όλα τα έξοδα θ' αναλάβω εγώ.

Και γράφοντας ένα ποσό σε μιά επιταγή την έδωσε σ' όν προϊστάμενο του εργοστασίου του, με τη σύστασι να μη λείψη τίποτα.

Ήταν η πρώτη φορά που ξανοιγόταν ο Γιώτης σ' όλη ζωή. Από το πρωί εκείνης της Κυριακής του Πάσχα παρακολουθούσε από τη βεράντα της βίλλας του όλες τις ετοιμασίες, που γίνονταν στο μεγάλο κήπο με τα πανύψηλα δέντρα, το ψήσιμο των αρνιών σ' όλη τη μικρή όρχηστρα, που είχαν φτιάξει μόνοι τους οι εργάτες.

Ναί, κάτι το καινούργιο έμπαινε σ' όλη ζωή του, κάτι το αλλοιότιμο που τον ευχαριστούσε και του έφερνε μιά αγαλλίασι σ' όλη ψυχή.

Έπειτα κατέβηκαν, ο πατέρας του κι' αυτός σ' όν κήπο, χαϊρέτησαν με το «Χριστός 'Ανέστη» ένα-ένα όλους τους εργάτες τους και τα μέλη της οικογένειάς τους, τσούγγριζαν αυγά με όλους και χόρευαν μαζί τους. Έπειτα καθήσαν στο μεγάλο τραπέζι, που τόχαν ετοιμάσει πρόχειρα και γλεντήσαν μαζί τους ως τ' απόγευμα.

Την ημέρα εκείνη άλλαξαν έντελώς κι' οι ψυχικές διαθέσεις του Γιώτη. Ερωτεύθηκε μιά άπ' όλης τις εργάστρες, μιά πολύ θύορη κοπέλλα, που τραγουδούσε ωραία και, που χόρευε μαζί του πολλές φορές.

Με τη διαφορά ότι αυτή ήταν είκοσι χρόνων κι' εκείνος σαράντα. Μεγάλη η διαφορά, μα ο Γιώτης ένιωθε τ' όν έαυτός του πολύ νέος, γιατί η καρδιά του φλογίστηκε και φούντωσε με μιάς δίνοντας του μιά νεότητα αφρημένη, γεμάτη ελπίδες γιά το μέλλον.

Έτσι, μιά ώρα πριν να τελειώσει το γλέντι...

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΣΤΑΜΠΑΤΑ

ΕΦΤΑΣΕ η στιγμή, που θα κάνουν την εμφάνισι τους τα σταμπάτα. Η μόδα, όμως, παρουσιάζοντάς τα, βρίσκει τρόπο να τους δώσ' η μιά μοντέρνα πνοή.

Τα έφετείν' σταμπάτα, είτε τα βλέπουμε σ' όν κήπο, είτε σ' όν μεταξωτά, εμφανίζονται σ' όν σχέδια άνανμχτα, που καλύπτουν κάποτε όλο το ύφασμα, χωρίς να μπορούμε να ξεχωρίσουμε ένα ώρισμένο φόντο.

Επίσης, τα χρώματά τους θα είναι ένας συνδυασμός πολλών αποχρώσεων, άλλοτε σε πολύ χτυπητούς κι' άλλοτε σε απαλότερους τόνους.

Με την άνοιξη, που σ' όν λίγο θα μ' ας φέρη το καλοκαίρι, όλα τα σταμπάτα θα τα δούμε σ' όν μορφα φορέματα. Άλλα θα είναι πολύ απλά σ' όν κόψη σεμνιέ και άλλα πιο άνανμχ, γιά να μπορούν να φοριούνται τις απογευματινές και βραδυνές ώρες. Τόσο τα μ'ν, όσο και τα δέ, γίνονται με κορσά, χωρίς μανίκια, ενώ ο λαμύς θα έχη πολύ περιορισμένο άνοιγμα.

Γαυκάδες από το ίδιο σταμπάτο, ιδίως στα μεταξωτά, θα εμφανίζονται ντραπαριστοι και δετοί έμπρός.

Η γοαμνή σ' όν φοβότες θα είναι άνετη και ως έπ' το πλείστον με σούδες γύρω σ' όν μέση. Μιά τελευταία νότα της μόδας άνανμχιστά τις ζώνες με μιά χοντρού αλυσίδα άσημνιέ η χοντρού, ανάλογα με το τι ταιριάζει σ' όν εμφάνισι.

ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΝΤΕ — ΠΙΕΣ

Έκτός από τα φορέματα, που θα χρησιμοποιούν κάθε είδος σταμπάτων, θα έχουμε και κομψότερες μπλουζές, που θα φοριούνται και μέσα από τη φούστα κι' άπ' έξω, οχιές σ' όν κατάνες. Θα συμπληρώνουν τα ντε-πιές φούσας και βέστας.

Φουσιέ, σ' όλη την περίπτωσι, το ύφασμα του ντε-πιές, κοτονάντ, ή άλλο, θα είναι πάντα μονοχρόμο. Η σταμπάτα μπλουζά θα θυμίζει το σύνολο, έναμονίζοντας το συνδυασμό των χρωμάτων της με την απόχρωσι του ντε-πιές.

Πολλές άπ' αυτές τις μπλουζές, γίνονται χωρίς μανίκια, ενώ, άνανμχως, έχουν κλειστους λαμύς, με μιά λοξή η ντραπαριστή φάσα γιά τελείωμα. Η φάσα αυτή δένει μπροστά ή στο πλάι.

Οι μπλουζές, που ακολουθούν τον τύπο κατάνες, γίνονται έντελώς οχιές, δηλαδή χωρίς ζώνη και με μιά έλαφρά μόνο υπογραμμισι της μέσης. Οι μπλουζές όμως, που φοριούνται μέσα από τη φούστα, έχουν ένα έλαφρό μπουφάν.

Κοντά σ' όν σταμπάτες μπλουζές, ιδιαιτέρως της μόδας θα είναι και οι οντέ μπλουζές, με φαρδεές ραβδώσεις, όπου έχει πάντα τη θέσι του το λευκό. Οι μπλουζές αυτές είναι μάλλον σπορτίβ και, γιά το λόγο αυτό, ακολουθούν τον σπορτίβ σεμνιέ, με μανίκια τρουά-κάρ, που καταλήγουν σ' όν φαρδύ ποναριέ. Το άνοιγμα του λαμύ γίνετα μντεο και συμπληρώνετα από ένα μεγάλο γιακά. Κάποτε, αυτές οι μπλουζές παρουσιάζουν το σκέτοσο μ' ας φαρδεές ζώνες, από το ίδιο ονγωτό ύφασμα, με τις γοαμνές διαγώνες.

Άριστά: Ντε-πιές καροδάτο με έ-βαξέ φούστα και βέστα - μπολερό. Δεξιά: Ντε-πιές μονόχρωμο με σταμπάτη μπλουζά.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΤΥΠΟΙ ΝΤΕ - ΠΙΕΣ

Όχι μόνο την άνοιξη, αλλά και το καλοκαίρι, τα ντε-πιές θ' αποτελούν τη βάση, θα μπορούσαμε να πούμε, της γυναικείας εμφάνισης. Γι' αυτό και η μόδα μας παρουσιάζει τέτοια ποικιλία.

Άλλοτε κυριαρχεί η εδαξέ γραμμή κι' άλλοτε βλέπουμε καθαρή ευθεία. Και οι δύο αυτές γραμμές έχουν τη χάρη τους. Έτσι, μπορείτε να διαλέξετε, κι' αν σ' αρέσει καλύτερα. Αυτό, άλλωστε, είναι και το μεγάλο προσόν της μόδας, ότι μπορεί η κάθε γυναίκα να την ακολουθή πιστά και συγχρόνως να την προσαρμόσει στη σιλουέττα της, στον τύπο της. Ν' αναδεικνύει την κομψότητά της, ή και... να κρύβει μερικώς τυχόν ατέλειες.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΩΡΑΙΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Έπιωφελήστε απ' αυτή τη ρευστότητα της μόδας:

Αν είστε ψηλή και λεπτή, μη διστάσετε να διαλέξετε τα ντε-πιές, που παρουσιάζουν ίσια γραμμή. Το εθύγραμμο της φούστας, που θα συνοδεύεται από την επίσης εθύγραμμη βέστα, θα τονίσει ακόμη περισσότερο την κομψότητα της σιλουέττας σας. Στην ίσια γραμμή βλέπουμε συχνά τις βέστες αρκετά κοντές, να πέφτουν μπροστά ελεύθερες, χωρίς κοίμπωμα.

Ένα σκέτο στο μάλιστα συνίσταται στο να σχηματίζουν τα δύο κάτω μπροστινά της βέστας διαγώνια στρουγγυλεμένη γραμμή. Ο τύπος αυτός της βέστας συμπληρώνεται στο λαιμό με γιακά, που έχει ως συνέχεια ρεβέρ.

Αλλ' αν δούμε και την εδαξέ γραμμή, που ταιριάζει σε οιαδήποτε σιλουέττα: Στις λεπτές, γιατί... απλούστατα, όλα τους πηγαίνουν, και στις παχουλές, γιατί υπογραμμίζει λιγότερο το πάχος τους.

Εδώ οι φούστες γίνονται φαρδιές, άλλοτε με πιέτες, τσακιστές, άλλοτε με πιέτες ελεύθερες κι' άλλοτε με βαθιές πένες.

Μ' ένα παρόμοιο τύπο φούστας, η βέστα γίνεται σε γραμμή μπολερό, άνετη ιδίως προς τα πάνω και με τάσι στενέματος προς τα κάτω.

Καλή είναι επίσης η κόψη κμονό, με τα μανίκια κοντά πάνω από τους αγκώνες.

Ο λαιμός κλείνει στρουγγυλά και κοιμπώνει χωρίς γιακά μ' ένα κοιμπό ψηλά στη ρίζα του λαιμού, αφήνοντας τη βέστα ελεύθερη ως κάτω.

Χρησιμοποιούμε γι' αυτά τα ντε-πιές καντριγιέ κοτονάντ ή και ραβδωτές.

ΑΠΛΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Η εποχή εύνοει ιδιαίτερα τα απλά φορέματα, που φοριούνται εύκολα, όλες τις ώρες της ημέρας. Θα δούμε πολλά χωρίς μανίκια, κι' άλλα με μανίκια κοντά, σε κόψη κμονό, ή με μανικολόλησι. Τα καθαρώς σεμιά όμως ακολουθούν τη γραμμή ραγλάν.

Ένα τέτοιο μοντέλο, πολύ κομψό στην απλότητά του, έχει το κορσάκι σταυρωτό, μ' ένα ζευγος κοιμπιά, στο σημείο που τελειώνουν τα ρεβέρ. Η φούστα, μολονότι εθύγραμμη στην εμφάνισι, παρουσιάζει άνεσι, γιατί έχει μπροστά μια βαθιά κοψίμπια, που φιλοξενεί και τις δύο κορυφές τσέπες, μ' ένα φανερό τελείωμα.

Μία ζώνη με άγκυρα, από το ίδιο ύφασμα, σφίγγει τη μέση κάτω από το ελαφρό μπουφάν του κορσάκι.

Άλλα φορέματα είναι ακόμη πιο απλά στη γραμμή τους. Το κορσάκι σχηματίζει στρουγγυλό κλείσιμο στο λαιμό, με κοιμπωμα ως ένα σημείο, είτε μπροστά, είτε στην πλάτη.

Πάνω από τη μέση βλέπουμε πάλι ένα ελαφρό μπουφάν. Όσο για τη φούστα, είναι εθύγραμμη, αλλά άνετη, με σουρίτσα στη μέση, ή με ελεύθερες πένες. Στη γραμμή αυτή ταιριάζουν τα κοντά μανίκια.

Μαζί με τα μπουφάν, που βλέπουμε σε δοιμένα κορσάκι, έχουμε και κορσάκι εφαρμοστά. Έτσι βλέπουμε σ' ένα μοντέλο το χωρίς μανίκια κορσάκι να κατεβαίνει εφαρμοστό προς τη μέση, σχηματίζοντας δύο διαγώνιες πένες από το στήθος στις πλάινες ραφές. Η φούστα, σ' αυτή την περίπτωση, γίνεται έντελως εθύγραμμη, την απαιτούμενη άνεσι στους γοφούς. Μία νουν σε κορσάκι, να πέφτουν στο ένα πλάι.

Ένα άλλο πάλι μοντέλο έχει το κορσάκι εφαρμοστό και σχηματίζει μια γραμμή ελαφρώς μακροτάλη. Αυτό επιτυγχάνεται με μια επένδυση, κάτω από τη μέση. Η φούστα συνεχίζεται εδαξέ, με βαθιές ελεύθερες πένες στην ένωση της με το κορσάκι.

1) Κορσάκι φόρεμα μακροτάλο. 2) Φούστα με κοψίμπια και ριχτή καζάνα. 3) Εθύγραμμο φόρεμα με δετή ζώνη. 4) Το σκέτο του μπουφάν κορσάκι. 5) Σεμιά με ραγλάν κορσάκι. 6) Ριχτό άνετο επανωφόρι με δέσιμο στο λαιμό. 7) Επανωφόρι σε γραμμή ρεβιγκότας.

ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΖΑΚΕΣ

Πολύ της μόδας, μεταξύ των άλλων, θα είναι επένδυση ο συνδυασμός φούστας και καζάκας, που είναι κι' αυτός ένα άλλο είδος ντε-πιές.

Αποτελεί μια παραλλαγή δλοκλήρου του φορέματος και φοριέται με την ίδια εύκολα κάθε ώρα της ημέρας, ανάλογα με το ύψος, που θα χρησιμοποιήσουμε.

Για τα πρώιμα είναι ιδιαίτερα της μόδας οι φανταζι κοτονάντ κι' ανάμεσα σ' αυτές πολ-

λά πλ-καρόφ και καντριγιέ, σε διάφορους χρωματισμούς.

Όσο για την κόψη του συνόλου, επιδιώκεται η εδαξέ γραμμή. Πολύ της μόδας θα είναι οι φούστες με κοψίμπια πιέτες, που είναι πιασμένες ως ένα σημείο κι' έπειτα αφήνονται ελεύθερες, ώστε ν' ανοίγουν προς τα κάτω.

Η καζάνα, που συμπληρώνει το σύνολο, πέφτει ίσια σ' ένα μέσο μήκος, με πένες κάτω από το στήθος, ώστε να υπογραμμίζεται ελαφρά η μέση. Ένας στρουγγυλός άνετος λαιμός και κοντά μανίκια τη συμπληρώνουν.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Όταν λέμε άνοιξη, έννοούμε και καλοκαίρι. Τα επανωφόρια, λοιπόν, που θα φορεθούν τις δύο αυτές εποχές, είναι όμοια. Θα έχουν διάφορες γραμμές, αλλά ένα κοινό χαρακτηριστικό: Θα είναι άνετα προς τα κάτω. Σε μερικά το φάρδος αρχίζει από τους ώμους, ενώ σε άλλα το φάρδος αρχίζει από τη μέση και κάτω, δηλαδή όπως το στύλ ρεβιγκότας.

Είναι και τα έντελως ριχτά επανωφόρια, που δε κοιμπώνουν και συγκρατούνται μόνο από μια φάσα γύρω στο στρουγγυλό λαιμό. Η φάσα δίνει μπροστά.

Οι όμοι είναι πάντα ριχτοί και οι μασχάλες άνετες.

Σ' αυτού του τύπου τα επανωφόρια, οι τσέπες μπαίνουν κάθες, κοφτές.

Στον τύπο ρεβιγκότας, το άνοιγμα του λαιμού είναι το κλασσικό, με το γιακά και τα ρεβέρ. Τπάρχουν επίσης μεγάλες εξωτερικές τσέπες.

Όλες οι κοτονάντ είναι κατάλληλες γι' αυτό το είδος των επανωφοριών, τόσο οι μονόχρωμες, όσο και οι φανταζι, σε ζωηρά πάντα χρώματα. Ιδιαίτερα θα δούμε πολλά ζωηρά κόκκινα, κίτρινα και μπλέ.

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Οι ψάθες έχουν πρό πολλού κάνει την εμφάνισι τους, σε ποικιλία σχημάτων.

Θα φορεθούν και οι μεγάλες φόρμες, αλλά και οι μικρές: Κανονιέ, μπρετόν, κλός και τόκες.

Οι τεπέδες είναι ψηλές και σε σχήμα μπουλ.

Τα περισσότερα καπέλλα φοριούνται προς τα πίσω και οι ψάθες είναι χοντρές, οι γνωστές ως «παγιασόν».

ΚΟΝΤΕΣ ΒΕΣΤΕΣ

Έντελως άνοιξιακά στη γραμμή τους κι' ακόμη περισσότερο καλοκαιρινά, θα μπορούσαμε να πούμε, είναι τα ντε-πιές, που η μόδα μας παρουσιάζει αυτή την εποχή.

Το κύριο χαρακτηριστικό τους είναι οι κοντές βέστες, που άλλοτε μόλις προσπερνούν τη μέση, φτάνοντας τη γραμμή των γοφών, άλλοτε είναι κοντές σά μπολερό.

Και με το ένα μήκος και με το άλλο ακολουθούν τη ριχτή γραμμή, ριχτή και συγχρόνως εθύγραμμη, χωρίς υπερβολή όμως.

Βλέπουμε, έξ' άλλου, την τάσι στο να ταυτίζεται το μήκος των μανικιών με το μήκος της βέστας. Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει τρουά-κάρ μανίκια.

Το μήκος της βέστας είναι περιορισμένο, καθώς ελπιαμε, ούτε δεσμεύει τη γραμμή της φούστας. Γι' αυτό οι φούστες, που συνδυάζονται με τις κοντές βέστες είναι τότε εδαξέ, με πιέτες ή κλός ή και εθύγραμμες, με τάσι μάλιστα στενέματος προς τα κάτω.

Το άνοιγμα του λαιμού στις βέστες είναι και στρουγγυλό και μυτερό.

Με το στρουγγυλό άνοιγμα, αποφεύγουμε το γιακά. Με το μυτερό γιακά και ρεβέρ είναι σχεδόν απαραίτητα.

Όσο για τα κοιμπιά, η μόδα τα θέλει τοποθετημένα σε άραιες αποστάσεις. Έτσι, στις κοντές βέστες βλέπουμε το πολύ δύο κοιμπιά και κάποτε μόνον ένα, στη βάση του λαιμού, όταν το άνοιγμα είναι στρουγγυλό.

Μην παραλείψετε να φαιδρύνεται μ' ένα στόλιωμα το ρεβέρ της βέστας σας: ένα μπουκετάκι, ένα κόσμημα ή και ένα άνθος.

Ριγέ μπλούζα με μεγάλο γιακά.

ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΑΝΤΩ

Τα ελαφρά μαντώ, που σ'ας παρουσιάσαμε την άνοιξη, θα φορεθούν και όλα το καλοκαίρι, δηλαδή όσο το επιτρέπει... η ζέση.

Θα είναι και ριχτά και εθύγραμμα, αλλά πάντοτε θα πέφτουν με μια σχετική άνεσι στο σώμα. Πολλές φορές, θα τα βλέπουμε να πέφτουν ελεύθερα, χωρίς κανένα κοιμπό, που να τα δεσμεύει. Άλλοτε πάλι μ' ένα κοιμπό στη ρίζα του λαιμού, κι' άλλοτε με δύο ή τρία κοιμπιά.

Πολύ της μόδας θα είναι και το πλάγιο κοιμπωμα, με το γιακά στρουγγυλό, ακολουθώντας τη γραμμή του κλεισίματος στα πλάγια.

Στα εθύγραμμα επανωφόρια, θα δούμε συχνά και μια στενή ζώνη, τοποθετημένη κάπως μακροτάλη. Θα εφάπτεται του επανωφοριού, χωρίς να το σφίγγει. Ένας φιόγκος «σαπελιέ» θα τελειώνει τη ζώνη μπροστά.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΟΡΕΜΑ

Τα ελαφρά φορέματα της εποχής θα έχουν συχνά ως συμπλήρωμα ένα ομοιόμορφο επανωφόρι, ή σ' ένα χρώμα, που να εναρμονίζεται με το φορέμα.

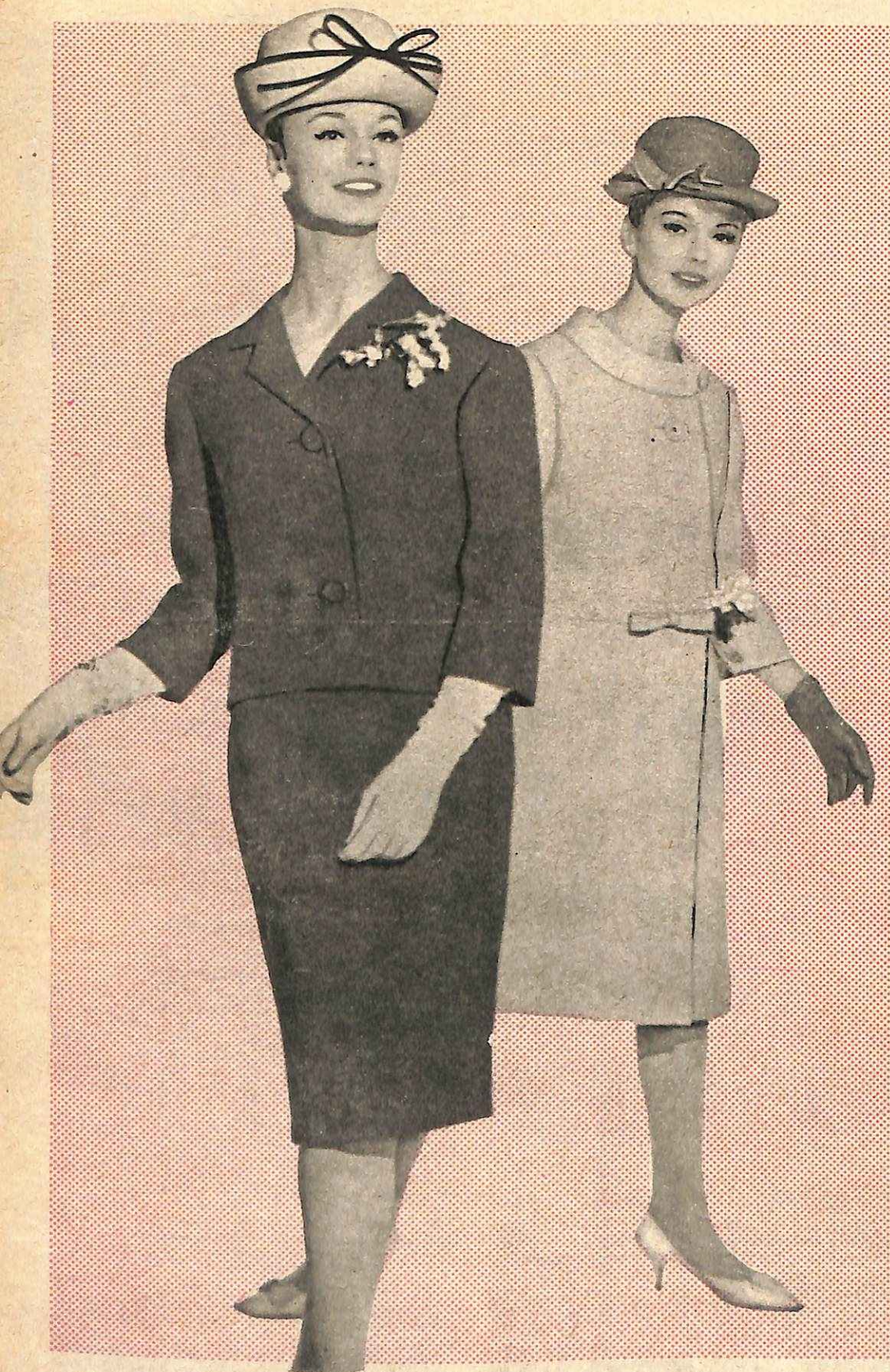
Η ελαστικότητα αυτή της μόδας, θα σ'ας επιτρέψει να συνδυάζετε ένα επανωφόρι με δυο και τρία φορέματα, τότε εφαρμόζοντας τον ένα συνδυασμό, τότε τον άλλο.

Συχνά, στα διαφορετικά αυτά επανωφόρια, βλέπουμε τη φόρα τους να έχει το χρώμα του φορέματος και το ίδιο το επανωφόρι να έχει τελείωμα στο μπροστινό άνοιγμα, σαν του φορέματος. Το ίδιο και στο λαιμό, καθώς και στα μανίκια.

Ο συνδυασμός εθύγραμμων φορέματος και ριχτού επανωφοριού είναι πολύ της μόδας. Το φορέμα δε θα έχει μανίκια, ή θα έχει κοντά.

Το άνοιγμα του λαιμού στο ένα ή το άλλο σχήμα, θα είναι ιδιαίτερα τονισμένο.

Τα μανίκια των επανωφοριών είναι τρουά-κάρ και άνετα προς τα κάτω, πολύ χαμηλά δε εφαρμοσμένα στους ώμους. Τα στρουγγυλά άνοιγματα θα είναι πολύ της μόδας, αλλά πάντα σε άνετη γραμμή.

Οι τσέπες γίνονται, ως επί το πλείστον, εξωτερικές, αλλά δεν αποκλείονται και οι κοφτές, οριζόντιες, κάθετες και διαγώνιες.

Η ΑΠΛΗ ΓΡΑΜΜΗ

Πολύ απλά στη γραμμή τους θα μάς εμφανισθούν τα φορέματα της εποχής. Είτε είναι ευθύγραμμα, είτε έχουν φάρδος στη φούστα, ιδίως προς τα κάτω, θα έχουν κορσάκ πολύ απλά, χωρίς μανίκια ένιστε, και με ανοίγματα στοργγυλά.

Η μόδα όμως της πιέττας ερχεται συχνά να προσθέσει μία ποικιλία στα κορσάκ. Κι' έτσι βλέπουμε το μπροστινό του κορσάκ να στολίζεται με πλαστρον, δλο με λεπτά πιεττάκια. Εκείνο, που χαρακτηρίζει ανοιξιάτικα και καλοκαιρινά φορέματα, θα είναι οι χρωματισμοί

τους, πάντα σε εϋθυμους τόνους, όπως το θέλει η εποχή. Ζωηρές αποχρώσεις και συγχρόνως δλη ή γκάμμα των παστέλ.

Μαζί με αυτά τα μονόχρωμα φορέματα, θα δούμε και όλων των ειδών τα φανταζί: Σταμπάτα, σε ζωηρές αναμίξεις χρωματισμών, και άλλοτε δίχρωμα μόνο. Επίσης, πολλά καρυκεδάτα και γεωμετρικά σχέδια.

Ο συνδυασμός άσπρου και μπλέ, ή άσπρου και μαύρου, θα είναι ιδιαίτερος της μόδας. Ή τοποθετησι της μέσης ποικίλλει. Θα τη βλέπουμε στην κανονική της θέσι, με ζώνη, που την υπογραμμίζει. Άλλα θα τη βλέπουμε και χαμηλά τοποθετημένη με το κορσάκ, να επεκτείνε-

Φασόνε φόρεμα με κουμπιές.

Άριστο ερά: Ντέ—πιές με ίσια φούστα και κοντή βέστα. Δεξιό: Άνοιξιάτικα επανωφόρι, που κουμπώνει στο πλάι.

ται ως τους γοφούς.

Ποικιλία επίσης παρουσιάζει η ένωση του κορσάκ με τη φούστα. Είναι ποτε οριζόντια, ποτε διαγώνια. Δε θα ύστερη όμως και η κοντόταλη γραμμή.

Οι ζώνες επίσης θα παίξουν σημαντικό ρόλο στα φορέματα. Θα περιορίζουν το μήκος του κορσάκ και θα δίδουν πολλές φορές την εντύπωση του κοντόταλλου.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Καθώς ξέρομε, η μόδα παρουσιάζει πάντα αντιφάσεις και ο κανόνας αυτός είναι πιο πολύ παρά ποτέ, αίσθητός. Έτσι, ενώ, καθώς είπαμε παραπάνω, μεγάλη απλότης χαρακτηρίζει τα φτερινά φορέματα, αυτό δεν εμποδίζει να βλέπουμε διάφορα σκέρτσας, που προσδίδουν μία έντελως νεωτερικη έντυπωση.

Οι διπλές φούστες είναι ένα απ' αυτά τα σκέρτσας, ιδίως στα κάπως άμπιγιέ φορέματα.

Η φούστα δηλαδή του φορέματος, είναι εϋθύγραμμη, αλλά συνοδεύεται κι' από μία δεύτερη φούστα, κοντύτερη και φαρδύτερη. Γίνεται δε αυτή η δεύτερη φούστα και ασύμμετρη, με τάσι να είναι κοντύτερη μπροστά και πιο μακριά πίσω.

Σε αντίθεση, εξ άλλου, με τα φορέματα, που έχουν την έντελως μονοκόμματη γραμμή, έχουμε κι' εκείνα που σχηματίζουν στα κορσάκ τους ένα άρκετά τονισμένο μπουφάν, συχνά μεγαλύτερο πίσω παρά εμπρός.

Άριστο ερά: Τουαλετίτσα με μπουφάν κορσάκ. Δεξιό: Τε ριχτό επανωφόρι, που την συνοδεύει.

Άλλο σκέρτσο επίσης για τουαλέτες, είναι να ποικίλλεται η ίσια γραμμή από ένα ή δυό ελεύθερα πανώ, που πέφτουν στην πλάτη, ξεκινώντας από τους ώμους, ή και μόνο από τον ένα ώμο.

Σε πιο απλά φορέματα, εκείνο που ερχεται ν' αφαιρέσει κάτι από την απλότητά τους και να τους προσθέσει ένα σκέρτσο, είναι τα πλούσια δεσμάτια. Πότε ένας μεγάλος φλόγκος, δεμένος κάτω από τον κατεβαστό γιακά, πότε τοποθετημένος στον ένα ώμο, πότε μία ντραπαριστή ζώνη, που δένεται στο πλάι και αφήνει τις άκρες να κρέμονται σχεδόν ως το τέλος της φούστας.

ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΖΑΚΕΣ

Ο συνδυασμός φούστας και καζάκας θα είναι και αυτός από τις χαρακτηριστικές μόδες της εποχής. Είναι ο συνδυασμός, που εινουε ι-διαίτερος τις κοτονάντ. Άλλοτε στη μονόχρωμη εμφάνισή τους κι' άλλοτε στη φανταζή, όπου τα σταμπάτα παίξουν το σποινδαίτερο ρόλο. Έδω έχει τη θέσι της τόσο η εϋθύγραμμη φούστα, όσο και η έβαζέ. Στη δεύτερη άποψη, μεγάλο ρόλο θα παίξουν οι πιέττες, σε μεγάλη ποικιλία.

Οι καζάκες θα γίνονται ως επί το πλείστον χωρίς μανίκια και με μεγάλα ανοίγματα στο λαιμό: στοργγυλά, τετράγωνα ή και μυτερά.

Μερικές είναι πιο κλειστές πίσω, με στοργγυλό άνοιγμα, ενώ μπροστά ή οριζόντια γραμ-

ή, άρκετά χαμηλή, θα σχηματίζει γωνίες στα δυό πλάγια.

Η ίδια ή καζάκα γίνεται ριχτή, με ελαφρό πάρομο στη μέση και μέτριο μήκος, που επάπτεται μόλις στους γοφούς. Δύο τσεπάκια, χαμηλά τοποθετημένα, τη στολίζουν, σε σχήμα οριζόντιο, κοφτά ή εξωτερικά.

Αυτό όμως το σύνολο επιδέχεται να έχει και ένα τρίτο συμπλήρωμα: την ομοίμορφη βέστα, ή σ' ένα συνδυασμό μονόχρωμου και σταμπάτου, που είναι επίσης πολύ της μόδας.

Η βέστα θα ακολουθή κι' αυτή την απλή γραμμή της καζάκας, με τη διαφορά, ότι θα έχει μικρό στοργγυλό άνοιγμα στο λαιμό και θα κουμπώνει εϋθύγραμμη.

Το μήκος της θα ξεπερνά το μήκος της καζάκας, θα τη στολίζουν όμως οι ίδιες μικρές τσέπες. Τα μανίκια θα είναι σε μήκος τρουά-κάρο, ή και κοντότερα.

Για ένα τέτοιο σύνολο, όλα τα χρώματα είναι κατάλληλα, άσπρη και το λευκό. Μην ξεχνάτε όμως ποτέ της μόδας είναι έφετος τα κίτρινα, τα πορτοκαλιά, τα χρυσαφένα και τα κανελλιά.

Έπειτα: Άπλό φόρεμα με διαγώνια κλίσι στο κορσάκ. Κ α τ ω: Σπορτίφ φόρεμα με τσέπες πίσω - πλάι.

Η ΣΠΟΡΤΙΦ ΓΡΑΜΜΗ

Η σπορτίφ γραμμή δε λείπει ποτέ από τις γυναίκες εμφανίσεις. Αντιπροσωπεύεται από τα σύνολα ή τα φορέματα, που είναι ίσως και τα πιο αγαπητά στη γυναίκα.

Τα βλέπουμε ως επί το πλείστον στον τύπο σεμιζέ, σε εϋθύγραμμη κόψη, όπου οι ριχωτές κοτονάντ αντιπροσωπεύονται με μεγάλη επιτυχία.

Πολύ της μόδας είναι κι' αυτά το σταυρωτό κόμπωμα από πάνω ως κάτω, με δύο σειρές κουμπιά, ενώ το κορσάκ, πάνω από μία στενή ζώνη, σχηματίζει ελαφρό μπουφάν.

Το άνοιγμα του λαιμού γίνεται μυτερό και συμπληρώνεται με γιακά και μικρά σεβέο. Στο ένα πλάι του κορσάκ, φιλοξενείται μία μικρή τσέπη, εξωτερική, για το μαντηλάκι. Όσο για τα μανίκια, είναι κοντά, ή είναι άνυπαρκτη, αλλά τότε οι όμοι είναι ελαφρώς κατεβαστοί.

Σ' άλλα σπορτίφ φορέματα, ακολουθούμε μία έβαζέ γραμμή στη φούστα και τότε το κόμπωμα είναι ίσιο κι' όχι σταυρωτό.

Η φούστα μπορεί να γίνεται με λοξά φύλλα στενά πάνω και φαρδιά κάτω, για να σχηματίζουν το κλός. Ένα σκέρτσο συνίσταται στο να παρουσιάσει το πίσω μέρος της φούστας ένα είδος μυτερού νομύτη προς τα κάτω, στη μέση της φούστας.

Σύνολο φούστας και βέστας. 'Η καζάνα που φοριέται κάτω από τη βέστα.

ΤΑ ΛΕΝΞΕΡΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Τίποτα ωραιότερο δε θα μπορούσε να φαντασθί κανείς για τα κοριτσάκια από ένα ανάλαφρο λενξέρι φορεματάκι, που συνδυάζεται, άλλωστε, τόσο καλά και με την εποχή. 'Η μόδα τα είχε κάποτε παραμερίσει, αλλά τα ξαναφέρει έφετος στο προσκήνιο.

Έτσι, φορώντας τα λενξέρι φορεματάκια, ξαναποικτούν τα κοριτσάκια όλη την παιδική χαρά. Λινή και βαμβάκερη βατίστα είναι το πρώτο υλικό, που χρησιμοποιείται, αλλά και το οργαντί.

Τα κεντήματα, φυσικά, παίζουν ένα σημαντικό ρόλο, αλλά και πιεττάκια και βολάν, και δαντέλλες.

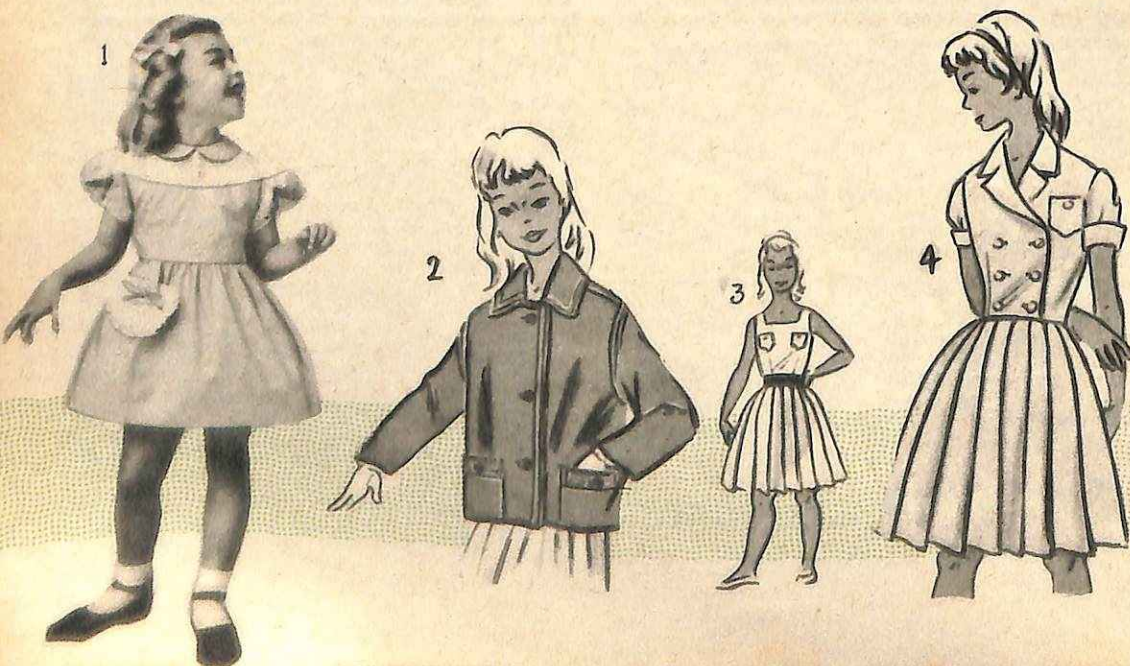
Αυτά τα φορέματα έχουν άνετες φουσιτίτσες, με άρθρες σούρες διανοίγινα στη μέση και τα μπουστάκια είναι κι' αυτά άνετα, με κοντά μαγκάκια.

Το άνοιγμα του λαιμού είναι μικρό, στρογγυλό και συμπληρώνεται με κατεβαστό στρογγυλό γιακαδάκι. Μιά ζωνίτσα από χρωματιστή κορδέλλα δένει ένα φιόγκο πίσω.

Σ' αυτά τα λενξέρι φορεματάκια, η φούστα είναι πολύ συχνά σχηματισμένη με λεπτές διορίζοντες πιέττες, δυο-τρεις μαζί, σε αποστάσεις και με τα ένδιάμεσά τους κεντημένα.

Στα μπουστάκια, αντίθετος, οι πιέττες μπαίνουν κάθετες με το ίδιο ένδιάμεσο κέντημα.

1) Φόρεμα από λευκό κεντημένο λινό. 2) Ριχτή βέστα με εξωτερικές τσέπες. 3) Φόρεμα με εφαρμοστό κορσάζ. 4) Το ίδιο φόρεμα με ομοιόμορφο υπολερό σταυρωτό.

Μασσάζ στο ντεκολτέ

Το μασσάζ, στο ντεκολτέ σας, δεν πρέπει να γίνεται μόνο με δυο — τρία δαχτυλά, αλλά με ελαφρό το χέρι, για να μαλακώσουν οι λιπώδεις και μυώδεις μάζες, όπου υπάρχουν. Προηγουμένως, αλείψετε το μέρος εκείνο με μία καλή κολών-κρέμ ή με άλλη θρεπτική κρέμα.

Στα πλάγια του λαιμού, το μασσάζ γίνεται από μπροστά προς τα πίσω κι' από κάτω προς τα πάνω. Μην πιέζετε δυνατά και ιδίως μην τραβάτε το δέρμα, που έχει ήδη συχνά μία τάση να χαλαρωθεί. Προτιμώτερο είναι το μασσάζ με μικρούς ομοκέντρους κύκλους και με τσιμπήματα πολύ κοντά το ένα με τ' άλλο.

Πολλές γυναίκες έχουν, στην αρχή της πλάτης, μία μάζα λίπους, που σχηματίζει σά μικρή καμπούρα. Πρέπει να κάνουν πιο επίμονο μασσάζ στο μέρος εκείνο, χρησιμοποιώντας στην ανάγκη και μία ιωδιούχο αλοιφή.

Πριν από τη δεξίωση

Πριν πάτε σ' ένα χορό ή σε μία δεξίωση, βάψτε επί μία ώρα στο ντεκολτέ σας κομπρέσες, ζεστές και κρύες διαδοχικά. Μπορείτε επίσης να μεταχειρισθείτε μία στυπτική λασιόν ή κρέμα, που άσπριζει και τονώνει το δέρμα.

Πριν πουντράρετε το ντεκολτέ σας, περάστε το μ' ένα βαμβάκι, βρεγμένο με τριανταφυλλόνη. Στο πουντράρισμα μην πιέζετε το πούπουλο της πούντρας πάνω στο δέρμα σας, για να μη σχηματισθούν τοπικοί λεκίδες. Άφιστε επί μερικά λεπτά την πούντρα κι' ύστερα σκουπίστε το πλεονασμά της μ' ένα βουρτσάκι με μακρείες και μαλακές τρίχες.

Το ιδρώμα της καλήςμης

Το συχνό ιδρώμα της καλήςμης είναι ελάττωμα ενοχλητικό και αντίαισθητικό. Για να το εξαλείψετε, τρίψτε τα χέρια σας με ελαφρόπετρα κι' αλείψτε τα με αλκοολά με λαβάντ. Τρίψτε κι' επίσης συχνά μ' ένα κομμάτι σάψης, απ' αυτά που χρησιμοποιούνται στο ζύρισμα.

Χρωματιστά χαρτοφάκελλα

Αν μεταχειρίζεσθε χρωματιστά χαρτοφάκελλα για την αλληλογραφία σας, φροντίστε να μην έχουν χρώματα χυπιτά. Οι προτιμώτερες αποχρώσεις είναι το γκρι άρχαν και το κιτρινωπό του άχυρου.

Αφού διαλέξετε ένα χρώμα, καλλίτερα να μη το αλλάζετε συχνά.

Μη χρησιμοποιήτε ποτέ επισιολόχα με χρώματα άσυνήθιστα και έκκεντρικά, π.χ. τριγώνα ή πολύγωνα. Μη τυπώσετε στα χαρτοφάκελλα σας το όνομα: επώνυμο, τα αρχικά σας ή άλλο διακριτικό σημείο.

Μη σφραγίζετε το φάκελλο με βουλοκέρι ή με άλλο τρόπο. Είναι σά να δείχνετε έτσι μία προσθητική ύποψια: ότι υπάρχει στο σπίτι 'ού παραλήπτο κάποιον πρόσωπο άδίκριτο και ικανό ν' ανοίξει τα ξένα γράμματα.

Τα κάρτ — ποστάλ

Μη χρησιμοποιήτε κάρτ — ποστάλ, παρά μόνον όταν ταξιδεύετε, κι' όχι αντί για τα συνηθισμένα γράμματα. Και μη τις στέλνετε, παρά μονάχα σε πολύ γνωστούς και φίλους σας.

Ένας νέος άς αποφεύγει να στέλνει κάρτ — ποστάλ σε μία δεσποινίδα, μία δεσποινίς σε μία κυρία, ένα πρόσωπο νεότερο σε άλλο πιο ηλικιωμένο ή πιο άσέβαστο. Είναι ένα λάθος, που μπορεί να κριθεί άσπληρά.

Προτιμάτε κάρτ — ποστάλ με τοπία του μέρους που βρίσκεσθε, φωτογραφίες έργων τέχνης, κλπ. Μη στέλνετε ποτέ κάρτες χιουμοριστικές, αλληγορικές ή κομικές.

Το κείμενο κι' η ύπογραφή πρέπει να είναι εύανάγνωστα και το γραμματόσημο κολλημένο τσισα — όχι στραβά ή άριζόντια, δείχνοντας μία και άμείλεια.

Εννοείται πως δε συνηθίζονται πια οι κάρτ — ποστάλ με λουλούδια, περισσότερά, τρυπημένες καρδιές, κλπ.

Μισοχαλασμένοι καθρέφτες

Έχετε ένα παλιό, μισοχαλασμένο καθρέφτη και θέλετε να τον καθαρίσετε απ' την έπαργύρωσι, για να τον μεταχειρισθείτε σάν απλό κρυστάλλο και να σκεπάζετε μ' αυτό μία εικόνα ή ένα μικρό έπιπλο; Βουτήχτε τον σε πυκνή διάλυση καυστικής σόδας. Ύστερα τρίψτε τον μ' ένα βουρτσάκι, βρεγμένο με νιτρικό όξο (άκουσφόρτε). Προσέχτε όμως πολύ, γιατί και η σόδα και το όξο καίνε τα ρούχα και το δέρμα. Τέλος, ξεπλύνετε τον με άφθονο νερό.

Πηγαδίσιο νερό

Όταν το νερό ενός πηγαδίου είναι πολύ γλυφό και άκατάλληλο για το μαγείρεμα και το πλύσιμο ρούχων, μπορείτε να το διορθώσετε, προσθέτοντας σε κάθε κιλό νερό 3 γραμμάρια κοινή σόδα, (που την αγοράζετε απ' το φαρμακείο).

ΑΝΘΟΣ και γυναίκα, οι δυο αυτές λέξεις, έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους, κάποιες όμοιες συνήθειες. Θα δυσκολευόταν κανείς να δώσει την πρέπουσα απάντησι, στο έρώτημα αυτό. Δηλαδή: η γυναίκα με το άνθος σε τί μοιάζουν; Και όμως μεταξύ τους υπάρχουν πολλές ομοιότητες, παρ' όλο που το ένα είναι λουλούδι φυτικό και το άλλο ζώικό.

Πρώτα — πρώτα η συνήθεια να άρωματίζεται η γυναίκα, είναι παρμένη από τα άνθη.

Ο άρωματισμός αυτός αποδίδει στον ίδιο άπώτερο σκοπό, που προορίζεται και στα άνθη.

Τα φυτά ως είναι γνωστό, όταν είναι άνθισμένα, δηλαδή όταν έτοιμάζονται να καρποφορήσουν, μισοβολάνε από μεθυστικά άρώματα.

Ο φυτολογικός ρόλος των άρωμάτων πάνω στα άνθη είναι ο έξης.

Τα άνθη για να δέσουν καρπό, πρέπει να γονιμοποιηθούν όπως λέγεται στη φυτολογία.

Η γονιμοποίησι αυτή συντελείται με τα έντομα που μεταφέρουν τη γύρι από το ένα άνθος στο άλλο.

Τα έντομα όμως αυτά πρέπει να τα προσελκύει κάτι για να πλησιάσουν το άνθος και το κάτι αυτό είναι το άρωμα, που παράγουν.

Ο άπώτερος σκοπός, λοιπόν, του άρώματος πάνω στα άνθη είναι να δημιουργήσουν γύρω τους έλκυστικό περιβάλλον για να έπιτύχουν την καρποφορία τους.

Μήπως και ο άρωματισμός της γυναίκας δεν άποδίδει στον ίδιο άπώτερο σκοπό;

Δηλαδή να δημιουργή κοντά της ένα εύχάριστο περιβάλλον, για να προσελκύει τον άνδρα εύκολότερα;

Η κάθε γυναίκα προσπαθεί να βρή ποιά άρωμα της πηγαίνει, δηλαδή με ποιά άρωμα έχει τις περισσότερες έπιτυχίες.

Γιατί, όπως είναι γνωστό, όλα τα άρώματα δεν έχουν την ίδια εύχάριστη μυρωδιά. Ούτε και όλοι οι

Οι γυναίκες και τα άνθη

Συνήθειες γυναικείες παρμένες από το φυτικό βασίλειο

Άνδρες έχουν το αυτό γούστο σε ένα άρισμένο άρωμα.

Γι' αυτό το άρωμα, που διαλέγει κάθε γυναίκα, το διαλέγει με γούστο. Όχι μόνο με το δικό της αλλά και μ' εκείνο του κύκλου, που συναναστρέφεται.

Προσπαθεί έτσι να έπιτύχη ένα άρωμα, που να είναι έλκυστικό και «μεθυστικό» όπως λένε, που να τραβάει τον άντρα.

Είναι άποδοδειγμένο πως, όταν ο άντρας συνηθίσει μία γυναίκα με ένα άρισμένο άρωμα που του άρσει, δεν φεύγει από κοντά της. Όταν

φύγει, νομίζει πως του λείπει κάτι και γυρεύει να το ξαναβρεί.

Πραγματικά, το άρωμα διεγείρει το νευρικό σύστημα του ανθρώπου, όπως το σιγάρο ο καφές και το ποτό.

Η διεγερσι αυτή προδιαθέτει τον οργανισμό σε μία εύχαιστη άνακούφισι.

Γι' αυτό έπιθυμούμε να διαρκή περισσότερο η εύχαιστη μυρωδιά του άρώματος, άρα και η παραμονή μας κοντά σ' αυτήν, που το φοράει.

Η γυναίκα, έπίσης, έχει πάρει ά-

Υπάρχουν πολλές ομοιότητες άνάμεσα στη γυναίκα και στα λουλούδια...

πο τα άνθη και την έξης πονηρία.

Όταν τα άνθη είναι λιγώτερο έμφανίσμη, δηλαδή δεν έχουν ωραία χρώματα, τους είναι πιο δυνατό. Ένώ τα πολύ ωραία άνθη έχουν λεπτότερο άρωμα και τα πάρα πολύ ωραία έλάχιστο. Δηλαδή, όταν το άνθος μειονεκτεί σε έμφανισι, τραβάει τα έντομα κοντά του με τη δυνατή του μυρωδιά.

Αντίθετος τα ωραία άνθη με τα χτυπητά χρώματα προσελκύουν τα έντομα περισσότερο με την έμφανισι τους, παρ' α με τη μυρωδιά τους και γι' αυτό και δεν έχουν δυνατό άρωμα. Το τέχνασμα αυτό το εφαρμόζει και η γυναίκα.

Όσο λιγώτερο έλκυστική είναι τόσο περισσότερο άρωματίζεται για να την προσέξουν περισσότερο οι άντρες.

Ενώ οι ωραίες γυναίκες, που είναι με την έμφανισι τους έλκυστικές, χρησιμοποιούν συνηθως λεπτά άρώματα.

Αυτό ίσχυε από αρχαιοτάτων χρόνων, ότε ο καλλωπισμός της γυναίκας έθεωρείτο σάν άπαραίτητο στόλισμα.

Άκόμη και στο ντύσιμο, η γυναίκα χρησιμοποιεί φορέματα με ποικιλία χρωμάτων, όπως είναι τα λουλούδια.

Και στη περίπτωση αυτή τα χρώματα στα άνθη έχουν προορισμό να τα κάνουν αντίληπτά, από μακριά, από τα έντομα που πετούν γύρω τους. Το ίδιο συμβαίνει και με το ζωηρόχρωμο ντύσιμο της γυναίκας, που σκοπός της είναι να την προσέξουν περισσότερο οι άντρες με το φόρεμα που φοράει.

Σ' ένα μόνο διαφέρουν οι γυναίκες από τα άνθη. Σ' ό ότι τα άνθη μαραινούνται εύκολότερα από τις γυναίκες.

Λιακόπουλος

FERLON

ΦΕΡΜΟΥΑΡ ΝΑΪΛΟΝ

Το μόνο που σάς παρέχει ασφάλεια 100%.

- Δεν μαγκώνει και δεν σχίζει ποτέ τα έσώρουχα.
- Δεν σκουριάζει διότι δεν υπάρχουν μέταλλα.
- Όλοι οι χρωματισμοί, όλα τα μεγέθη.
- Προσέχετε κατά την αγορά σας, να γράφη στην κορδέλλα τη λέξη "FERLON".

• ΔΟΡΑΤΟ

• ΑΦΘΑΡΤΟ

• ΕΥΛΥΓΙΣΤΟ

• ΕΛΑΦΡΟ

• ΠΟΛΥ ΚΟΜΨΟ

Το "ΦΕΡΛΟΝ" είναι το φερμουάρ της μοντέρνας γυναίκας

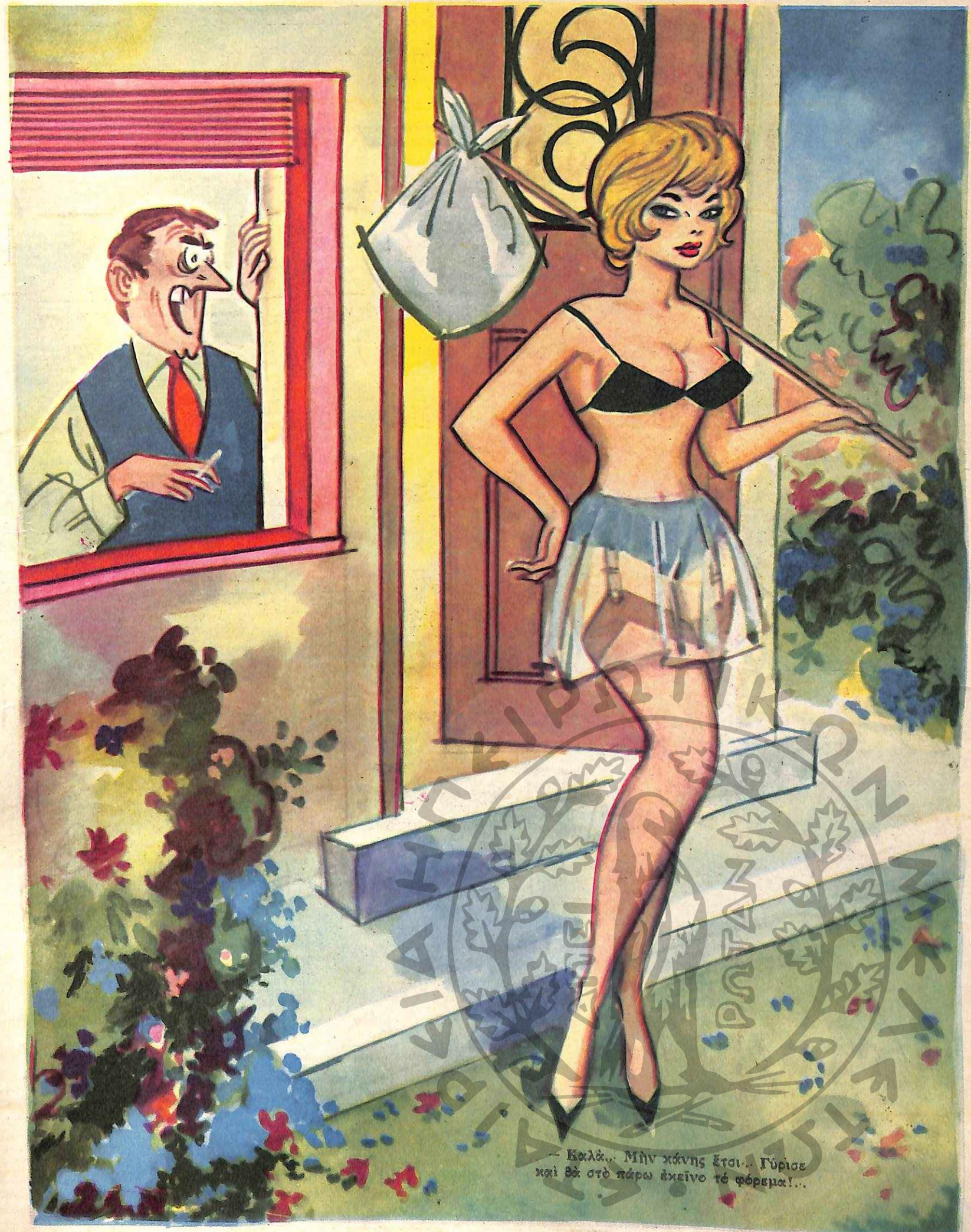
ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΝΑΪ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

ΟΙ προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 26 'Απριλίου — 2 Μαΐου 1962

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 'Απριλίου	* 'Αποφύγετε κατά την περίοδο αυτή κάθε προσπάθεια να ξεγελάσετε τους άλλους. Το αποτέλεσμα όχι μόνο δε θα σας ευνοήσει, αλλά και θα σπρωφτεί έναντιόν σας. * Νέα γνωριμία που θ' αποδειχθεί πολύτιμη.	* Εύτυχισμένη περίοδος από αισθηματικής πλευράς. * Η 'Αφροδίτη σας υποσχεται έντονες χαρές. * Νέα γνωριμία πιθανόν να καταλήξει σ' ένα μεγάλο έρωτα. * Θα λάβετε ευχάριστα νέα από 'ξενιτεμένο αγαπημένο πρόσωπο.	* Πιστεύετε πως έφτασε κι' όλος το καλοκαίρι και εκθέτετε έτσι με άπειρο σκεπτα την υγεία σας σε διαφόρους κινδύνους. Πρέπει να προσέξετε πολύ το ντύσιμο, ιδίως τα βράδια. Θα παίξει σπουδαίο ρόλο. * Τυχερό το 9.
ΤΑΥΡΟΣ 21 'Απριλίου 21 Μαΐου	* 'Απρόβλεπτο έμπόδιο θα σας άναγκάσει να τροποποιήσετε ώριμα σχέδια σας. Ίσως υποχρεωθείτε να αναθεώρετε ένα ταξίδι στο όποιο στηρίζατε πολλές ελπίδες. * Η 'Βασίλη, αντί να σας εξυπηρετήσει, θα σας ζημιώσει.	* Τα άστρα σας βοηθούν να σημειώσετε μεγάλες επιτυχίες στους κοσμικούς κύκλους και να προκαλέσετε νέες συμπάθειες. * 'Απροσδόκητη αλλαγή στις σχέσεις με το άλλο φύλο. * Μη βασιστείτε στις πρώτες σας εντυπώσεις.	* Μερικές μικροαδυσθεσίες κινδυνεύετε να σας κλονίσουν το ήθικόν. Κι' όμως ο καλύτερος τρόπος για ν' απαλλαγείτε απ' αυτές είναι να τις αντιμετωπίσετε με αποφασιστικότητα. * Το κυκλοφοριακό σύστημα παρουσιάζει βελτίωση.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	* Θα ώφεληθήτε πολύ αν συμπεριφερθήτε με ευγένεια και καλαισθητικότητα απέναντι πρόσωπων, που δε ζητούν παρά να σας βοηθήσουν. * Συμφέρον σας είναι ν' ακολουθήσετε τις συμβουλές, που σας δίνει πρόσωπο με πείρα.	* Πρόσωπο, από το όποιο ζούσατε από καιρό χωρισμένοι, εξαγαυρίζει κοντά σας και αυτό σας προξενεί μεγάλη χαρά. * Δισταγμοί μπορεί να σας κάνουν να χάσετε μία ευκαιρία, που θα εξασφάλιζε εύχλια διαρκείας.	* Τα μάτια απαιτούν διαη σας την προσοχή. 'Αποφύγετε, έτσι, τα κουράζια και πρό παντός την εργασία κάτω από ανεπαρκή φωτισμό. Στην παραμικρότερη δέ ανωμαλία συμβουλευτείτε ένα καλό οφθαλμίατρο. * Τυχερό το 3.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 'Ιουνίου 23 Ιουλίου	* Θα σας γίνει μία ενδιαφέρουσα πρόταση, που θα σας επιτρέψει σύνομα να βελτιώσετε τα οικονομικά σας. * Τα άστρα σας ώθούν στην άκνηρία. Αυτό θα σας ζημιώσει πολύ, αν δεν αντιδράσετε εγκαίρως.	* Όσοι επιμένουν να μένουν άνοπαι, θα υποχρεωθούν, κατά την περίοδο αυτή, να παραδεχτούν πως η ζωή είναι πολύ πιο ευχάριστη όταν νοιάζονται στο πλάι τους ένα πρόσωπο, που ενδιαφέρεται πραγματικά γι' αυτούς.	* Ένας δικτάτορας όπνος σας είναι καθημερινώς απαραίτητος. Είναι για σας το καλύτερο φάρμακο και θα εξαφανίσει πολλές μικροανωμαλίες. Μετρίστε τον καφέ και αποφύγετε τα οιοπνευματώδη. * Χρώμα σας το μπλέ.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αύγουστου	* Συνέχισι των προσπαθειών θα σας εξασφαλίσουν ολόκληρη νίκη. * Μία εργασία, χωρίς κανένα ενδιαφέρον, θα βάλει την υπομονή σας σε σκληρή δοκιμασία. * Εύνοια της τύχης, που έκδηλώνεται στον οικονομικό τομέα.	* Η τύχη ευνοεί τις αισθηματικές σχέσεις. * Υπάρχει όμως κίνδυνος ένας κεραυνόβολος έρωτας ν' αναταράξει τη ζωή σας. Οι γυναίκες ιδίως πρέπει να προσέξουν και να φροντίσουν να μη παρυσυρθούν από τις πρώτες εντυπώσεις.	* Τα άστρα δεν εύνοούν κατά το χρονικό αυτό διάστημα την υγεία και γι' αυτό είναι απαραίτητη μία αδοχή των προφυλάξεων. * Λίγη συστηματική πρωινή γυμναστική θα σας ώφελοόσε πολύ. * Τυχερό το 4.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αύγουστου 23 Σεπτεμβρίου	* 'Απρόβλεπτα έμπόδια δυσχεραίνουν την πραγματοποίηση ώριμων σχεδίων. * Το ταξίδι, που σχεδιάζατε θάνα και ευχάριστο και αποδοτικό από επαγγελματικής πλευράς. * Κάτι που άνωπονα περιμένετε θα πραγματοποιηθεί.	* Τα άστρα αόξάνουν την ευαισθησία και αόξάνει έτσι ο κίνδυνος να δοκιμάσετε μεγάλη απογοήτευση. Αν διατηρήσετε την ψυχραιμία σας και, αποφύγετε μία δυσάρεστη συζήτηση, η περίοδος αυτή σας επιψώλασε χαρές.	* Τα άστρα αόξάνουν τη νευρικήτητα και αυτό εκτός των άλλων ανωμαλιών, θα προκαλέσει αόθνη και στομαχικές ενοχλήσεις. * Αποφύγετε την υπερκόπηση και εξασφαλίστε στον οργανισμό άφθονο και ήρεμο ύπνο. * Τυχερό το 4.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	* Τα άστρα μειώνουν τη δραστηριότητα και αυτό κινδυνεύει να έχη δυσμενή αντίκτυπο στην εργασία. Μία όληνημέρη άπομάκρυνσι θα σας επέτρεπε να ξαναχρησιμοποιήσετε με άναγεωμινες δυνάμεις. * Ενδιαφέρουσα πρόταση.	* Ο Κρόνος δημιουργεί μία άτμόσφαιρα άνησυχίας στον αισθηματικό τομέα. Φροντίστε να βεβαιωθείτε ότι αληθεύουν οι όποιες σας, πριν μιλήσετε γι' αυτές στο πρόσωπο, που σας ενδιαφέρει. * Άστοχη ενέργεια θα το πληγώσει.	* Τα άστρα μειώνουν τη ζωτικότητα. 'Απαιτείται γι' αυτό αόθνη των προφυλάξεων και μείωσι των προσπαθειών στο ελάχιστο. Μη σπαταλάτε άσκαπα τις πολύτιμες δυνάμεις σας. * Αποφύγετε τις άνισρες και έκνευριστικές συζητήσεις.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	* Φροντίστε να δώστε στην εργασία σας ένα καινούργιο ενδιαφέρον. Αυτό θα σας επιτρέψει να εργαστείτε με περισσότερο κέφι και να βελτιώσετε την άποδοσί σας. * Μη περιφρονήστε τις ιδέες συνεργατών και συναδέλφων.	* Η 'Αφροδίτη σας εξασφαλίζει εξαιρετικά ευχάριστες πασαλινές διακοπές, την τελευταία όμως στιγμή μία έκρηξη ζήλειας, τελείως άδικαιολόγητη, κινδυνεύει να σας χαλάσει το κέφι και να πληγώσει αγαπημένο πρόσωπο.	* Τα άστρα σας προικίζουν με μεγάλη ζωτικότητα. Για να παρατείνετε την ευεξία, φροντίστε ν' αποφύγετε κάθε σπατάλη δυνάμεων, κάνοντας μία άνόητη επίδειξι δυναμισμού. * Το κόκκινο σας καλακεύει, το διακάνει φέρνει τύχη.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	* Εύνοική για την εργασία περίοδος. Η τύχη θα εύνοήσει ιδιαίτερα όσους ζητούν εργασία και εκείνους που προσπαθούν να επιτύχουν την ύποστήριξι κάποιου σημαντικού προσώπου. * Εύνοούνται οι πάσης φύσεως καλλιτέχνες.	* Διώξτε τις άνησυχίες και θα περάσετε κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο ώρες και μέρες, που θα σας μείνουν άέχαστες. * Φροντίστε μόνο να μη κάνετε στους άλλους ό,τι δε θέλετε να σας κάνουν εσάς. * Θαήτε ευχάριστος.	* Φροντίστε με κάθε τρόπο να διατηρήσετε την αισιοδοξία σας. 'Αποφύγετε τη συντροφία προσώπων, που δε συμφωνούν με τις άποψεις σας και σας έκνευρίζουν. * Μη χάσετε καμιά ευκαιρία να διασκεδάσετε σε φιλικό κύκλο.
ΑΙΓΟΚΕΡΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	* Σας δίδεται η ευκαιρία ν' άποδείξετε στους προϊσταμένους πως είστε άξιος της εμπιστοσύνης τους. Θ' αόξηθι έτσι σημαντικά η έκτιμήσί τους. * Μη άναλλάξετε υποχρεώσεις, που δε θα μπόρεσετε να εκπληρώσετε.	* Μη ξεχάστε πως η πραγματική ευτυχία βρίσκεται στη γαλήνη και όχι στην ταρχή και στις άνωμαλεις καταστάσεις. * Καταπαλειψίστε με κάθε τρόπο μία τάσι να περιπλέκετε άκόμα περισσότερο μία ήδη περίπλοκη κατάσταση.	* Το εαόισθητο σηκώτι σας άπαιτεί ν' άποφύγετε όχι μόνο τα οιοπνευματώδη και τα τηγανητά, αλλά και τις ζαχαρές συγκινήσεις. * Μη έκτιθεστε στον ήλιο και προσπατέψτε, ιδίως το κεφάλι σας, μ' ένα ψάβινο καπέλλο.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	* Βελτίωση των οικονομικών χωρίς σε αόθνη ή άλλη οικονομική ένάσχισι, που έρχεται άκριβώς τη στιγμή, που την περιμένετε λιγότερο. * Η αισιοδοξία θα κάνει την εργασία πιο εύκολη και πολύ πιο ευχάριστη.	* Παντρεμένοι και έρωτευμένοι θα γνωρίσουν στιγμής εύτυχίας, που θα τους μείνουν άέχαστες. Άκόμα και οι αδέσμευτοι θα περάσουν ευχάριστες ώρες κοντά σε πρόσωπο, που θα προσπαθήσει να κινήσει το ενδιαφέρον τους.	* Προσέξτε πολύ ιδίως κατά τις μετακινήσεις. Σας άπειλει τραυματισμός στα κάτω άκρα με δυσάρεστες και άδυνες συνέπειες. * 'Αποφύγετε κάθε σπατάλη δυνάμεων, γιατί τα άστρα μειώνουν τη ζωτικότητα.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	* Η περίοδος αυτή θα σας επιτρέψει να εξακριβώσετε ποιοι είναι οι πραγματικοί σας φίλοι. Προκειμένου να επιβεβαιώσετε μία άλλαγή συμβουλευτείτε τους και μη διστάσετε να ζητήσετε τη βοήθειά τους. * Ευχάριστη έκπληξι.	* Οι γυναίκες άς φροντίσουν για την άμορφιά και την κομψότητά τους. Είναι τά πιο λαγυρά όπλα, που διαβέτουν, για να κρατήσουν κοντά τους αγαπημένο πρόσωπο, που περιβάλλεται από νέους μεγάλους πειρασμούς.	* Υγεία καλή αόξάνει την αισιοδοξία και βελτιώνει την άλη κατάσταση του νευρικού συστήματος. Προσέξτε πολύ κατά τις μετακινήσεις και ιδίως στις σκάλες. * Τυχερή μέρα η Τρίτη. Φοράτε πάντοτε κάποιο χρυσό άντικείμενο.

Καλά... Μην κάνεις έτσι... Γύρισε και θα στο πάρω εκείνο τό φόρεμα!...

Για
ΤΑ ΠΕΝΤΕ
ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ

ROL

ΔΑΦΝΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ